

Nurullah Ankut

Vurgunlarda İhanetlerde Katliamlarda
Suçlular Hep Aynı

Soma

DERLENİŞ
YAYINLARI

Nurullah Ankut

**Vurgunlarda İhanetlerde Katliamlarda
Suçlular Hep Aynı**

Soma

Birinci Baskı
Haziran 2014

DERLENİŞ YAYINLARI: 67

Kapak Düzeni: M. Cihan Çakır

DERLENİŞ YAYINLARI:

İnebey Mah. İnkılâp Cad. Oto Han: 55/129

Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet Adresi: www.derlenisyayinlari.org

e-posta: derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

Derleniş Yayınları Sertifika No: 27234

ISBN 978-975-7346-64-7

Baskı: HERMES OFSET

www.hermesofset.com.tr

Kazım Karabekir Cad. 39/16

0312 384 34 32 Ankara

Matbaa Sertifika No: 14847

**Vurgunlarda İhanetlerde Katliamlarda
Suçlular Hep Aynı**

Soma

Nurullah Ankut

Birinci Baskı
Haziran 2014

İÇİNDEKİLER

Ey Hırsızlar İmparatoru! Somalı işçilerin katili de sensin!	11
Allah’la aldattıkların uyanıyor	14
Yandaş kalemlerden Tayyipgiller’e eleştiriler	19
Tayyipgiller’de neden bütün insani değerler “sıfırla”nmıştır?	23
Marks’a göre insanın kişilik ve ruhiyatını belirleyen faktör	24
Tayyipgiller’in zalimliğinin tarihsel ve sınıfsal kökeni	27
Tayyipgiller tarihlerinin emrettiği doğrultuda zalimane uygulamalarını sürdürüyor	29
Soma’da yangın: Yakanlar ve yananlar	41
Özelleştirme vurgunu için kamuoyu adım adım hazırlandı	53
Soma’da yaşanan katliamın birincil sorumlusu AB-D Emperyalistleridir!	57
Din sömürsünün yanısıra alışveriş çekleriyle, kömürle de yandaş ka- zanıyorlar	62
Türkiye’deki 450 kömür ocağı, teknolojik yetersizliğin de ötesinde çok tehlikeli durumda	65
Madenlerde uzmanların tüm raporlarına, uyarılarına rağmen hiçbir önlem alınmıyor	69
Burjuva parlamentolar, burjuvazinin çıkarlarına hizmet eder	71
Madenleri Parababalarına peşkeş çekmenin yöntemi: rödövens	74
Kâr hırsı, insan sevgisinin önüne geçince bilim de yok sayılıyor	76
Facia, geleceğinin sinyalinin açık ve net veriyor	88
Soma işçisinin anlatımıyla çalışma koşulları ve köleliğe mahkum ediliş	92
Gaz tehlikesini önceden haber veren sensörler kapatılmış	97

Almanya’da maden ocaklarının durumuna genel bir bakış.....	100
İki işçinin anlatımıyla Almanya’da ve Türkiye’de verilen eğitim	106
Patron Alp Gürkan’ın yükselişi	111
Soma yetkilileri-taşeronları AKP’yle doğrudan ilişkilidir.....	112
Katliamda rol oynayanlar da onları aklayanlar da Tayyipgiller’dir.....	113
Katliamda sendikanın rolü ve Türkiye’de sendikalar faciası	118
Türk-İş kurulduğu günden bu yana ajan sendika misyonunu eksiksiz yerine getirir	121
Doğada her canlı benzerini bulur: İşçi Partisi de Türk-İş’le, Tayyipgiller’le buluştu	123
Soma’daki işçi katliamı ilk değil; AKP döneminde 14 bin işçi hayatını kaybetti	129
Devrimci sınıf sendikacılığının kriterleri	145
Türkiye’de devrimci sınıf sendikacılığının temsilcisi Nakliyat-İş’tir	146
Alp Gürkan’ın vurgunları.....	147
Alp Gürkan ve ekibi yalan dolanda Tayyipgiller’i aratmıyor	154
Tayyipgiller’in vurgunlarının, peşkeşlerinin artık kaydı tutulamaz noktada	156
Ortadoğu’da ABD’ye yaptığın taşeronlukla eline Müslüman kanı da bulaştırdın sen.....	160

Vurgunlarda İhanetlerde Katliamlarda
Suçlular Hep Aynı

Soma

Ey Hırsızlar İmparatoru! Somalı işçilerin katili de sensin!

Tabî sadece sen değilsin. Öncelikle senin efendin gelir katiller sıralamasında en öne. Şu iki sebepten:

Birincisi, sen onun yapımısın. Bilirsin ya; 90'lı yılların ilk yarısında, Refah Partisi Beyoğlu İlçe Başkanıken seni devşiren daha doğrusu seni işgal eden, satın alan dönemin ABD Büyükelçisi Morton Abromowitz'dir. Senin ondan sonraki serüveninin tümüne onlar damga vurmuştur. Yani sen, onların çizdiği yolda yürüyorsun. Onların hizmetini yapıyorsun. İşte bu sebepten sen bugün bu işçileri katlettirmişsen önde gelen suçlu seni var eden ve buralara getiren bu ihanet ve katliamları yapmanı sağlayan ABD Emperyalistleridir.

İkinci olarak da: **Özelleştirme** adı altındaki kamu mallarının yandaş, şerefsiz Parababalarına yeyim ettirilmesi projesini hazırlayan da, sana o emri veren de yine aynı ABD Emperyalistleridir.

Burada şu soruyu sormalıyız: Kamu mallarının vurguncu sermayedarlara peşkeş çekilmesinin ABD'ye ne faydası olur?

Önce şöyle bir faydası olur. Kamu mallarının bir bölümünü doğrudan ABD'li Parababaları yağmalar. Böyle olunca kendi Parababalarına aktarılmış olur halkımızın malı.

Sonra, Yerli Parababaları bu yağmaları yapmış olsalar bile ABD Emperyalistleri onlarla bir şekilde iş tutarlar, bugün ya da yarın. Dolayısıyla da ABD, Türkiye’deki vurgundan dolayı bir şekilde bile olsa yine pay kapmış olur.

Fakat ABD’nin bu emri tüm uydu devletlere vermesi ve uygulamasındaki asıl maksat şudur: Ulusal ekonomileri parça parça edip bütünlüğünü ortadan kaldırmak. Halka vereceği yararları hem tümünden ortadan kaldırmış oluyor böylece, hem de ulusun ekonomik bütünlüğünü yok etmiş oluyor. Tüm ekonomi Parababalarının eline geçince de bunlar eninde sonunda ABD Emperyalistlerinin güdümüne, boyunduruğuna, hizmetine, işbirlikçiliğine girmiş olurlar ya da olacaklardır. Ekonominin parçalanması toplumun maddi hayatının, maddi varlığının parça parça edilerek güçsüzleştirilmesi, etkisizleştirilmesi, ulusal olmaktan çıkartılması ve yok edilmesi sonucunu doğurur.

Zaten şu anda da Türkiye Parababalarının ezici çoğunluğu ABD Emperyalistleriyle ortak durumdadır. Tabii efendi ABD’liler olmak kaydıyla. Bunlar Türkiye’nin maddi varlıklarını yağmalarlar, halkımızın alınterini, emeğini yağmalarlar; bu yağmadan aslan payını efendilerine aktarırlar. Geri kalan azınlıktaki miktarı da bunların kasasına girer.

İşte bu sebepten Türkiye’de bugün için artık ulusal bir sanayiden söz etmek mümkün değildir. Çünkü sanayinin tamamı “özeleştirme” adı altında Parababalarına aktarılmış durumdadır. Sanayi olmayınca tabii ulusal bir modern teknoloji de söz edilemez.

Özetçe, Türkiye ekonomisi ABD Emperyalistlerinin hâkimiyeti altındadır, onların sömürüsü altındadır.

Ekonominin parçalanması; idarenin, giderek de ülkenin parçalanmasına varacak bir sürecin ilk adımındır.

AB Emperyalistlerinin yerel yönetimlerin güçlendirilmesi, etnik ve dini azınlıklara her taleplerinin verilmesi şeklindeki emirleri hep o gidişe doğru ilerleyen bir sürecin basamaklarıdır.

Yoksa onların demokrasi, özgürlük ya da halkların sorunları neymiş gibi bir derterli yoktur. Halklar umurlarında değildir onların.

Bildiğimiz gibi ABD Emperyalistleri dünyayı bin ülkeli bir yer haline getirmek istemektedirler. Şehir devletçiklerine varıncaya dek ülkeleri parçalamak, yok etmek istiyorlar. Böylece onların küresel şirketlerinin önünde hiçbir engel kalmamış olacaktır. Onlar da dünyanın tümü sanki kendi ülkelerinin topraklarıymış gibi orada istedikleri gibi sömürülerini, vurgunlarını hiçbir engelle karşılaşmadan yapabileceklerdir. Şimdilik bu amaçlarını “**küreselleşme**” adı altında adım adım uygulamaktadırlar.

İşte bu iki ana sebepten dolayı Soma’daki sizin iddianıza göre 301 işçi kardeşimizin katlinden birincil planda bu emperyalistler sorumludur.

Katliamın ikinci plandaki sorumlusu da ABD Emperyalistlerinin Türkiye’deki en büyük taşeronu olan sensin Tayyip... Tabii avanenle birlikte... Yani siz Tayyipgiller...

Kimi ekonomistlere göre 60 milyar dolar, kimilerinin hesaplamalarına göreyse 85 milyar dolar tutarındaki kamu malının yüzde 90’lık bölümünü siz Tayyipgiller Parababalarına yağmalattınız.

Soma’da katliamın gerçekleştiği bu maden ocaklarını da siz yağmalattınız, **Alp Gürkan** adlı Parababasına, Soma Holding’e. Hatta bizzat sen yağmalattın. 2012’den bu yana madenlerin Parababalarına yağmalatılması ruhsatını Enerji Bakanlığından kendi üzerine almışsın ya... Senin imzanla verildi o ruhsat bu şerefsiz Parababasına. Soma’da seninle karşılaştığında sırtıyordu, değil mi? Yüzlerce işçi can vermiş yerin yüzlerce metre altında; çoğunun cesetleri hâlâ orada yatıyor, bu senin karşında sırtıyor. Sanki bir düğün töreninde... Vicdan, insaf ve insanlık yönünden bu da seninle aynı kategoride. Hep deriz ya, doğada olsun toplumda olsun benzer benzerini bulur, diye... Birbirinizi savunmanız da ondan. Tabii suç ortaklığınız da var.

İstanbul’da 5 katın üzerindeki inşaatların ruhsatının tümünü

tekeline almışsın bak, eski bakanın **Ertuğrul Günay**'ın söylediğine göre. Haracını alıyorsun, ruhsatı öyle veriyorsun. İnşaatın yüksekliğine göre haracının miktarı da artıyor. Ali Ağaoğlu da diyor ya Bakırköy'deki gökdelenleri için; "Ben işi büyük patronla bağladım", diye...

Hatırladık bak; Ağaoğlu'ndan o gökdelenlerin ruhsatı karşılığında ne almıştın?

Ataköy'de 20 dönüm arsa...

Bir önceki TOKİ Başkanını da şutladın ya; kupon arazileri benden habersiz satıyorsun diye... O da korkmadan sana dümen yapmış, değil mi? Patrondan habersiz bunların haracını da ben yiyeyim, hep o yiyecek değil ya, demiş anlaşılan. Ama sen hemen anlarsın. Çünkü bu işlerde en büyük sensin. Ustayım, dedin ya kendine. Ettiğin ender doğru laflardan biriydi bu. Hırsızlıkta, hainlikte, işbirlikçilikte, vatan satıcılıkta ve canilikte gerçekten de Türkiye'de kimse senin eline su dökemez. Sen ustasın, hem de büyük usta. Adamı önce fırçaladın sonra da kendi deyişinle kapının önüne koyuverdin. Yerine de sana her satışta haber verecek birini atadın.

Bunlar yani yer üstündeki vurgunlar kesmedi seni. İki yıl önce yerin altını da tekeline aldın. Ne gözü doymazmışsın yahu. Ama işte kılavuzu İblis olunca insanın, böyle olur. Ne gözü doyar, ne dur durak bilir. Ha bak bu konuda da bir doğru laf ettin: **"Durmak yok, yola devam"**, dedin. Gerçekten de durmuyorsun, doymuyorsun. İhanete de, kan dökmeye de, küp doldurmaya da... Ama sona yaklaştın. Azgınların, zalimlerin sonu mutlaka gelir.

Allah'la aldattıkların uyanıyor

Ne diyor Kur'an?

"Sakın, Allah'ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah, onları ancak gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor." (İbrahim Suresi, 42. Ayet)

İşte o gün yaklaşıyor senin için bizce. Etrafına bak, seni alkışlayan ve oralara getiren, yıllarca kollayıp koruyan ABD Emperyalistleri bile seni azarlamaya başladılar artık. Hem de aleni biçimde. İçeride senin on yıllardır şakşakçılığını yapan mecnunlar bile içlerinde kalmış olan namus oranında uyanmaya başladılar gayrı. Bir örnek verelim:

“Gazeteciliğimin ilk yıllarıydı. İstanbul Belediye Başkanlığına aday olduğumu o günlerde açıklamıştı. O nereye giderse peşinden koşturup duruyordum elimdeki fotoğraf makinesiyle.

“İnsanları kucaklaması, duruşu ve konuşmalarıyla güven vermişti bana.

“İlk oyum da benim gibi düşünen milyonlarca insan gibi ona verdim. Belediye Başkanı seçildi. Daha ne olduğunu anlayamadan da kötü haber geldi. Halkın içinden gelen birinin o koltuğa oturmasını hazmedemeyenler, okuduğu şiir nedeniyle cezaevine atacaklardı.

“Hiç unutmuyorum; elimde fotoğraf makinesiyle gazeteci olduğumu unutup belediyenin önünden alkışlarla cezaevine uğurlamıştık.

“28 Şubat zalimlerinin zulmünün zirve yaptığı o günlerde hayran olduğum insan cezaevine atılınca içim acımıştı. Ertesi gün gazetenin manşetinde ‘Artık muhtar bile olamaz’ başlığını görünce içimdeki acı öfkeye dönüştü.

“İlk duamı da o zaman ettim Erdoğan için.

“Allah’ım onu koru, bu zalimlere inat daha yüksek yerlere getir onu...”

“Sadece benim değil yıllarca horlanan, zulme uğrayan ve ikinci sınıf insan muamelesi gören milyonların ortak duasına dönüşmüştü bu cümle.

“Dualarımız kabul mü oldu bilmem ama ‘Artık muhtar bile olamaz’ dedikleri adam Başbakan oldu.

“İlk yıllar hem onun, hem de ona oy verenler için zor geçti.

“28 Şubat bin yıl sürecek” diyen kafalar onu devirmek

için her yolu denedi. Karşılaştığı her zorlukta milyonlarca el havaya kalktı ve “Allah’ım; onu ve bu ülkeyi, milleti koru” duası döküldü ağızlardan.

“Ve korudu da...

“Öyle dönemler oldu ki; tam ‘Artık bu iş bitti’ denilip yüreklere sızı düştüğü anda bu dualar durumu onun lehine çevirdi. Oynanan oyunlar boşa çıktı.

“Sonraki seçimlerde oyumu hep ona verdim ve 11 yıl böyle geçip gitti.

“Bu süre içinde öyle şeyler yaşadık ki, bırakın bunları hayal etmeyi, aklımızın köşesine dahi uğraması mümkün değildi.

“Ergenekon belasının beli kırıldı, ordu darbe kelimesini dahi ağzına alamaz hale geldi. Üniversitelerin ve devlet dairelerinin kapısı başörtülülere açıldı. Hak ve özgürlükler adım adım gelişti. En önemlisi de kardeşin kardeşi vurduğu silahlar sustu.

“Rüya gibiydi hepsi. Erdoğan artık benim ve milyonlar için sadece oy verdiği bir parti lideri değil kahraman olmuştu.

“Evet, o artık benim ve milyonların kahramanıydı. İçimde her gün biraz daha büyüyen bir kahraman...

“Ve 17 Aralık sabahı o haber düştü ajanslardan önümüne.

“Bakan çocukları ve işadamları gözaltına alınmıştı. ‘Yolsuzluk ve rüşvet operasyonu’ dediler adına.

“Konduramadım bunu kahramanımın partisine. Hemen bir yazı yazdım. “Bu kahramanıma yönelik yeni bir oyun” dedim.

“25 Aralık sabahı bir haber daha düştü ajanstan. Bu kez başka işadamları gözaltına alınmak istenmiş ancak operasyon hükümetin müdahalesi sonucu hayata geçirilememişti.

“Bir yazı daha yazdım ve bu kez bunun kahramanıma yönelik bir darbe olduğunu söyledim. Hatta buna darbe demeyenleri de darbeci dedim yazımda.

“Birkaç gün böyle geçti ve tuhaf şeyler olmaya başladı.

Belgeler, iddianameler, fezlekeler ve ses kayıtları ortalığa saçıldı. Çoğu insan okumadı bunları. Ancak işim gereği hepsini tek tek okudum, dinledim.

“Duyduklarıma, gördüklerime inanmak istemedim. Reddettim içimde. Ama her şey o kadar net ortadaydı ki, içim acıya acıya kabullenmek zorunda kaldım bir süre sonra. 28 yaşındaki İranlı bir gencin önüne yatacağını söyleyen bakanları görüp, Alo Fatihleri dinledikçe, bırakın inanmayı midem bulandı.

“Hele bir bakanın ‘Bakaralı Makaralı’ Kur’an’a hakareti tüylerimi diken diken etti. İsyan ettim, kahrettim...

“Ama yine de ‘Kahramanımın bunlardan haberi yoktur’ dedim. ‘Herkes yapsa da o yapmaz’ dedim ‘Kahramanım işi kendisine tuzak kuranlara bırakmaz, yetim hakkına uzanan elleri kırar, Kur’an’a hakaret eden dilleri koparır, en kötü ihtimalle bünyesinden atar’ dedim.

“Ama olmadı. Ne eller kırıldı, ne de bünyeden atıldı. Tam tersine pisliklerin üstü örtülmeye çalışıldı.

“Daha sonra neden üstünü örtmeye çalıştığını da anladım. Değirmenin başındaki el meğer kahramanımın eliymiş. İstese de o elleri kıramaz, bünyesinden atamazmış. Anladım ki, o son ses kaydıyla aslında kahramanım paraları değil kendini sıfırlamış.

“Ama bu kadarla da kalınmadı. Düşülen bu durumdan kurtulmak için bir günah keçisi lazımdı. Bulunan günah keçisini gördüğümde tarifi imkânsız bir yara açıldı içimde. Hayatımda bugüne kadar hiçbir temasımın olmadığı cemaat, paralel yapı adı altında hedefe konuldu.

“28 Şubatçılar’ın bile aklına gelmeyen, gelse de cesaret edemediği zulüm günleri başladı. Delilsiz, belgesiz polisler, savcılar sürüldü. Bankalar batırılmaya çalışıldı. Bir zamanlar el üstünde tutulan vekiller tuzluk denilerek partiden atıldı. Kendine yazar diyen insan müsveddeleri köşelerinden, gazeteler ise manşetlerinden irin akıttı. Aldıkları ekstra her kuruşu hak ettiler...

“Alın her gün secdeye giden insanlara, alın belki de hiç

secdeye değmemiş insanlar tarafından akıllara durgunluk veren hakaretler edildi, suçlamalar yöneltildi. Haşhaşi, sü-lük, ajan, vatan haini kelimeleri havalarda uçtu. O kadar alçaldılar ki, işi namuslara dil uzatmaya kadar götürdüler.

“Bunları gördükçe midem bulandı, vicdanım sızladı.

“İnsanlar nasıl bu kadar alçalıp, çukurlaşabilir, vicdan-larını nasıl böyle satabilirler, nasıl böyle insanlıktan çıkabi-lirler?” diye sorup durdum kendime günlerce.

“Cevabı ise ‘İnlerine gireceğiz’ diye başlayan konuşma-ları sırasında kahramanımın gözlerine yerleşen o kin, nefret ve intikam dolu bakışlarda gördüm.

“Ürktüm, acıdım, üzüldüm...

“İçimde bir şeylerin koptuğunu, akıp gittiğini hissettim.

“Finali ise bir pazar sabahı gittiğim Eyüp Sultan’da ya-şadım. Daha önce “Allah’ım sen Erdoğan’ı, bu ülkeyi ve milleti koru” diye dua ettiğim yerde bu kez “Allah’ım sen bu ülkeyi ve milleti Erdoğan’dan koru” diye dua ederken buldum kendini...

“Ve o an anladım...

“Sadece kendini sıfırlamamış, içimdeki kahramanı da sı-fırlamış, öldürmüştü...

“Kendi elleriyle öldürmüştü.

“Artık yüzde 50 oyla gelsen ne yazar, Cumhurbaşkanı ol-san ne yazar...

“İçimdeki kahramanı öldürdükten sonra...” (Ahmet Me-miş, rotahaber.com, 04.05.2014)

Seni gerçek kimliğinle gören yukarıdaki yazar, namuslular-dan. Belli ki kandırılmış, “Allah’la aldatılmış” ve 90’lı yıllardan bu yana senin hizmetkârlığını etmiş bir kişi. Ama işte nihayet uyanmış artık. Ve seni görüp tanıyabilmiş. Çocukluğundan itiba-ren yemiş olduğu Yezid-Muaviye dininin, CIA-Pentagon İslamı-nın yani sahte İslamın zihni, akli felç eden, afyonvari zehirli et-kisi bile senin hakkında uyanmasını engelleyememiş.

Geçmişte yaşadıklarını hâlâ Müslümanlara yönelik bir zulüm olarak nitelendiriyor. Oysa o zulüm olarak değerlendirdiği her

durum ve olayın, 28 Şubat ve benzerlerinin samimi Müslümanlara yönelik bir zulüm olmadığını, insanları Allah'la aldatmayı amaçlayan şeyhlerin, dervişlerin, siyasetçilerin etkisinden, taarruzundan, kötülüğünden korumak için yapılan işler olduğunu bugün bile göremiyor.

Geçmişte hangi içtenlikli Müslümana hangi zulüm yapılmış? Namaz kılmayın, camiye gitmeyin, oruç tutmayın, Kur'an okumayın, İslam Peygamberini tanıyıp öğrenmeyin mi denilmiş?

Hayır. İnsanları kandırarak Ortaçağ karanlığına götürmek isteyen ABD Emperyalistlerinin işbirlikçisi İblisleşmiş şeyhlerin, tarikatların örgütlenmesine karşı çıkılmış sadece. Ne yazık ki onda da başarılı olunamamış. İşte o yüzden milyonlarca liralık Bosna'ya yardım için toplanan parayı iç ederek onunla konaklar, köşkler alan Necmettin Erbakan gibiler yetişti. Ve on yıllarca siyasi ortamda at koşturdu. Geride 149 kilo altın, yüz binlerce dolar, avro tutarında döviz, villalar, bağlar, bahçeler, bunlara ilaveten de yukarıda andığımız çalınmış Bosna paralarını ve Devlet Bütçesinden Refah Partisi'ne verilen ve partinin Anayasa Mahkemesince kapatılmasından sonra hazineye devredilmesi gereken ve devredilmeyip iç edilen bir trilyon lirayı (ki, bu yüzden "Kayıp Trilyon Davası" adıyla meşhur davada yargılanıp sözde mahkum olmuştur) bırakarak gitti. Apaçıkça görülüyor ki Tayyip, boynuzun kulağı geçmesi hesabı Hocasını fersah fersah geçmiş kamu malı aşırıcılığında. Hocasının ki devede kulak bile olmayacak denli küçük kalmış bununkinin yanında.

Yandaş kalemlerden Tayyipgiller'e eleştiriler...

Bak Tayyip! Senin kim, ne olduğun hakkında uyananlar senin mide bulandırıcı, kusturucu içyüzünü görüp tanıyanlar ve "artık bununla daha fazla yol yürünemez", diyenler sadece yukarıdaki yazar gibi içtenlikli Müslümanlar değil. Bir de düzenbazlar var, senin yordakçıların arasında. Onların da sayısı oldukça kabarık. Onlar, senin onlara sunduğun büyük arpalıklar sebebiyle senin

savunuculuğunu yapıyorlar. Yani onlar da senin gibi küp doldurma derdinde. Ama artık bak onlar da taşınmaz buluyorlar seni. Oku şu haberi:

“Yandaş kalemler bir bir kazan kaldırıyor

“Her koşul ve şartta iktidarı savunmakla görevli olan yandaş medyanın bazı kalemleri, vicdanları sızlatan Soma faciası sonrasında iktidarın vurdumduymazlığına sessiz kalamayıp az da olsa eleştiri oklarını hükümete yöneltti.

“(…)

“Bu isimlerden bir tanesi Habertürk Yazarı Nihal Bengisu Karaca idi... Karaca, Soma faciasından iki gün sonra kaleme aldığı yazısında, facianın sorumlularının açığa çıkarılması yönündeki tutumunun yanında Çalışma Bakanı Faruk Çelik ve Başbakanlık Müşaviri Yusuf Yerkel’in istifa etmesi gerektiğini söyledi. Karaca, ayrıca tekme müşavir Yusuf Yerkel’in yandaş A Haber kanalı tarafından yayınlanan tekme görüntüleri üzerine de, “Bunlar mıymış Yerkel’e yapılan o dillere destan saldırının görüntüleri” diye tepki gösterdi.

“Yandaş isyanına katılan isimlerden bir diğeri ise Türkiye Gazetesi yazarı Yıldırım Oğur oldu. Bugüne kadar hemen her konuda yandaşlığıyla dikkat çeken Yıldırım Oğur Soma faciası konusunda ilk defa Başbakan’a doğrudan eleştiri getirerek, Başbakan’a hitaben “Dik dur ve eğil!” başlıklı bir makale yayınladı. Oğur bu makalesinde “İktidar, diklenmek değil eğilmeye, hesap vermeye ve gönül almaya cesaret edendir” sözleriyle Erdoğan’a açık eleştiri getirdi.

“AK Parti’nin siyasal söylemi ve devlet-birey-toplum ilişkisinde öngördüğü perspektifin geleneksel muhafazakar sağ siyasetin sınırlarına hapsedildiğini vurgulayan Ali Bayramoğlu Soma’da ortaya çıkan manzara için “Kibir kabarması yaşayan bir ruh hali var” dedi. Başbakan Müşaviri Yusuf Yerkel’in Soma’da bir protestocuyu tekmelemesini eleştiren Bayramoğlu “Acılı, ateş düşmüş bir kasabada bir göstericiye tekme atan bir danışmanı bile görevden almayan,

alamayan bir iktidar var.” dediği yazısında hükümete “uçak irtifa kaybedecek” uyarısı yaptı.

“İktidara karşı zaman zaman eleştiriler yöneltebilen Star yazarı Mustafa Akyol da en sert tepkisini Twitter üzerinden verdi. Hükümetin Soma faciasının sorumluluğunu almasını eleştiren Akyol, “Adamımı yedirmem” kültürü çok feci bir şeydir. Tek vasıfları “lidere sadakat” olan liyakatsizler ordusu türetir” ifadelerini paylaştı.” (www.rotahaber.com)

Bunların bile yavaş yavaş seni terk etmeye davranmaları bir şey düşündürmüyör mu sana Tayyip?

Soma madenlerini peşkeş çektiğin vurgunculardan biridir Alp Gürkan. Geçen yıl 9 Temmuz’da buradaki yeni bir ocağı verdin bu Parababasına. O satışın, daha doğrusu halka ihanetin töreninde senin Enerji Bakanın **Taner Yıldız** da bulundu. Ve bu Parababasının şirketine güzellemler yaptı. Bu şirketin iş sağlığı ve güvenliğine ne kadar önem verdiğini, bu sebeple de bu ocakların artık işçiler için ne kadar güvenli-sağlıklı çalışma şartları oluşturduğunu uzun uzun ve tekrarlı cümlelerle anlattı:

“İftarını işçilerle birlikte açan Yıldız, örnek alınacak niteliklere sahip ocağın işçi güvenliğini ön planda tuttuğunu belirtti.” (www.sozcu.com.tr, 13.05.2014)

Bu törenin video görüntülerini de isteyen arkadaşlar internetten izleyebilirler. (<http://sozcu.com.tr/2014/gundem/bakan-ove-ove-bitirememisti-508599/>)

Tayyipgiller avanesinin her üyesi gibi Taner Yıldız da ihanetini Yezid, CIA dininin bulamacıyla soslamadan edemiyor, izleyen arkadaşların göreceği gibi.

Bu ölüm ocakları, bu vurgun ocakları iş sağlığı ve güvenliği açısından örnek alınacak nitelikteymiş. Demek ki bir de örnek alınamayacak durumda olanlar varmış Bakan Taner Yıldız’a göre. Ki var, böyle ocaklar çok Türkiye’de. Nitekim 21 Mayıs tarihli Cumhuriyet’te yer alan haberde bu konuya yer veriliyor:

“450 Soma daha var

“Eski Maden Mühendisleri Odası Başkanı Mehmet Torun, Türkiye genelinde 450 maden ocağının daha patlamaya hazır olduğuna dikkat çekti.

“(…)

“Soma ile aynı riskte Amasya, Çorum, Zonguldak, Erzurum ve Kütahya’daki maden ocaklarının olduğunu söyleyen Torun, maden ocaklarında denetimlerin göstermelik yapıldığını, bunun en somut örneğinin 18 Mart tarihli denetim tutanağını okuyan insanların kanının donduğunu kaydetti.

“Torun, “Tutanağı okuyunca tüyleriniz diken diken oluyor. Tutanaktan 2 ay sonra o ocakta 301 kişi hayatını kaybediyor. Kâğıt üzerinde denetim yapılıyor. Oradan daha kötü ocaklar var. Yeraltı ocaklarının, özellikle kömür ocaklarının yüzde 70’i, kaza olan Soma’daki ocaktan daha kötüdür. Patlama, ölüm riski devam ediyor. Biz tekrar uyarıyoruz. İlla da 301 kişinin ölmesi gerekmiyor. Ölüm sayısına bakarak takip etmemeliyiz” diye konuştu.” (agy)

Yukarıda **Mehmet Torun**’un söz ettiği 18 Mart 2014 tarihli bu ölüm ocağını denetleme raporunda müfettişler; **“hiçbir eksikliğe rastlanmamıştır”**, demektedirler. Yani Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığının müfettişleri de Taner Yıldız’ın ağzıyla konuşmuşlardır, o konuşmaları raporlarına dökmüşlerdir.

O madenleri lüpleten Enerji Bakanlığı ile güya onları denetlemekle görevli Çalışma Bakanlığı tencere-kapak gibi birbirine uyumludur, görüldüğü gibi. Çünkü her ikisinin de patronu Tayyip’tir. Yani o bakanlık yöneticileri de, denetçileri de Tayyipgiller avanesindendir. Vurgundan rütbeleri oranında pay kapanlardır.

Bu insanlar nasıl böylesine acımasızlaşabilmişler, zalimleşebilmişler, hırsızlaşabilmişler ve doymaz bir şekilde; çalmaktan, çırmaktan, vurmaktan, küplemekten (küp doldurmaktan) başka bir şey düşünemez hale gelmişler?.. Dolayısıyla da nasıl tüm insani değerlerini “sıfırla”yarak insanlığa elveda diyebilmişler?..

Bu nasıl mümkün olabilmış?..

Biraz bunu irdeleyelim isterseniz...

Tayyipgiller’de neden bütün insani değerler “sıfırla”nmıştır?

İnsanın birbirinden apayrı iki yönü ya da iki yapısı, iki varlık alanı vardır.

Birincisi; her canlı gibi insan da hem bir doğa varlığı hem de doğanın bir parçasıdır. Dolayısıyla da diğer canlılar gibi var olur, doğar, türünün ve çağının şartlarına uygun bir süre yahut şartlarının öngördüğü bir süre yaşar, sonra da ölür.

Yaşadığı sürece de diğer canlılar gibi içgüdülerinin, altbilincinin emrine uyarak beslenir, ürer, yavrularını büyütür, ihtiyarlar ve ölür.

Bu yönüyle de insanlara olsun, diğer canlılara olsun gereksiz yere zarar vermez, kötülük etmez. Bir hayvan, beslenmek ve barınmak için diğer canlılara karşı nasıl bir rekabete giriyorsa insan da o kadarını yapar. Yani yok yere kötülük etmez, zulüm etmez, cana kıymaz. Her davranışı yalnızca hayatta kalmasına ve neslini sürdürmesine yönelik olur, o amaçla yapılır.

Bu yönüyle insanı iyi, kötü, ahlâklılı, ahlâksız diye niteleyemeyiz. Bu değerlendirmelerin kapsamı dışındadır insanın bu yönü. Yani nasıl bir hayvanı ahlâklılı, ahlâksız diye değerlendiremezsek, bu yönüyle ele aldığımız insanı da aynı şekilde değerlendiremeyiz.

Gelelim insanın diğer yönüne: Burada bir “sosyalinsan”la karşılaşırız. Çünkü insan, doğanın bir parçası yani doğal insan olmakla birlikte aynı zamanda toplumun da bir parçasıdır. Bir toplum varlığıdır. Başka türlü ifade edersek; toplum yaratığıdır.

Diğer canlılar için bu söz konusu değildir. Onların en gelişkin olanlarının türü bile nihayetinde bir sürü oluştururlar. Oradaki hayvanlar bir sürünün parçaları ya da üyeleri olurlar. Ama insanlar, bir toplum içinde dünyaya gelirler. Gelişmeleriyle birlik-

te onlara toplumlarının egemen değerleri yüklenir. Ve onlar bilinçlerinden bağımsız olarak o şartlara göre diğer insanlarla ilişkiye girmek, toplumun koyduğu kurallar içinde oynamak ve toplumun ait olduğu parçasının değerlerini benimsemek durumunda kalır. Bu haliyle de insan **toplum yarattığı** olur. Yani insanın bilincini, değerler sistemini, onlara göre hareket ettiği kurallar bütününü, hukukunu, ahlâkını, sanatını, felsefesini, dinini, dilini ve siyasetini toplum belirler. Bir bilgisayara yüklenen işletim sistemi gibi toplum bu kurallar ve değerler sistemini insanlara yükler. İnsanlar da bir bilgisayarın kendine yüklenen işletim sistemine uygun biçimde işlem yapması gibi toplumun kendisine yüklediği kurallar, değerler ve görevler-sorumluluklar sistemine göre davranarak hayatını sürdürür. Hatta öldükten sonra bile cenazesinin nasıl bir törenle uğurlanacağı hep içinde yaşadığı toplumun bu değerler sistemine göre önceden belirlenmiştir.

Tabii insan, toplum karşısında sadece pasif bir varlık değildir. O, toplum yarattığı olduğu gibi aynı zamanda **toplum yaratıcı** da olabilir. Çünkü toplum da doğanın her parçası gibi durup dinlenmeden bir akış ve değişiş halindedir. İnsan, toplumun bu değişim mekanizmasını yani hangi kanunlara göre yürüdüğünü, gidiş tutturduğunu, değişip geliştiğini kavrayıp bilince çıkarırsa toplumun ilerlemesine çok olumlu katkılarda bulunabilir. Bu ilerlemenin daha ılımlı, daha kolay, daha kansız, daha acısız olmasını sağlayabilir. Bilimcil Sosyalizmin görevi de budur zaten. Toplumun gireceği yeni toplum biçimlerinin değişim sancılarını kısaltıp ılımlılaştırmaktır.

Marks'a göre insanın kişilik ve ruhiyatını belirleyen faktör

Burada Marks'ın şu dâhiyane çözümlemesini görelim:

“Sivil toplumun” anatomisi de ekonomi politikte aranmalıdır. Bu bilimi incelemeye Paris'te başlamış ve Guizot'nun emriyle sınır dışı edilince yerleştiğim Brüksel'de devam etmiştim. Vardığım ve bundan böyle çalışmalarına yön

veren genel sonuç kısaca şöyle ifade edilebilir; hayatlarının sosyal üretiminde insanlar iradelerine tabi olmayan, belirli, zorunlu ilişkiler [yani] maddi üretim güçlerinin belirli bir gelişme derecesine tekabül eden üretim ilişkileri kurarlar. Bu üretim ilişkilerinin tümü, toplumun ekonomik yapısını, üzerinde hukuki ve siyasi bir üstyapının yükseldiği ve kendisine belirli sosyal bilinç şekillerinin tekabül ettiği somut temeli meydana getirirler. Maddi hayatın üretim tarzı genellikle sosyal, siyasi ve fikri hayat sürecini belirler (şartlandırır). İnsanların varlıklarını belirleyen bilinçleri değil, aksine, insanların bilinçlerini belirleyen onların sosyal varlığıdır. Gelişmelerinin belli bir safhasında toplumun maddi üretim güçleri, mevcut üretim ilişkileriyle ya da bunların hukuki ifadesinden başka bir şey olmayan mülkiyet ilişkileriyle -o zamana kadar [sınırları içinde] hareket etmiş oldukları mülkiyet ilişkileriyle- çatışırlar. Bu ilişkiler üretim güçlerinin gelişme şekilleri iken, bunları köstekleyen birer zincir olurlar. O zaman bir sosyal ihtilal devri başlar. (Karl Marks, Ekonomi Politğin Eleştirisine Katkı, s. 3)

Marks Usta'nın Kapital'in bir ön hazırlık çalışması olarak değerlendirilen eserinin önsözündeki bu dâhiyane tespit ve çözümleme bize modern toplumların değişim mekanizmalarının kanunlarını netçe ortaya koyuyor.

Demek ki insanlar kendi iradelerinden bağımsız olarak içinde bulundukları toplumun egemen ilişkilerinin zorunlu bir sonucu olarak maddi üretim ilişkilerine giriyorlar, hayatlarını kazanmak için, yaşamlarını sürdürebilmek için. Ve o ilişkiler içinde oynadıkları rol, onların düşünsel-fikrî yapılarını belirlendiriyor.

Ne diyor Usta?

“İnsanların varlıklarını belirleyen bilinçleri değil, aksine, insanların bilinçlerini belirleyen onların sosyal varlığıdır.”

İnsan, girdiği ekonomik ilişkilerde mecburen bir sosyal sınıf içinde yer alır. Bu sınıf ya mevcut ekonomi ilişkilerinde do-

laysızca rol oynayan iki temel sınıftan biridir ya da geçmiş toplumların yadigârı Antika sınıfların kalıntılarından biridir ya da Modern toplumun küçükburjuva gibi ara sınıflarından biridir. Ara sınıflar ancak dolaylı rol oynar toplumun ekonomik gidişinde.

Burada sosyal sınıf tanımını da hatırlamak istersek:

Egemen üretim yordamı içinde dolaysızca rol oynayan, durumları ve çıkarları birbiriyle aynı olan insan kümelerinin oluşturduğu yapılardır sosyal sınıflar. Bunlar modern toplumda Burjuvazi ve İşçi Sınıfıdır.

Ara sınıflarsa Antika Toplumun yadigârı olan Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı ve Modern Küçükburjuva aydınlardır. Tabîî köylü yığınlarımız ve esnaf kümelerimiz de Antika Toplumdan yadigârdırlar. Ama bunlar homojen değildir. Köylülüğün içinde ağalar da vardır yoksul köylüler de.

İşte insanlar, içinde yer aldıkları sınıfın ekonomide oynadığı role göre yani ona uygun bir kişilik ve ruhiyata sahip olurlar. O sınıfın fikriyatını, dünya görüşünü, kültürünü, siyasetini benimserler.

Eğer insan, ezilen ve sömürülen sınıflara mensupsa toplumun ilerlemesi ve değişmesi yönünde bir fikriyat-dünya görüşü benimser. İlerici, Devrimci olur. Çünkü mevcut toplum biçimi onun sömürülmesi üzerine kuruludur. O alt sınıftır. Egemen sınıf onu ezmekte ve sömürmektedir. Bu sebeple de değişmede, devrimde onun sınıf olarak çıkarı vardır. Ama ezen, egemen sınıfın mensubu ise insan, ekonomide o sınıfın içinde rol oynuyorsa ister istemez gerici, tutucu, sömürücü ve zulümkâr bir fikriyat ve dünya görüşüne sahip olacaktır. Oynadığı o ekonomik rol ona böyle bir kişilik yapısı verecektir. O, mevcut durumun değişmesini istemeyecek, tersine toplumun ekonomik yapısının değişmesini isteyenlere şiddetle karşı çıkacaktır. Çünkü değişimden, devrimden yana olanlar onun sınıf çıkarlarını ortadan kaldırmak istemektedirler.

İşte insanlar böylece iradelerinden bağımsız biçimde toplumun üretim temelinde yer aldıkları sınıfın ve girdikleri ilişkilerin bir sonucu olarak kişilik, ruhiyat edinirler; fikriyat, ideoloji, kültür, siyaset edinirler, oluştururlar, benimserler.

İlerici ve gerici sınıflar, sınıf çıkarlarını savunmak için ölümcül, kanlı mücadelelere, savaflara girerler. Bu savaflar bazen çok kanlı biçimlere bürünebilir. 10 binlerce, 100 binlerce, milyonlarca insanın hayatını yitirmesine yol açabilir.

İşte insanlar bu sebepten hiçbir hayvanın asla olamayacağı kadar zalimleşirler, acımasızlaşırlar, kan dökücüleşirler, cellâtlarırlar yani insanlıktan çıkarlar bir anlamda.

Tayyipgiller'in zalimliğinin tarihsel ve sınıfsal kökeni

Bizde modern sınıfların dışında bir de geçmiş çağların kalıntısı, Tarihin tanıdığı ilk egemen sömürgeci sınıf olan asalak, Antika Tefeci-Bezirgân Sermaye Sınıfı vardır. Batıda bu sınıf, 15'inci Yüzyılda İngiltere'de başlayıp giderek Avrupa'nın tamamına yayılan Burjuva Devrimleriyle birlikte kökü kazınarak tamamen ortadan kaldırılmıştır.

Bizde Burjuva Devrimi, burjuvazinin dünyada devrimci özelliklerini yitirerek Emperyalizm aşamasına ulaştığı; tabii gericileşip asalaklaştığı 20'nci Yüzyılda gerçekleştiği için burjuvazi devrimini yaparken bu sınıfı yok etmek bir yana onunla ittifaka girmiştir. Bu sebeple de bu Antika, vurguncu, asalak sınıf Burjuvazinin, günümüzde Finans-Kapitalistlerin en önemli yerli mütefiki ve destekçisi, işbirlikçisi durumundadır. Finans-Kapitalistler zümresi çok küçük bir azınlık olduğu için onun Anadolu'daki ve Kürt illerindeki kitle tabanını oluşturan, böylece de onun ayakta durmasını, sömürsünü, çapulunu yapmasını sağlayan bu Antika Sermaye Sınıfıdır.

Bu sınıfın karakteristiğini biz **“Tayyipgiller Kökeni ve Sınıf Yapısı”** adlı kitaplarımızda uzun uzun anlattık. Tabii Usta'mız

Kıvılcımlı da yarım asır önce yayımlanmış olan kitaplarında bu sınıfın yapısını, karakteristiğini yine aynı kapsamda anlatmıştır, göstermiştir. Bu sınıfın ruhiyatının can alıcı bölümünü ortaya koyan Usta'mızın şu satırlarını dikkatlice incelemekte fayda var, diyoruz:

“Taşranın Tefeci-Bezirgân Sınıfı, dünkü bugünkü acemi çaylak sömürgenleri değildir. Binlerce yıllar tortulaşmış ve milletin ciğerine iligine işlemiş GERİCİLİĞİN en ağır değirmen taşıdır. Bu sınıf Türkiye KÖYLERİNİ Sümerler çağından beri SÖMÜRGE'leştirmiştir. Türkiye köylülerimizi dünya yüzüne çıkartmayan “Köy Enstitüsü” kadar basit modern tekniğe ve kültüre bile kavuşturmayan ve her gün biraz daha halkımızı hep öbür dünyaya, “AHİRETE” ısmarlayan yolsuz güç, Tefeci-Bezirgân Sınıfıdır. Bu sınıf köydeki kentteki mutlak ve zalim ve müstebit SOYGUNUNU ve ETKİSİNİ yürütmek için gerekli en şeytanca domuzuna yolları yüzyıllar boyu, baba mirası olarak benimsemiş ve büyük bir bilinçle uygulamıştır, uygulamaktadır da.

“Demokrat Parti gibi Türkiye yığınları için anlaşılmaz yabancı bir terimi yüzde yüz öztürkçe “DEMİR-KIR-AT” biçiminde somutlaştırıp popülarize eden ve en ücra köylere dek dev petrol şirketlerinin benzin istasyonları ile soka sınıfı odur. 27 Mayıs ihtilaline rağmen Anayasa'nın ve Siyasi Partiler Kanununun açık yasakları oportada durduğu halde, “Demir-kır-at” sembolünü pervasızca Adalet Partisi'ne mal eden ve AP şubeleri önüne kızıl neonlu, tek ayağı kalık ak atlar olarak dizen odur. DP'nin açtığı, AP'nin geliştirdiği büyük Finans-Kapital kumarında en hırslı, en kinli ve en ateşli taşra oyuncularını kasaba tefecileri, eşrafları, ayanları denilen vurgunculardır.” (Hikmet Kıvılcımlı, Türkiye'de Sınıflar ve Politika, s. 17-18)

“Türkiye'de “kozmopolit” olma bakımından Finans Kapitaline tıpatıp uygun ve çarkla dişli gibi içiçe gelen tek bilinçli ve kasıtlı sosyal sınıf Tefeci-Bezirgân sınıfıdır. Çünkü bu sınıf oldu olasıya modern “MİLLET” karakterini bilmemiş

ve tanımamıştır. İlk Mekke ve Medine kentlerinden beri Antika Toplumun kutsal “ÜMMET” düzeyini yaşamaktadır. Ümmetçiliği aşamadığı için, kendiliğinden “VATANSIZ” ve “MİLLETSİZ” olan Tefeci-Bezirgân Sınıfı, ister istemez 1300 yıllık Hilafet ve Saltanat düşkünlüğüne bağlıdır. Saltanatı kendi toprağının devletçiliğinde bulamadığı gün, Finans-Kapitalin uluslararası yapısına giren yerli şubesini başına taç etmekte sakınca bulmaz. O zaman gözünü kırpmaksızın bütün kasaba eşraf ve agavatını Türkiye devrimci güçlerine karşı, Sen Bartelmi Katliamlarına^(*) taş çıkartan, kana susamış eğilimiyle Haçlılar Seferi açmış durumda buluruz.

“Bu durum, Türkiye’de hayli sol ve sosyalist edebiyatı, kitaplarda okumuş, millete “turist bakışlı” kimseleri şaşırtmaktadır. Bu kimseler formüllerini biraz gözü kapalı ezberledikleri bir “MODERN KAPİTALİST SINIF” önünde bulunuyormuş izlenimine aldanırlar. Bir avuç Finans-Kapitalist ile ülke düzeyine yaygın fakat yeri geçmiş çağlarda duran Tefeci-Bezirgân Sınıfının kaynaşması bu izlenimi “Hafız-ı Kapital” olanları kolayca aldatabilir. Aldanılmamalıdır.” (age, s. 19-20)

Tayyipgiller tarihlerinin emrettiği doğrultuda zalimane uygulamalarını sürdürüyor

Tayyipgiller, işte bu asalak, sömürgeci, üretim dışı, vurguncu sınıfın mensuplarıdır ve siyasetteki temsilcileridir bugün. Tayyipgiller’in vatansızlığı, milletsizliği, ulusal değerlere düşmanlığı, emperyalistler karşısındaki teslimiyetçiliği ve uşaklığı, acı-

---

(*) Saint Barthelemy Katliamı: Aziz Barthelemy Günü’ne denk düşen 24 Ağustos 1572 tarihinde Fransa’da Katolikler tarafından Huguenot denilen Protestanlara karşı gerçekleştirilen katliam. Bu katliam Fransa ve İspanya’nın, Flandres bölgesini denetim altına almak istemesi nedeniyle Katolik ve Protestan asilzadeleri arasındaki iktidar çekişmesinden dolayı meydana gelen olaylardan biridir. On bini aşkın Protestan, bir günde Katolikler tarafından katledilmiştir.

masızlığı, zalimliği, kan dökücülüğü ve Hilafet ve Saltanat düşkünüğü hep bu sınıf karakterinden, sınıf yapısından kaynaklanmaktadır. Acımasızdır bunlar, ahlâkî, vicdani, insani değerlerini, ekonomik ve siyasi çıkarları, hırsları sebebiyle çoktan terk etmişlerdir. İşte o yüzden onlar bir yıl önce polislerine emrederek vurdurttukları **Ali İsmail**'lere, **Berkin**'lere, **Ethem**'lere, **Abdöcan**'lara, **Mehmet**'lere, **Ahmet**'lere zerrece acımamışlardır. Hatta 45 kilodan 16 kiloya kadar düşen, yani sadece iskelet kalan Berkin'e bile; "teröristti, yüzü maskeliydi, sapanlıydı, çelik bilyeliydi" gibi namussuzca iftiralar savurmaktan geri durmamışlardır. Bununla da yetinmemişler, evladını toprağa henüz vermiş olan Berkin'in annesini miting meydanlarında topladığı, meczuplaştırılmış kitlelerine yuhalatmaktan kendilerini alamamışlardır.

Ve işte bu yüzden onlar birkaç gün önce Okmeydanı'nda öldürttükleri gençlerimize hiç acımadıkları gibi polisin daha fazla kan dökmesini isteyen şöyle konuşmalar yapmaktan bile geri duramamışlardır:

"Şimdi Allah aşkına tüm bunlara karşı polis elleri kolları bağlı mı duracak? Bir şey yapmayacak mı? Ve nasıl sabrediyorlar, ben bunları anlayamıyorum" (Tayyip'in Genişletilmiş İl Başkanları Toplantısında yaptığı konuşma, 23 Mayıs 2014)

Gördüğümüz gibi polisin öldürdüğü gençlerin sayısını az buluyor Tayyip. İki kişiyi öldürmesini (biri Cemevi'nin bahçesindedir, bildiğimiz gibi ve oraya taziye gelmiştir sadece), polisin hiçbir şey yapmamış olması şeklinde değerlendiriyor. Bir şey yapması için polisin herhalde onlarca gencimizi daha kurşunlarla, gaz fişekleriyle vurarak öldürmesi gerekiyor. Belki o zaman tatmin olacak Tayyip. Kıvılcımlı Usta'nın yukarıdaki satırları bunları ne güzel tarif ediyor, değil mi... Ruhیاتlarına uygun davranıyor Tayyipgiller aslında. Başka türlü davranamaz onlar. Kişilikleri bu, yapıları bu... Başka türlü düşünemezler ve davranamazlar. Zaten de hep böyle olmuşlardır.

İblisin bile aklına gelmeyecek, İblise bile parmak ısırtacak hileler, tuzaklar kurarak, bizi Suriye'yle savaşa sokmak istediklerini geçen aylarda internete düşen ses kayıtlarıyla öğrenmiş olduk. Hani hatırlarsak, Tayyip'in Suriye'deki Ortaçağcı beslemelerinden IŞİD, Süleyman Şah Türbesi'ne saldırtılacak, Tayyip de türbeyi koruma bahanesiyle Türk Ordusunu Suriye'ye sokacak, IŞİD'in peşine düşüyormuş havası yaratarak da iç kısımlara doğru ilerletecek Orduyu, Suriye Ordusu'yla karşı karşıya gelinceye dek. Ondan sonra da savaştıracak Suriye Ordusu'na karşı. Davutoğlu'nun aktarmasıyla ne diyordu Tayyip buna ilişkin tape kaydında?

“Süleyman Şah Türbesi’ni bir imkân olarak kullanabiliriz.”

Tayyip'in gözbebeği gibi koruduğu, kendisiyle aynı karakteristik özellikleri taşıyan Hakan Fidan ne diyordu o ses kaydında?

“Şimdi bakın komutanım şimdi biz gerekçeyse gerekçeyi ben öbür tarafa gerektiğinde 4 adam gönderirim, 8 tane boş alana füze de attırırım.”

İnsanın kanını donduracak korkunçlukta İblislikler bunlar. Aslında bu hainane konuşmada, daha doğrusu planda ulusal ve uluslararası işlenen yığınla suç var. Tayyipgiller'in sırf bu plandan dolayı bile onlarca yıl hapis yatmalarını gerektirecek suçlar var. Hem de çok açık, net ve kesin olarak işlenmiş... Zaten kendileri de bu planı inkâr etmediler, bildiğimiz gibi. Tersine, vay bizi dinlemişler, bu casusluktur, gibisinden naralar atarak karşı saldırıya geçtiler, suçlarını ve ihanetleri bastırmak, gözden çıkarmak için.

Düşünebiliyor musunuz; Suriye'yle savaşa gireceğiz, hiç yoktan. Ama Tayyipgiller için öyle değil tabîî. Efendisi Obama'nın verdiği emri yerine getirmiş olacak böylece Tayyip. Ve bu savaşta bizim halk çocuklarından ve Suriyeli kardeşlerimizden binlerce, belki on binlerce masum insan hayatını kaybedecek. Ama Tayyipgiller'in umurunda mı bu... Zerrece üzülmezler

ve acımazlar böyle kayıplarımız karşısında onlar. Tam tersine sevinirler. Hem efendimin emrini yerine getirdim hem de kendimi Suriye'yi yenmiş bir kahraman olarak Türkiye insanlarına sattım, yutturdum, diye bayram eder. Bunlar böyle işte. Bunlardan başka türlü olmalarını beklemek ölü gözünden yaş ummak gibi bir şey olur.

Tayyipgiller, Türkiye'nin pek çok maddi varlığını, bildiğimiz gibi, yağlı komisyon karşılığında, vurguncu yandaş Parababalalarına peşkeş çekmiştir. 12 yıldan bu yana durup dinlenmeden koca Türkiye'yi yeraltıyla yerüstüyle bir soygun ve yağma alanına çevirmiştir. İşte bu bağlamda yine yandaş, vurguncu bir Parababası olan ve de aynı zamanda kendisiyle aynı Antika sınıfa mensup, Alp Gürkan'a da Soma Madeni'ni yeyim etmişti. İşte bu insan sefaletine, vurgun hırsı yüzünden yerin yüzlerce metre altında acılar içinde, kendi söylemlerine göre, 301 insanımızı öldürmüştü. Bu yüzlerce madencimizin kaderdaş ve yakınlarına karşı sergilediği o insanlıktan, vicdandan eser olmayan davranışı da aynı sınıf karakterinden, ruhiyatından kaynaklanmaktadır Tayyip'in.

Yakınlarının, kardeşlerinin, yoldaşlarının, arkadaşlarının acısını yaşayan ve yasını tutan Somalı işçi kardeşlerimize ne yapıyor Tayyipgiller?

Kimini tekmeletiyor, danışman müsteşar yardımcılarına. Kimini ise kendisi küfürler hakaretler savurarak yumrukluyor. Şunların yaptığına bakın... Tayyip'in uşağı iki özel harekât polisinin yere yıktığı bir madenci kardeşimize ileriden koşarak gelip tekmeletiyor. Bazı tekmelerini ise apış arasına atıyor kardeşimizin. Tayyip'in kendisiyse yüzlerce korumanın arasında işçi genci ensesinden kavrayarak yumrukluyor. Şunların düştüğü duruma bakın... Ne insanlıkla bağdaşır bu yaptıkları, ne delikanlılıkla... Delikanlı adam düşmüş adama vurmaz, saldırmaz. Hele hele iki kişinin kollarından tutarak yere yatırdığı adama asla vurmaz. O kadar polisin, askerinin, koruma ordusunun arasında hiç vurmaz. Tayyip'inki de öyle. Önce Tayyip yumrukluyor işçiyi,

ondan sonra korumaları. Ekip halinde saldırıyorlar işçiye. O görüntüleri izleyenlerin içinde insanlık olanları, hep aynı duyguyu yaşıyor, aynı tepkiyi veriyor. Midemiz bulandı, diyor bir kısmı. Bazısı, “tükürüklük bunlar”, “bunları tükürüğe boğmak lazım”, diyor. Daha ne desinler...

İşte bu Tayyipgiller sırf bu fiili saldırganlıkla yetinmiyorlar. Hayatını yok yere kaybetmiş, çocuğunun rızkını kovalarken mecburen o madenlere inerek kaybetmiş yüzlerce -kendi kabullerine göre 301- işçimize, katliamın sorumlusu kendileri olmasına rağmen, üzölmek şöyle dursun herkesin de üzölmemesini talep ettiler, kendileri gibi. Sanki bir spor müsabakasında yenik düşölmüş bir durumu değörlendirir gibi şöyle diyordu, yine insanın kanını donduran bir acımasız ruh haliyle:

“Arkadaşlar biz bir defa bu tür ocaklarda, madenlerde bu olanları lütfen buralarda bu tür olaylar olmaz diye yorumlamayalım. Bunlar olağan şeylerdir. Literatürde iş kazası denen bir olay var. Sadece madenlerde değöil, başka işlerde de olur. Yapısında, fitratında bunlar var. Madenlerde hiç kaza olmayacak diye bir şey yok.” (Milliyet, 15.05.2014)

Ne kadar duygusuz, duyarsız ve acımasız, değöil mi?..

Olağanmış o kaybedilen hayatlar.

ABD, Türkiye’nin çıkardığı kömürün 20 mislini çıkarıyor yılda. Ama değöen yıl yani 2013 yılı içerisinde ABD’de bir tek işçi madenlerde hayatını kaybetmemiştir. Olağan olan Soma’daki facia-katliam değöil, değöen yıl ABD’de yaşananıdır. Yeraltından kömür çıkarmanın da günümüzde tekniğı dayanan bir yöntemi vardır. Ona tümüyle uyarısanız niye kaza olsun ve hayatlar yitirilsin... Bu katliamlar Türkiye’nin aşöğı yukarı 100 yıl öncesinin teknik ve yöntemleriyle kömür çıkarmasından ve vurguncu Parababalarının korkunç bir gözü dönmüşlük içinde hırsla üretimi artırarak daha çok vurgun yapma isteğıinden kaynaklanmıştır, başka hiçbir şeyden değöil...

Tayyip, tabii vurguncu Parababasıyla suç ortağı olduğı için

katliamı sıradanlaştıırıp “olağan”laştıırarak ortada bir suç olmadığını, dolayısıyla da önemsenecek bir durum olmadığını iddia etmeye çalışıyor. Böyle yaparak Parababası ortağıyla birlikte kendilerini de temize çıkarmak istiyor.

Yukarıdaki sözleriyle de yetinmiyor bu amacını gerçekleştirmek için. Suç ortağı Alp Gürkan’ı övmekten de geri kalmıyor:

“Bu ocakla ilgili mart ayı sonunda yapılmış olan gerek sağlık gerek güvenlik kontrolünde bu ocağın, bu noktada işçi sağlığı iş güvenliği noktasında başarılı olduğu tespit edilmiştir.” (agy)

Her şey gibi denetlemeler de bir kandırmaca tabiî. Peşkeşin, vurgunun, talanın, kamu malı hırsızlığının bir parçası sözde denetlemeler.

Talanı hiç namuslu bir denetim ekibi denetleyebilir ve ona olumlu rapor verebilir mi?

Namuslu bir denetim olsa hırsızlık daha ilk adımında patlar ve iş bozulur. Tabiî ki böyle sahte denetçiler olacak, sahte raporlarla vurgunun sürmesini sağlayacak. Tayyip de sakallı, sakalsız, badem bıyıklı bakanları da o sahte raporları ve suç ortağı şirketi savunacaklar. Biz vurgun vurduk ve vuruyoruz; bunlar, bu kayıplar ondan oldu diyecek halleri yok ya...

Geçen aylarda yaşanan acı, yürek parçalayan olayların suçlusu, 5-6 ya da 9-10 yaşındaki çocukların katilleri olan hastalıklı bir ruh yapısına sahip, kişiler bile yakalandıktan sonra suçlarını gizlemeksizin anlatıyorlar ve kendilerinin öldürölmesi gerektiğini söylüyorlar. Hatta biri de içeride-cezaevinde iki kez intihara teşebbüs ediyor. Yani onlarda bile bir pişmanlık, bir vicdan azabı çekme durumu olabiliyor.

Ama Tayyipgiller’de böyle bir şeyin zerresi yok, değil mi?.. İnsan onların sınıf yapılarını ve kökenlerini bilmesee bunlar nasıl böyle hırsızlıklar, böyle canavarlıklar yapabiliyorlar ve insanlarımızı kandırmak için nasıl böyle kandırmacalara başvurabiliyorlar diye şaşır kalır, değil mi?..

Ama değil... Bunların kendi deyişleriyle “fıtratında” var böyle olmak. Onlar başka türlü olmayı ne isteyebilirler ne de olabilirler. Bilirler böyle bir şeyin imkânsızlığını.

Kimi bilgisiz ve bilinçsizler, Tayyipgiller’in bu acımasızlığını, bu zalimliğini, bu gaddarlığını, bu caniliğini ve bu hainliğini kavrayamıyor. Onlar neden böyle, bir türlü akılları almıyor. Kimisi bunu Tayyip’in öfkeli kişiliğine bağlıyor, kimisi **Gezi İşyani** sonrası bozulan dengesine bağlıyor. Tamam da bunlar sebep değil ki... Tersine sonuç bunlar.

Tayyip, siyasete girdiği anda ne ise bugün de odur. Yani o günkü kişiliği neyse bugünkü de odur. Bizim bu çözümlememizi, onların mensup olduğu sınıfsal temelle olmasa bile hiç değilse bir bilim insanı (sosyal psikolog) olduğu için yüzeysel de olsa **İbrahim Eke** az çok görebiliyor. Tayyip’in katliamdan iki gün sonra, daha yüzlerce madencimizin cesedi yeraltında kömürlerin arasında yatarken yas evine-Soma’ya gelerek acılarını dile getiren insanların bir kısmını danışmanına (Yusuf Yerkel’e) ve korumalarına, özel harekât polislerine tekme yumruk dövdürmesi, birini bizzat kendinin yumruklaması, bir başkasını yine kendisinin parmağını sallayarak tehdit etmesi ve de tüm yaslı ve acılı insanları, Soma caddelerinde “çevik kuvvet polisleri”ne gazlatıp ilaçlı-tazyikli suyla ıslatması muhakkak ki öfke patlaması filan değildi. Onun gerçekte ruhiyatının dışavurumuydu. Psikolog İbrahim Eke de gerçeğin bu bölümünü şöyle ortaya koyuyor **Ayşe Arman**’a verdiği röportajda:

“Sizce başbakanın ruh hali nasıl? Onun öfkesini nasıl açıklıyorsunuz?”

“Öfkeli değil ki o. Politik bir tutum, bilinçli bir tercih. Başbakan Süleyman Demirel’den sonra bu ülkeye gelmiş, kendi tutumunu yönetebilen en önemli politik liderlerden biri.

“Tokat atması bile öfke patlaması değil mi?”

“Hayır. Kasımpaşa tavrı bu. Oradaki neyse buraya geliyor.” (Hürriyet Pazar, 25.05.2014)

Psikologumuz halkımızın geneli gibi Kasımpaşalılığı da yanlış biliyor. Çoğu yazarçizer gibi o da Tayyip’in kof külhanbeyliklerini ve zalimliklerini Kasımpaşalık ya da kendi deyişyle “Kasımpaşa tavrı” olarak niteliyor. Yanılıyorlar.

Kasımpaşalık gerçek anlamda delikanlılığın bir yerel versiyonudur, adlandırılışıdır, ya da türüdür.

Tayyip’in davranışlarınınsa delikanlılıkla, Kasımpaşalıkla zerrece ilgisi yoktur. Tayyip’in 10 yıldan bu yana tüm namuslu insanlarımızın içi kalkarak, midesi bulanarak izlediği tutum ve davranışlarını Kasımpaşalılığa mal etmek hem o kavrama, deyi-me hem de Kasımpaşa sakinlerine hakaret olur.

Psikologumuz aslında kof külhanbeylik demek istiyor da seçeceği deymi Türkçeye özen göstermediği için yanlış belirliyor.

İşin bu yönünü geçerse psikologumuzun gördüğü doğru taraf şudur: Onun bu türden davranışlarının gelgeç bir durum olmadığını, anlık duygulanımlara bağlı olmadığını, tersine, bir kişilik sergilenmesi olduğunu söylüyor ki bu son derece doğru bir tespittir. Ama onun bu kişiliği Kasımpaşalı oluşundan değil, onun sınıf yapısından kaynaklanmaktadır.

Tekmeci danışman **Yusuf Yerkel** de mi Kasımpaşalıdır?

Hayır. Fakat o da Tayyipgiller’ dendir.

Aynı acımasız tutumu sergileyen sakallı ve badem bıyıklı bakanlar da mı Kasımpaşalıdır?

Değildir. Ama Tayyipgiller’ dendir.

Ne yaptı beyaz sakallı Bakan olayın ilk gününden itibaren Soma’da?

Vurguncu şirketi övdü ve ceset saydı değil mi...

Başka?

Zaman zaman da acılarını dile getiren insanlara karşı çirkefleşti. Bu bakan hakkında da psikologumuz şöyle bir değerlendirmede bulunuyor:

*“Yüzünde duygu ifadesi olmayan birini ‘sözcü’ seçmek hata
“Sorumluların ilk anda tanımlanmaması dışında başka
neler sizi rahatsız etti?*

*“Dümdüz, duygu ifadesi olmayan birini sözcü olarak
seçmek. Bence hata. Bakanın yüzüne dikkat edin, dümdüz-
dü. Hiçbir duygu ifadesi yok konuşurken. Bence o kadar
ötekileştiriyor ki. Yapılan konuşmalar da ötekileştiriciydi.
“Bu işin sorumluları biziz” demek gerekiyor. Böyle denme-
diği zaman toplumsal yarılma devam edecektir. Ve tabii en
baştaki kişinin yas evine gidip kavga çıkarmaması gereki-
yordu.*

*“O edilen laflar, insan psikolojisinden anlamadıkları için
mi?*

*“Bu işin psikolojiyle alakası yok! Bu bir politik tutum.
Gezi’de de Soma’da da hükümetin tutumunu psikolojiyle
açıklamaya kalkmak yanlış olur. Başbakan net bir tutum
ahıyor. Kendi blokunu sağlam tutmakla ilgili oraya mesaj
veriyor. Gözden çıkardığı bir blok var. Ve toplumu ortadan
yarıyor. Babalık filan da yapmıyor. Hiç öyle Freudyen yo-
rumlara da prim vermeyin.*

“Bilinçli tavır yani...

“Elbette. Öyle şeker krizi falan da değil.” (agy)

Yine gördüğümüz gibi psikologumuz sınıf temeli hariç Tay-
yipgiller’in tutumunun görünüşünü ya da biçimini doğru değer-
lendiriyor.

Onlar kendilerinden olmayan ve Allah’la aldatamadıkları tüm
halk kesimlerini yani toplumun neredeyse yüzde 60’ını düşman
olarak görüyor. Onların ya ölümü ya da köleliği kabul etmek
mecburiyetinde olduklarını söylüyor. Onların yani Tayyipgil-
ler’in ruhiyatlarının emrettiği budur kendilerine. Güçleri yetse
kendilerine boyun eğmeyen on milyonları acımasızca katledip
yok edebilirler. Ve o yaptıklarından da asla pişmanlık duymazlar.
Öyle bir duygulanıma girmezler. Bunlar budur.

Nitekim bazı araştırmacılar tarafından Tayyip’in geçmişten
bu yana en yakın adamı olarak nitelendirilen eski ulaştırma ba-

kanı **Binali Yıldırım**'ın, hani "**Milyon Ali**" namıyla ünlendi ya, işte onun, yine kendilerinden olan ve şu anda da Kızılay'ın İstanbul Şube Başkanlığını yapan kardeşi **İlhami Yıldırım** 22 Mayıs tarihli tweetlerinde bakın bu iğrenç içyüzünü nasıl sergiliyor:

"Eğer arpanız fazla geldiyse o arpayı önünüzden almayı da biliriz! Arpa taşıyanları da biliriz!"

"Ya bu ülkede Eşşek gibi yaşayacaksınız, ya da defolup gideceksiniz! Sizlere her kim destek oluyor, yüz veriyorsa o da şerefsizdir."

Bu namussuzca düşünceler aslında hep söylediğimiz gibi insanları Allah'la aldatan bu vurguncular, hainler sürüsünün tümünün ana düşüncesidir.

En doğal hakkını arayan, dile getiren halkımıza galiz bir küfürle karşılık veren Adana'nın eski "Gavat"çı valisi; Eskişehir'de polislerin ve AKP'li vurguncuların sopalarla, tekmelerle linç ederek öldürdüğü Ali İsmail'i hiç utanıp sıkılmadan "polisimizi zor durumda bırakmak için arkadaşları öldürmüş olabilir" diyecek kadar vicdansızlaşmış Eskişehir valisi, yine Tayyipgiller'in niteliğinin anlaşılması açısından iyi bir örnektir.

Öyle ki Tayyip, mecnunlaştıramadığı, meczuplaştıramadığı yani Allah'la aldatamadığı herkese bitmez tükenmez bir kin ve nefretle saldırmaktadır. Mesela, 28 Mayıs tarihli gazetelere bir göz atalım:

"Ayrımcı ve utanmaz Tayyip!"

"Başbakan Erdoğan, kendisine muhalif olan her kesime yine hakaret etti. Yakınları ölen Somalı kadınların 'çakma türbanlı' olduğunu iddia eden Erdoğan, ilçede kendisini protesto edenlerin ise dışarıdan getirilen Aleviler olduğunu iddia etti.

"Gezi, Darbe, Alevi Kışkırtıcı

"Başbakan Tayyip Erdoğan dün partisinin grup toplantısında, Gezi eylemlerinin 'darbe girişimi' olduğunu ileri sürdü. Soma'da kendisini protesto edenleri ise Alevilerin kışkırttığını iddia etti. Almanya'da Ali'siz Alevilerin eylem

yaptığını söyledi.

“Altı kaval üstü şişhane

“Konuşmasında insanın kanını donduracak düzeyde ayrımcılık yapan Erdoğan yakınları öldüğü için kendisini suçlayan Somali kadınlara da ‘Aslında bu kadınlar başı açık. İkisinin de başları örtük. Üstü şişhane altı kaval’ dedi.” (Yurt Gazetesi)

Gördüğümüz gibi Tayyip’in derdi kadınların başının açık ya da örtülü olması değil. Onların mecnunlaştırılmış olması Tayyip’in istediği. Yani geçen Gezi eylemlerinde bir insan sefaleti vardı ya; ben Tayyip’in bilmem neresinin “kılıyım” diyen ya da birkaç ay öncesi Antep mitinginde Berkin’in annesini Tayyip’in kışkırtması sonucu yuhalayan zavallılar sürüsü, işte tüm kadınlarımızın o hale gelmesini, getirilmesini istiyor Tayyip. Onun türbancılığı filan aslında din sömürüsü yaparak yani Allah’la aldatarak kadınlarımızı yandaşılaştırmak içindir.

Şimdi de aynı tarihli Cumhuriyet’in manşetine bakalım:

“Başbakan, ayrımcılıktan ve Alevilerle ilgili tehlikeli söylemden vazgeçmiyor

“Açık açık tahrik

“Kaşıyan da şikâyet eden de kendisi

“Erdoğan mezhep farklılıklarının kaşındığından şikâyetçi olurken yine Alevileri hedef aldı. Alevilerin ‘sağdan soldan toplanarak ilçeyi karıştırmak için So-ma’ya götürüldüğünü” savunan Erdoğan ‘Hızır Paşalar’, ‘açılın kapılar şaha gidelim’ diye umutsuzca başka yerlerden medet arama dönemleri asırlar öncesinde kalmıştır dedi.” (agy)

Evet, yine görüldüğü gibi ona karşı çıkan ya Alevi oluyor ya da sahte türbanlı. Nasıl durup dinlenmeden din sömürüsü ve Alevi düşmanlığı yapıyor, değil mi... Hiç demiyor ki ben kamunun malı olan bu madenleri komisyon karşılığında vurguncu Parababalarına yeyim ettim, bunun sonucunda da yüzlerce gencecik canımız yerin altında, derinliklerinde yanarak, karbonmonoksit ga-

zından zehirlenerek hayatını kaybetti, bizlerin para hırsı yüzünden... Bu kadıncağızlar, bu acılı insanlar da yakınlarının, canlarının yok oluşunun yüreklerini yakması sonucunda böyle feryat ediyorlar diye. Onu demesi için ahlâkî ve insani değerlere sahip insan olması lazım. Oysa dediğimiz gibi öyle biri, birileri yok ki karşımızda. Bunlar hep söylediğimiz gibi dördüncü canlı türü...

Konunun bu yönüne isterseniz daha fazla örnekler vererek zaman ayırmayalım. Yeterince anlaşıldı, sanırım.

Soma'da yangın: Yakanlar ve yananlar

Soma'da yaşanan facianın çok açık ve nettir ki, en önemli sebebi özelleştirme, taşeronlaştırmadır. Bir kamu malını özelleştirdiğiniz anda o mal ya da kaynak ya mülkiyetiyle birlikte ya da belli bir süreliğine, bu 5 yıl, 10 yıl, 30 yıl ya da 49 yıl olabiliyor, tümüyle onu satın alan sermayedarın gözetimi ve denetimi altına giriyor. Yani onun eline teslim edilmiş oluyor.

O Parababası ne için bu işe giriyor?

Çok açıktır ki kâr için. Yani para kazanmak için, servet edinmek için, vurgun vurmak için. Onun güdücü, temel düşüncesi budur. O yüzden de ele geçirdiği kaynağı işletmeyi tamamen bu düşünce, bu anlayış kapsamı içinde kullanacaktır. Başkaca bir amaç gütmesi yani kamuya hizmet gibi, işçi sağlığı ve güvenliği gibi hassasiyetlerinin olması onun yukarıda söylediğimiz temel düşüncesine aykırı, onunla çelişir olacaktır. O sebeple de patron yani Parababası işçi sağlığı ve güvenliği gibi amaçlarla para harcamaya, yatırımlar yapmaya başladığı anda oraya harcadığı para otomatikman kârından düşecektir. Bir eksilme olacaktır kârından. İşveren için güvenliğe harcanan para boşa gitmiş, kaybedilmiş bir para gibi görünüp, algılanıp, hissedilip değerlendirilecektir. Bilinçli ya da bilinçsizce de yapılmış olsa böyle bir değerlendirme mutlaka yapılacaktır.

Kâr peşinde koşan, servet peşinde koşan bir Parababası hiç parasını boşa harcar mı?

Kuşkusuz harcamaz. Nitekim işverenler de harcamıyorlar zaten.

Üstüne üstlük, böyle bir tutumu da ahlâksızlık, kanunsuzluk olarak görmüyor Parababaları. Yaptıklarının son derece doğal bir

şey olduğunu iddia ediyorlar ve öyle de düşünüyorlar. Bu nedenle de kendilerini hiç suçlamıyorlar. Yaptıkları ahlâksızlık olmuyor ki onlara göre.

Peki, bu neden kaynaklanıyor? Yani Parababaları neden bu iş cinayetlerini, faciaları, katliamları, onlarca, yüzlerce, binlerce işçinin yok yere hayatını kaybetmesini doğal karşılıyorlar ve bunu savunabiliyorlar?

Şundan:

Ne diyordu adı da kendisi de görklü Marks?

“İnsanların varlıklarını belirleyen bilinçleri değil, aksine, insanların bilinçlerini belirleyen onların sosyal varlığıdır.”

Yani insanların düşüncelerini, anlayışlarını, ahlâklarını, felsefelerini, zevklerini belirleyen şey, onların toplumun egemen üretim yordamı içinde bulundukları yerdir, tuttukları yerdir, yaptıkları işlerdir. Başka türlü ifadelendirirsek; onların maddi hayatlarını kazanış, üretim biçimidir insanların bilinçlerini, ahlâklarını oluşturan şey ya da temel etmen.

Bir sermayedar herhangi bir işletmede bir üretim ya da hizmet yapıyorsa ondan en azami düzeyde para kazanmak, kâr sağlamak isteyecektir. Bu istek, onun düşüncesini, bilincini, ahlâkını yönlendirecektir. Bunun başka türlü olamaz.

İşte bu sebepten Soma’daki vurguncu Parababası Alp Gürkan ve ekibi, yaşanan facia sonrasında hiç utanmadan halkın ve medyanın karşısına çıkıyorlar, bizim bir suçumuz, kusurumuz, sorumluluğumuz yok bu işte, diyorlar. Ha bir taraftan da faciaya neyin yol açtığını henüz tespit edemedik, diyorlar.

E, o zaman madem olayın sebebini bilmiyorsun, sorumlu olmadığınızı nereden biliyorsun?

Ortaya çıkan sebep, senin sorumluluğun olduğunu gösterecek belki de; senin yaklaşımınla olaya baksak bile... Mantıken apaçık bir çelişki var burada. Bir olayın sebebi bilinmiyor ise onun

sorumlusunun kim olduğunu da bilinmiyor olması gerekir. Ama sen baştan işin içinden sıyrılıyorsun.

İşte onu böyle düşünmeye yönelten Marks'ın yukarıdaki formülasyonda ortaya koyduğu gerçektir. O her halükârda ben inkâr etmek zorundayım, diye düşünüyor. Kaza olursa olur, insanlar ölürse ölür, ölenin yerini dolduracak, dışarıda sıra bekleyen binlerce insan var, diyor. Ne var bunda dert edinecek, diyor. Onun ahlâkî sistemini oluşturan değerler, onlara ne kadar değer diyebilirsek artık, işte böyle emrediyor. Böyle söyletiyor onlara.

Tayyip ve bakanları da aynı şeyi söylemedi mi? “Bu işin fitratında var”, demedi mi Tayyip?

Bunlar da oldum olası asalak, vurguncu, kamu malı aşırı olukları için ahlâklarının, düşüncelerinin, anlayışlarının aynı olması da çok normal. Kendi sevdiği kavramla onların fitratında var böylesine acımasız, vicdansız, zalim olmak. Çünkü onların maddi hayatlarını kazanış biçimi “fitrat”larını, kişiliklerini, karakteristiklerini böyle şekillendiriyor. Yani onlar tencere kapak gibi birbirlerine uygun düşmüş bulunuyorlar...

Oysa işin gerçekliği bambaşka. Bunların zalimlikleri, vurgunculukları, hoyratlıkları ve paraya tapınmaları yüzünden bu facia yaşanmıştır, bu katliam olmuştur. Şimdi de bu konuda uzmanların, bilim insanlarının ve facia sonrasında orada inceleme yapan namuslu bazı gazetecilerin görüşlerine bir bakalım.

Hürriyet'ten **Burcu Özçelik Sözer** şunları yazıyor:

“Biz bu haberi hazırlarken Soma'daki maden faciasında ölenlerin sayısı 292 idi. Bu Türkiye'nin depremlerden sonra yaşadığı en büyük facia. Türkiye'de son 10 yılda 11.706 işçi öldü. Bunun adı iş kazası değil, iş cinayetidir.

“Türkiye'de son 73 yılda 3 bin madenci hayatını kaybetti. AA'nın haberine göre Türkiye'de 1941 yılından beri meydana gelen maden kazalarında 3 binden fazla işçi yaşamını yitirdi. Soma'da yaşanan ve 292 kişinin yaşamını yitirdiği facia yaşanan en büyük facia oldu.

“Türkiye İstatistik Kurumunca geçen mart ayında yayınlanan ve iş kazalarının sektörel dağılımının yer aldığı rapora göre, Türkiye’de iş kazalarının en çok yaşandığı sektör, maden ve taş ocakçılığı. Geçen yıl iş kazalarının yüzde 10,4’ünün madencilik ve taş ocağı sektöründe görüldüğü tespit edildi.

“Türkiye madenlerde ölümlerde dünya sıralamasının en üst sıralarında yer alıyor. Ekonomi Politikaları Araştırma Vakfı’nın (TEPAV) raporuna göre, 100 milyon ton kömür üretimi başına düşen ölüm sayısı ABD’de yıllara göre 1 ile 6 arasında değişirken, Türkiye’de bu kimi yıl 900’ü dahi aşıyor. Madencilik sektöründe ölümlerin artmasının en önemli sebebi taşeronlaşmanın getirdiği maliyet düşürme hesapları ve güvenlik önlemlerinin hiçe sayılması olarak gösteriliyor.

“(…)

“Özetle felaket geliyorum diyordu. Özel, Manisa Olay gazetesinde yer alan haberde şunları söylüyordu, “Ülkemizde 2014 yılının ilk 3 ayında 276 işçi, 2013 yılında ise toplamda 1.235 işçi ve son 10 yılda toplamda 11.706 işçi hayatını kaybetmiştir. Ve bu rakam Avrupa Birliği ülkelerinin ortalamasının 8,5 katından fazladır. Her gün duyduğumuz onlarca acı kayıp artık canımıza tak etmiştir. Madenlerde ölen işçilerimiz için ‘bu mesleğin kaderinde var’ ya da ‘güzel ölümler’ diyebilen anlayış, 10 yılda 11.706 işçinin hayatına sebep olmuştur.

“Herkes suçlu

“Hürriyet’te yer alan haberde Dev-Maden-Sen Genel Başkanı Tayfun Görgün, bu sahalar Türkiye Kömür İşletmeleri’nin yönetimindeyken neredeyse kaza olmadığını, ölümün ise hiç gerçekleşmediğini ileri sürdü. Görgün, “Ne zaman ki bu sahalar özel sektöre geçti, kazalarda adeta patlama yaşandı. Çünkü taşeronlaşma devlet politikası haline gelerek önü açıldı. İnsanlar kaçak olarak ya da düşük ücretlerle madende çalıştırılmaya başladı, iş güvenliği yok sayıldı. Müfettişler eksiklikleri görmezden geldiler. Maliyet düşürmek için güvenlik tedbirleri geri plana atıldı. Tek

amaç daha fazla üretim yapmak oldu. Bunlar kaza değil, cinayettir. Bu cinayete sendikasıdan müfettişine, bakanından başbakanına herkes ortaktır” dedi.

“TEPAV’ın raporunda bazı rakamlar bu ayrıntıya da ışık tutuyor. 2000 yılında Türkiye Taşkömürü Kurumu’nun verilerine göre, özel sektöre ait madenlerde meydana gelen ölüm vakaları, kamu işletmelerinin yaklaşık 15 katı.

“Türkiye’de 1 taşeronun 6 alt taşeronu olduğu yerler var. Her taşeron yeni bir maliyet düşürme gayreti anlamına geliyor. Maliyet de iş güvenliğinden çalınarak düşürülüyor.

“İş güvenliği eğitimleri veren Dr. Ali Rıza Tiryaki, “Kazalardan sonra görünen nedenlerle yetinmemek lazım. Kök sebeplere ulaştıracak sorular sormamız gerekiyor. Ülkede kâr odaklı yaklaşımın, insan odaklı sürdürülebilirliği öne alan yaklaşımla ikame edilmesi lazım. İşin planlanması-maliyet analizlerinin yapılması aşamasında güvenliğin akla getirilmesi lazım. Güvenlikten tasarruf etmeye çalışmanın bedelinin ağır olacağını görmemiz lazım. Bu ülkede taşeronlaşmanın merccek altına alınması lazım. Yapılan resmi açıklamalarda ‘bu madenin denetlendiğini ve mevzuata aykırı bir unsur bulunmadığını’ ifade ediyorlar! Bu saat itibariyle 284 insan öldü, bu şartlarda denetim yaptık, her şey mevzuata uygundur demek bu facia koşullarında uygun düşmez. Ya nitelikli, etkili denetim yapamadık, ya mevzuatımız etkili, yeterli değil. Ama burada mevzuatı, denetimi aşan çok kapsamlı ortak bir toplumsal sorumluluk var. Maden sektöründe çalışma ilişkileri ve koşullarını etkileyen uygulama ve dinamikleri analiz etmemiz lazım. Maden işçilerinin hangi koşullarda çalıştıklarını, her yıl kaç maden işçisini kara karanlığın içinde kaybettiğimizi, meslek hastası yaptığımızı kamusal alanda konuşmak, sorgulamak için kitlesel kıyımların yaşanması mı gerekiyor? Her yıl inşaat sektöründe yüzlerce ölüm meydana geliyor, inşaat sektöründeki işçi ölümleri neden haber olmuyor, ele alnamıyor?” diye soruyor.

“Avustralya’da 100 bin dolar Soma’da 19 bin TL

“Gelişmiş ülkelerde maden işçileri yaptıkları işin riski ile paralel en çok kazanan işçi grupları arasında yer alıyor. Avustralya’da madencilerin yıllık kazancı 100 bin doları geçiyor. Bu ülkede ortalama özel sektör işçi maaşı ise 66 bin dolar civarında. ABD’de de zengin kömür yatakları olan eyaletlerde yıllık maaşlar 100 bin dolara yaklaşıyor. ABD’de ortalama kömür maden işçisi maaşı 81 bin doları geçerken ortalama özel sektör işçi maaşı 50 bin dolara yaklaşıyor. Soma işçisi ise ortalama aylık 1.600 lira (yaklaşık 770 dolar) yıllık 19.200 lira (yaklaşık 9.230 dolar) kazanıyor. Fakat Türkiye’de asgari ücretle çalışan pek çok madenci var.” (Hürriyet İK, 18 Mayıs 2014)

Cumhuriyet’ten Mustafa Çakır da şu gözlemlerine yer veriyor, gazetesinde:

“Facianın yaşandığı maden, eskiliği ve neredeyse yıkılmak üzere olan binalarıyla görenleri hayrete düşürüyor. Madende çalışan işçiler, “işveren burayı devletten aldıktan sonra taş üstüne taş koymadı” diyerek tepkilerini dile getiriyor.

“Soma Kömür İşletmeleri AŞ tarafından işletilen kömür madenine, Cenkyeri Mahallesi’nden geçilerek ulaşıyor. Soma’ya 30 kilometre uzaklıktaki maden ocağı bir vadinin içerisinde yer alıyor. Binanın eskimiş hali dikkat çekiyor. İşçilerin kullanım alanları olan giyinme-soyunma odaları, ban-yolar ve tuvaletler çok kötü. Eğitim tesisinin olduğu bina da oldukça eski. Lavabolar pislik içerisinde. Duvarların sıva renkleri artık görünmez hale gelmiş. İşçilerin bulunduğu binaların tamamı çok eski. Aletlerin bulunduğu yerler ise teneke prefabrikten yapılmış. Ocakların çevresinde gelişigüzel kablolar yığılmış durumda. Madenin görünümü geniş bir hurdalığı andırıyor. Kullanılan aletlerin parçaları etrafa rastgele yığılmış. Eğitim binasının da bulunduğu lambahane neredeyse kullanılamaz halde. Vinçteki küflenme de dikkat çekiyor. Binaların bazı bölümleri ise çöplük haline gelmiş. Madenin etrafı da eski alet parçalarıyla dolu. Lam-

bahanenin kırık dökük hali de dikkat çekti. Madende çalışan işçiler yıllardır bu şartlar altında çalıştırıldıklarına dikkat çekerek “İşveren burayı devletten aldıktan sonra taş üstüne taş koymadı. Çalışan hiç düşünülmedi. Hiç yatırım yapılmadı” diyerek tepkilerini dile getirdi. Ocağa gelen işçilerin yakınları da madenin haline isyan etti. İşçi yakınları, “Buradan milyarlarca lira para kazanıyorlar. Ancak işçileri hiç düşünmüyorlar. Bu koşullarda işçi çalıştırılır mı” ifadeleriyle işverene tepkilerini dile getirdi.” (Cumhuriyet, 17 Mayıs 2014)

Biz de yukarıda dedik ya; işveren sadece kârını, servet edinmeyi düşünür, diye.

Niye yatırım yapsın ki? Ne olacak yatırım yapsa? Onun kârını mı arttıracak?

Yo. O zaman işte hiçbir işveren yatırım yapmaz. İşverenden böyle bir şey beklemek onun doğasına aykırı bir davranışta bulunmasını beklemek olur.

Ha, denecektir ki yatırım yapsa işçi sağlığı ve güvenliği daha iyi bir duruma gelmiş olacak. Oysa işverenin derdi değil ki bunlar. İşçinin sağlığı bozulmuş, işçi ölmüş, nesine gerek bunlar işverenin... Onun için varsa yoksa kâr, servet, küp doldurmak...

Kamu malını lüpleyen bütün işverenler hep aynı davranışta bulunurlar. Onların çalışma tarzı **define hırsızlarının ören yerlerdeki-tarihi alanlardaki yaptıkları kazıyla birebir uyudur**. Defineciler de bir an önce maddi değer taşıyan bir tarihi obje bulabilmek için köstebek yuvasına döndürürler tarihi alanları. Tarihi dokuyu mahvederler. Bir daha geri döndürülemez bir hale getirerek talan ederler.

Böyle alanlarda arkeologlardan, tarihçilerden, sanat tarihçilerinden oluşan bilim insanlarının kazı yapmasıyla define hırsızlarının yağma amaçlı kazı yapmaları iki bambaşka şeydir. Ve birininin taban tabana zıddıdır. Bilim insanları tarihi dokuya hiç zarar vermeden, itinayla, bir usta müzisyenin nota vuruşu gibi vururlar kazı aletlerini. Öbürleri ise kazma, kürek, balyozla ça-

lışmaları yetmezmiş gibi bazen de iş makineleriyle girerek dar-
maduman ederler ren yerleri.

İşte kamu malı yağmalatan özelleştirmeci, taşeronlaştırmacı
sistem de aynı ruhiyattaki insanların sözüm ona ekonomik faali-
yette bulunmasına yol açar.

Soma kömürleri yağmacısı Alp Gürkan'ın şirketi Soma Hol-
ding, hiç yemek bile vermiyormuş işçilere. İşçiler, arada bulduk-
ları 15 dakikalık ya da en fazla yarım saatlik zaman aralıkların-
da evlerinden ıkınlarında getirdikleri zeytin, peynir, ekmek gibi
gıda maddeleriyle ya da küçük kaplara koyarak getirdikleri ye-
mek artıklarıyla doyuruyorlarmış karınlarını. Tabii içtikleri sula-
rını da kendileri getiriyormuş.

stne üstlük, sıkıştıklarında idrarlarını ya da kakalarını yap-
ma imkânı bile yokmuş. Yani 8,5-9 saat iş bile yapamadan a-
lışmak zorundalarmış.

Tam bir kle düzeni, değil mi?..

Tüm bunlara ilaveten “dayıbaşı” ya da”onbaşı” denen taşe-
ronlar, daha fazla çalışarak daha çok kömür üretmeleri ve işve-
renin kârını arttırmaları iin durmadan zorluyorlarmış işçileri.
Bağırıp ağırıyorlarmış, hakaretler, küfürler yağdırıyorlarmış ve
işten atmakla tehdit ediyorlarmış. Evine, oluğuna çocuğuna
ağulardan, acılardan szlmş bir ekmek ve kırıntı kabilinden de
olsa yiyecekler götürebilmek iin katlanıyormuş zavallı işçi kar-
deşlerimiz bunca zulme.

Burada ağrışım oldu. Biz de 60'lı yıllarda Konya'da Karacı-
đan Kiremit Fabrikası'nda ocuk işçi olarak çalışmıştık yaz ta-
tillerinde, 1958 ve 1959 yazında. 12, 13 yaşlarındaydık o zaman.
Yevmiyemiz birinci yıl 175, ikinci yıl 225 kuruştu. cretimizi
hafta sonları, cumartesi günleri iş bitiminde alırdık. İlk yıl sigor-
tamı yapmamışlardı. İkinci yıl sigortalı da yapmışlardı bizi.

Yemeğimizi biz de getirip kendimiz tedariklerdik. ğleyn
bir saatlik yemek ve dinlenme molası verilirdi. O zaman fabri-
kanın giriş kapısının hemen yakınında bulunan bakkallardan

zeytin, peynir, helva ve tabii ekmek olarak karnımızı doyururduk. Ama işçi kardeşlerimiz gibi yeraltında, toz toprak içinde değil. Bol yapraklı ağaçların koyu gölgeleri altında ekmek ve yemek kırıntılarımızı karıncalarla paylaşırdık.

Tuvalet ihtiyacımızı ise fabrikanın birkaç yerinde bulunan tuvaletlere giderek giderirdik. Bu konuda hiçbir kısıtlama, sınırlama yoktu. Ayrıca sıcaktan bunaldığımız durumlarda fabrikanın yine birçok noktasında bulunan muslukların altına kafamızı, istersek gövdemizi sokarak serinleyebilirdik. Öğle paydoslarında fabrika bahçesinde bulunan büyük havuzda istersek yüzebilirdik. Onları yaptığımız için kimse bize bir şey demezdi.

Ayrıca hiç kimse işçilere bırakalım hakareti, üretimi hızlandırmak yönünde bir baskıyı asla yapmazdı. Biz, güven içinde çalışırdık. Çocuk işçi olmamıza rağmen bize bile rahatsız edici bir tavır kimse takınmazdı, takınamazdı.

Tabii işin bazı bölümleri ağırdı. Özellikle de “fırın boşaltmak” diye tabir edilen, orta büyüklükteki odalar benzeri fırınlarda pişirilen kiremitlerin boşaltılması işlemi. Kiremit piştikten sonra fırınların soğuması için ağızları açılarak bir süre bekletilirdi. Ama çabuk soğumazdı fırınlar. Yeni bir pişirme işlemine başlanması yani fırınların yeniden yüklenebilmesi için de çok zaman geçirmeden boşaltılması gerekirdi. Bu sebepten, bedeni yakar-yakmaz sıcaklıktaki kiremitlerin fırın dışına çıkarılması gerekirdi. Bu işi yaparken bir kişi elinde eldivenle kiremitleri demetleyerek alır, bekleyen arkadaşının kolları üzerine kayardı. Kiremitler, kolları yakabilecek sıcaklıkta olurdu. Bunu engellemek için kollarımızın üzerine boş çimento torbaları koyardık.

Bu işin ikinci zorluğu da kiremitleri yanarak pişirmiş olan kömür külünü ve kiremit tozunu solumak durumunda kalmak olurdu. Tabii tüm bunlara ilaveten fırın, insanın terini fişkırtacak denli sıcak olurdu. Zaten mevsim de yazdı. Bu da ayrıca sıcaklığın etkisini arttırıcı bir etkendi.

Fakat bu zor iş, kabala yapılırdı. Yani gönüllü olarak iki, üç ya da dört kişiden oluşan bir ekip yapardı bunu. Fırını boşalttık-

tan sonra da o günkü işleri bitmiş olurdu. Mesai saatinin dolmasını beklemeden işi bırakıp evlerine ya da istedikleri yere giderdi işçiler. İşin yöntemini bilen ve seri çalışabilen ekipler saat 15.00’de, 14.00’de hatta belki de daha erken mesailerini tamamlamış sayılıp ayrılabilirlerdi fabrikadan.

Yani demek istediğimiz, işin bu en zor kısmını kimse zorlama sonucu-mecburiyetten dolayı yapmazdı. Daha erken işten ayrılabilmek için oluşan gönüllü ekipler yapardı hep bu işi.

Tabîî günde 8 saat çalışırdık. Sabah 08.00, akşam 17.00 arasında.

Yaşımız büyüyünce şehir dışındaki (Sille yolundaki) tuğla ocaklarında çalışmaya başladık, tabîî yine yaz tatillerinde. Burada pişen tuğlaları kamyonlara yükleyip şehir içindeki satıcıların işyerlerine ya da inşaatların yanına taşıyorduk. Ücretimiz sefer başı için belirlenmişti. 4 kişilik bir ekiptik ve sefer başına 10 lira alıyorduk. Günde 4 ya da en fazla 5 sefer yapabiliyorduk. Yani ocaktaki tuğlaları iki kişi alıp kamyondaki iki kişiye uzatıyor, onlar da kamyonda istifliyordu. Kamyonu kasası hizasına kadar doldurunca şehre hareket ediyorduk. Şehirde de aynı şekilde çalışarak tuğlaları indirip istifliyorduk. Tabîî bu işin de kül ve kiremit tozu yutma gibi kötü yanları vardı. Akşam eve gelince bedenimiz maden işçisi kardeşlerimizinki gibi simsiyahlaşmıyordu. Biz, tuğla kırmızısı oluyorduk.

Daha sonraki yıllarda da inşaatlarda çalıştık, bir inşaat ustası komşumuzla. Karo, fayans, seramik döşemesi işleri yaptık. O işte de günlük 10 lira yevmiye alıyorduk.

Çalışmamız lise son sınıftaki 15 günlük sömestr tatilini de kapsayacak şekilde sürdü. Yani biz tatillerde hiç üniversite sınavına filan hazırlanmadık. Zaten okul dışında ders çalışma gibi bir anlayışımız hiç yoktu. Okula da kitap filan getirmezdik genelde. 60 sayfalık bir çizgili defterimiz olurdu, onu ikiye katlayarak belimize sokardık, derslerde çıkarır kendimizce çok önemli gördüğümüz şeyleri not ederdik. Ders yılı sonunda da defterimiz dolmamış olurdu çoğu zaman. Ama dersi ciddiyetle dinlerdik, anla-

tılanları belleğimize yazardık. İşte bundan hiç kaytarmazdık...

Bazı yıllardaysa işi avareliğe sardırır, öğretmenlere, idareye isyan eder, mahalleden biri lise 1'den, 11'i ise orta 2'den terk can dostlarımıza ayıp olmasın, oyunbozanlık etmiş olmayalım diye okulu bırakırdık...

Bir sonraki yılsa hepsi de önlenabilir hastalıklardan (zatürre, difteri gibi) ölen 5 kardeşin arasında kıran artığı olarak kalmış olan beni okutup "adam etmek" için köyden şehre göçen anne babamın üzüntüsüne-hüsrânına katlanamaz yeniden okula başlardık...

Karacığan Kiremit Fabrikası o yıllarda sadece Türkiye'nin değil, Ortadoğu ve Balkanlar'ın en modern teknolojiye sahip, en kaliteli kiremitlerini üreten, en büyük kiremit fabrikasıydı.

Yukarıda da söylediğimiz gibi 50'li yıllardı bizim söz ettiğimiz. Aradan ne kadar zaman geçmiş?

Ortalama 55-60 yıl. (Fabrikanın kuruluşu 1954'tür.)

Somalı maden işçisi kardeşlerimizin çalışma şartlarıyla kıyaslayınca bizimki çok daha rahatmış, ileriymiş, modernmiş. İnsan üzülüyor değil mi?..

Ne kadar acı bir şey. Ne iş kanunu uygulanıyor bu madenlerde, ne hukuk ne ahlâk, ne insanlık... Bazı namuslu yazarçizerlerimizin de söylediği gibi Somalı kardeşlerimiz bırakalım 1950'li yılları, ondan tam 100 yıl geride olan 1850'li yılların şartlarında çalışmaya mecbur edilmişler. Hani o yıllarda iş hekimleri raporlar veriyorlardı: 10-12 yaşlarındaki çocukların günde 12 saat çalışmaları sağlıkları ve gelişmeleri açısından çok faydalıdır; çocuklar günde 16 saat bile çalışabilirler, diye. Yetişkinlerin çalışma saatlerini varın siz düşünün artık... İşte Soma'daki şartlar böyleymiş.

Soma'yı, Zonguldak'ı, Afşin Elbistan'ı, Bursa Kemalpaşa'yı ve hatta tüm Türkiye'yi bu hale getiren, daha doğrusu bu hale düşüren, bu yüzyıllar öncesinin zulüm dolu karanlık yıllarına sürükleyen, iten kimdir?

ABD Emperyalistleri, Tayyipgiller iktidarı ve yerli Parababaları.

Sadece Soma ve benzeri yerler değil, şu anda tüm Türkiye vurguncu Parababası taşeronlar için bir cennettir, alinteriyle geçim sağlayan namuslu, yiğit, mazlum insanlarımız içinse bir zulümhanedir, işkencehanedir, cehennemdir...

Yine Cumhuriyet'te yayımlanan **Mahmut Aslan** adlı namuslu bir işyeri baştemsalcisi arkadaşın yazdıklarına bakalım:

“T.C. (TAŞERON CUMHURİYETİ)

“(...)”

“140 ülkede 700 sendikada 50 milyon işçiyi temsil eden Industrial Global Union (Industrial Küresel Sendikası)’nın raporuna göre tüm dünyada taşeron işçiliği hızla yayılmaktadır.

“Çin’de kentlerde çalışan 280 milyon işçinin % 20’si taşeron olarak çalışmaktadır. Meksika’da işgücünün % 15’i taşeron işçisidir. Rusya’da taşeron işçi oranı toplam işçi istihdamının % 40’ı düzeyine yükselmiş bulunmaktadır. İspanya’da bu oran % 33, Filipinler’de % 15, Hindistan’da % 30’dur. Tüm dünyada kentlerde çalışan toplam 1,2 milyar işçinin ortalama % 25’i olan 300 milyon işçinin taşeron firmalarda çalıştığı tahmin edilmekte olup bu sayı hızla artmaktadır. Dünyanın pek çok ülkesinde çalışma yasaları hızla değiştirilerek taşeronlaşma önündeki tüm engeller kaldırılmaktadır.

“Türkiye’de ise taşeronlaşma AKP iktidarı ile hızla yaygınlaşmıştır. Türkiye’de 10 yılda taşeron çalışan sayısı 387 binden 1 milyon 700 bine çıktı. Bugün 275 kamu kurumu ile 33 bin 788 şirket taşeron işçi çalıştırıyor.

“Taşeron olarak çalışan işçiler genel itibarı ile iş güvencesinden yoksun, sendikasız, toplu sözleşmesiz ve iş sağlığı ve güvenliği mevzuatına uygun olmayan şekilde çalıştırılıyor. Asıl işverende çalışan kadrolu çalışanlarla aynı işi yapmalarına rağmen çoğu yerde aldıkları maaşlar kadrolu çalışanların yarısı kadar bile değildir. Türkiye’de yaşanan iş kaza-

larının (cinayetlerinin) % 90'ı taşeron çalıştıran işyerlerinde meydana gelmektedir.

“İşçinin yaşamak için emeğini satma zorunluluğunun, her türlü usulsüzlüğün kaynağı haline geldi. Taşeronlaşmada yapılan usulsüz hizmet ihaleleri başlı başına sorgulanması gereken bir konudur. Hem özelde hem de taşeronda sadece yardımcı işler değil esas işler de yasa dışı olarak taşerona veriliyor. İşçilerin anayasal hakkı olan sendikal hakları yok sayılıyor. Mahkeme kararları uygulanmıyor. Ancak AKP'nin kurduğu sermaye düzeni bununla yetineceğe benzemiyor. TBMM'ne gönderilmek üzere olan Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'nın hazırlattığı Torba Yasa'yla taşeron tanımının genişletilmesi gündemde. AKP bir haksızlığı ve usulsüzlüğü daha yasalaştırma çabasına girmiş durumdadır.” (agy, 23 Mayıs 2014)

İşçi Sınıfımızın kölelik şartlarında insafsızca sömürülmesi anlamına gelen özelleştirme, taşeronlaştırma yukarıdaki işçi arkadaşın da söylediği gibi tüm dünyada bir furya halinde sürmekte ve işin bir diğer acı yönü de her geçen gün boyutları ve kapsamı genişlemektedir. Yani her yeni gün daha çok işçimizin bu cehenneme düşürülmesi ile sonlanmaktadır.

Özelleştirme vurgunu için kamuoyu adım adım hazırlandı

Bu hayâsızca gidişte, Sovyetler Birliği'nin ve Sosyalist Kamp'ın yıkılmasının da önemli oranda etkisi olmuştur. Yerli yabancı Parabalarının ruhiyatı tabii ki hep budur. Onlar evvel ezel işçi düşmanıdır, emek sömürücüsüdür. Ve durup dinlenmeden servetlerine servet eklemek, yağmak isterler. Böylesine çılgın, insanlıktan çıkmış bir dünyanın yaratıklarıdır onlar. Tayyip-giller gibi onların da “fitrat”ı budur.

Fakat Sovyetler'in ve Sosyalist Kamp'ın varlığı onları bu alçakça işi yaparken ölçülü, usturuplu davranmaya itiyordu. Çünkü insanların uyanıp Sosyalizmi benimsemesinden korkuyorlar-

dı. O bakımdan bu sömürü şartlarını belirlerken hep hesap kitap yapıyorlardı. Fakat Sosyalist Kamp'ın yıkılışı onların bütün frenlerinin boşalmasına, karşılarındaki bütün barajların yıkılmasına yol açtı. Sosyalist Kamp'ın yıkılması, onlar için Sosyalizmi yakın tehlike olmaktan çıkardı. Böylece de onlar, “fitrat”larını bütün iğrençliğiyle ortaya sermekten çekinmez oldular artık...

Hatırlarsak bu özelleştirme ve taşeronlaştırma furyası Sosyalist Kamp'ın yıkılışı sonrasında başladı...

Türkiye’de de tabii aynı süreç yaşandı. Parababaları medyasının satılmış yazarçizerleri hepsi bir merkezden emir almış gibi bir **Karadelik** edebiyatı ya da söylemi tutturdular. Güya KİT dediğimiz Kamu İktisadi Teşekkülleri durmadan zarar ediyormuş, uzaydaki karadelikler gibi hazinenin paralarını yutuyormuş. Bunların çağı geçmiş artık. Devlet bunlardan kurtulmalıymış. Bunları özel sektöre bedava verse bile devlet kârda olurmuş çünkü hiç değilse onların zararlarını ödemekten kurtulurmuş. İşin acı tarafı çoğu Kuvayimillîye yadigârı bu kamu malları bedava denecek bir fiyata yerli-yabancı Parababalarına yeyim ettirildi.

Bu alçakça demagogik yalan, durup dinlenmeden tekrarlandı. Goebbels yöntemi eksiksiz uygulandı bu konuda da. Öyle ki bu yalana bugün ulusalcı diye bilinen çoğu yazarçizer de kandi ve onu savunur hale geldi.

Parababaları devleti bu söylemde belli bir başarı elde ettikten sonra, zaten yıllardan bu yana hiçbir teknolojik yatırım yapmayarak üvey evlat muamelesi yaptıkları kamu kaynaklarını, en kârlılarından başlamak üzere Parababalarına peşkeş çekmeye başladılar.

Bu kamu işletmelerinin bazı namuslu yöneticileri küçük bir teknolojik yenilenmeyle kuruluşlarının çok kârlı hale geleceğini ve halkımıza çok ucuza kaliteli mallar sunacağını söylemelerine rağmen sözleri hiç dinlenmedi. Üstelik de kendileri tehlikeli-istenmeyen adam olarak görüldüler ve görevlerinden uzaklaştırıldılar. Yani cezalandırıldılar. Sonunda da hepimizin bildiği içler acısı duruma geldik işte.

Bu sürece ilişkin dikkate değer bir araştırma yapmış olan **Yurt** Gazetesi yazarı **Fatih Yaşlı** köşesinde şunları ortaya koyuyor:

“Soma’da Aslında Ne Oldu?”

“Türkiye ekonomisi kronik hale gelen krizlerinden en büyük ikisini 2000 ve 2001 yıllarında ardı ardına yaşadı.

“Yaşı yetenler bir esnafın başbakanlık binası önünde E-cevit’e “başbakanım al ben bir esnafım” diyerek yere yazarkasa fırlattığı eylemi hatırlayacaklardır.

“Bu krizlerle birlikte, DSP-MHP-ANAP koalisyonu her zamanki yöntemle başvurarak çözümü IMF ve Dünya Bankası politikalarını derinleştirmekte, yani “yapısal uyum programları”nı yürürlüğe sokmakta buldu.

“Yapısal uyum programı”yla kastedilen şuydu: Türkiye ekonomisi uluslararası sistemin istekleri ve çıkarları doğrultusunda dönüştürülecek, bunun karşılığında da Türkiye’ye kredi muslukları açılacaktı.

“Yani Türkiye, elindeki kamu varlıklarını satacak, tarımsal üretimini azaltacak, çalışma yaşamında güvencesiz, taşeron çalışmayı benimseyecekti.

“Ancak bu sefer bir fark vardı; bizzat Dünya Bankası’ndan bir bürokrat, Kemal Derviş, ABD’den bir “sömürge valisi” gibi gelerek, vaat edilen “reform”ları bizzat kendisi hayata geçirecek, böylelikle “yapısal dönüşüm” garanti altına alınmış olacaktı.

“Ekonomik kriz ve sonrasındaki IMF politikaları DSP-MHP-ANAP koalisyonunun sonu oldu ama 3 Kasım 2002’de iktidara gelen AKP, bu politikaları derinleştirip yoğunlaştırarak devam ettirdi.

“IMF ve Dünya Bankası’nın taleplerinden biri, tıpkı başka ülkelerde olduğu gibi Türkiye’de de devletin tarımsal üretimden desteğini çekmesiydi.

“Çünkü Türkiye gibi ülkelerin tarımsal üretimlerini bu boyutta devam ettirmeleri, tekel konumundaki uluslararası tarım şirketlerinin aleyhineydi.

“Tarımın bitirilmesi” tütün üretimine kaçınılmaz bir şekilde yansıdı ve hem Ege hem de Karadeniz bölgesinde yüz binlerce insanı işsiz bıraktı, ailelerle birlikte milyonlarca insan bu durumdan etkilendi.

“Aynı dönemde madenlerin işletme hakkı özel sektöre devrediliyor, kömür sektörü faaliyetlerini yeniden arttırıyordu; çünkü AKP, çıkarılan kömürleri yoksul ailelere seçim yatırımı olarak dağıtıyor, kömür kullanımını yaygınlaştırıyordu.

“Hal böyle olunca, işsizlik insanları maden sektöründe çalışmaya mecbur etti.

“Söz konusu sektör zaten can güvenliği açısından son derece riskli bir karaktere sahipken, bunun üzerine bir de taşeron ve güvencesiz çalışma getirildi.

“Kârını alabildiğine çoğaltmak ve maliyetleri düşürmek güdüsüyle hareket eden sermaye için bu, bulunmaz bir fırsattı.

“İşçiler madene, düşük ücretlerle, taşeron çalışma sistemiyle, güvencesiz bir şekilde, gerekli tedbirler alınmaksızın yollandılar.

“Dahası, devletin bir süre önce aldığı kararla şirketlere “ne kadar kömür çıkarırsanız çıkarın, hepsini satın alacağız” şeklinde bir taahhüt verilmişti.

“İşte tam da bu nedenle taşeron ve güvencesiz çalışmaya bir de “üretim çılgınlığı” eklendi.

“İşçiler “nasıl olsa devlet hepsini alacak” denilerek daha çok kömür çıkarma köleliğine mahkûm edildiler.

“Dolayısıyla, 301 işçi bir “iş kazası”nda ölmedi; sermaye-devlet işbirliğiyle katledildi, adeta toplu bir kıyım gerçekleştirildi.

“Bu kıyımın ardından, şimdi Soma işçisi, hem kendisinin değil patronun temsilcisi olan sendikaya karşı direniyor hem de madenin kamulaştırılmasını ve taşeron çalışmaya son verilmesini istiyor.

“Yıllarca “özelleştirme iyidir” masallarıyla uyutulan Türkiye’de, bedeli 301 can olsa da, işçi sınıfı sesini yükselte-

rek “kamulaştırma” talep ediyor.

“Özelleştirmeye karşı kamulaştırma, taşeronlaştırmaya karşı güvenceli çalışma...

“Bugünün Türkiye’inde savunulması gereken iki temel siyasal talep budur. Bu aynı zamanda yüzünü işçi sınıfına dönmek ve bir “çıkış” demektir. Buradayız.” (Fatih Yaşlı, Yurt Gazetesi, 30 Mayıs 2014)

Soma’da yaşanan katliamın birincil sorumlusu AB-D Emperyalistleridir!

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrasında yerli Parababaları Türkiye’yi Sovyetler’den koparmış, ABD saflarına itmişti, bildiğimiz gibi. Kore Savaşı’na sokulmuş Türkiye, binlerce evladını orada ABD Emperyalistlerinin çıkarları için yok yere heba etmiş; sonrasındaysa ABD’nin saldırgan askeri örgütü NATO’ya girdirilmişti. Böylece Türk Ordusu’nun komutası ABD generallerinin ellerine verilmişti. Tabii ekonomisi IMF’ye, siyaseti Washington’a, Pentagon’a, CIA’ya bağlanmıştı. Sık sık tedarikladığımız gibi, bugünlerde benzeri satılmış Parababaları ve siyasetçileri tarafından kahramanlaştırılmaya çalışılan Bayar-Menderes hükümeti, bakanlarını bile ABD’nin Ankara elçiliği aracılığıyla ABD Dışişleri Bakanlığına sormadan, oranın onayını almadan atayamaz hale gelmişti.

Türkiye’de **Kontrgerilla**’nın şubesi olan **Seferberlik Tetkik Kurulu** da (sonradan adı **Özel Harp Dairesi** olarak değiştirilmiştir) NATO’ya girişten 6 ay sonra kurulmuştu. 12 Mart ve 12 Eylül faşist darbelerinin CIA, Kontrgerillanın yerli şubesi aracılığıyla yönetmişti. Tabii proje de onlara aitti.

ABD ile yapılan ilk anlaşmalarda demiryolu yapmama, onun yerine karayolu yapma emri verilmiş ve Türkiye’den onun sözü alınmıştı. Aynı şekilde sanayi değil tarım ülkesi olması istenmişti Türkiye’nin. İşin acı tarafı; Sosyalist Kamp’ın yıkılışından sonra Türkiye’nin tarım ülkesi olmasına bile izin verilmiyordu artık. Türkiye, ABD Emperyalistlerinin açık pazarı ve onların

global şirketlerinin montajcısı, şubesi olacaktı. İşçileri köle düzeyine indirilecek, ya bu montaj şirketlerinde ya da vurguncuların inşaat şirketlerinde veya Soma’da olduğu gibi Parababalarının yok pahasına aldıkları, halkımızın kömür madenlerinde çalıştırılacak, öldürülecekti.

İşte tüm bu sebeplerden dolayı biz Soma’da yaşanan trajedinin, katliamın birincil sorumlusu ABD Emperyalistleridir, diyoruz.

Tabii ikincil sorumlu da yerli Parababalarıdır, yani Antika ve Modern Parababalarıdır (Finans-Kapitalistler ve Tefeci-Bezirgânlardır). Onların siyasi temsilcileridir, partileridir ve iktidarlarıdır.

Bizim yerli Parababaları ve şu anki iktidarları olan Tayyipgiller hükümeti o denli vicdansız, zalim ve haindirler ki, Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO) madenlerle ilgili sözleşmesini bile imzalamamışlardır:

“Türkiye, maden patronlarına önemli maliyetler getiren Uluslararası Çalışma Örgütü’nün 176 numaralı ‘Madenlerde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi’ni imzalamadı. Lübnan’dan Zimbabwe’ye kadar 28 ülke bu sözleşmeye imza attı ve önlem aldı.

“Girişim oldu ama...

“Türkiye’yi yasa boğan Soma, yıllardır çözüm aranan sorunları yeniden gündeme taşıdı. Bunlardan biri de Türkiye’nin Uluslararası Çalışma Örgütü’nün (ILO) madencilik sözleşmesini imzalamaması. 1995 tarihli 176 numaralı Madenlerde Güvenlik ve Sağlık Sözleşmesi’nin onaylanması için birçok girişimde bulunuldu ama Türkiye bir türlü imzalamadı. Sözleşme, maden sahiplerine ve hükümetlere önemli sorumluluklar yüklüyor.

“28 ülke onaylamış

“Sözleşmeyi bugüne kadar 28 ülke onaylamış. 28 ülke arasında Brezilya, Amerika, Rusya, Ermenistan, Almanya, Zimbabwe yer alıyor. ILO madencilik uzmanı Martin Hahn,

Türkiye'nin henüz onaylamadığı sözleşme konusunda, 'bu sözleşme madencilik sektörüne özgü önlemler içeriyor. Bu önlemlerin tamamı, madencilikte iş sağlığı ve güvenliği sonuçlarını düzeltmek için önemli bir çerçeve çiziyor' diyor." (Posta, 18 Mayıs 2014)

Tayyipgiller'in bu tutumu, suç ortakları olan Alp Gürkan benzeri vurguncuların vurgununa hiçbir şekilde pürüz çıkarmayalım anlayışından kaynaklanmıştır. Adamlar gönüllerince vursun, çok vursunlar ki bize düşen pay da çok olsun, diye düşünülmüştür.

Tayyipgiller'deki anlayış bu... Abarttığımız filan sanılmasın. 16 Aralık tarihli bir ses kaydında **Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar** bunu açıkça söylüyor. Bakın:

"17 Aralık 'Büyük Rüşvet' operasyonunun ardından İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'nın hakkında fezleke hazırlayarak Adalet Bakanlığı'na gönderdiği eski Çevre ve Şehircilik Bakanı Erdoğan Bayraktar dosyasından 'Ataköy tapeleri' çıktı. İstanbul Ataköy'de sahil şeridindeki 80 dönümlük arazide yer alan ve büyük tartışma yaratan 'Yalı Ataköy Projesi', Cumhuriyet Savcısı Mehmet Yüzgeç'in Bayraktar'la ilgili Adalet Bakanlığı'na gönderdiği fezlekeye, 'Ataköy sahil kenarına Özyazıcı İnşaat tarafından imar planlarına aykırı olarak yapılan projeye izin verilmesi' iddiasıyla girdi.

"Savcı Yüzgeç, 'Arsanın otel alanı olarak ihaleye çıkmasına rağmen, ihale şartlarına aykırı olarak şirket tarafından konut olarak satıldığını' tespit etti. Fezlekeye dönemin bakanı Bayraktar ile bakanlık bürokratları arasındaki yasal dinleme kayıtları da girdi. Kayıtlarda, 'Planın da şöyle bi sıkıntısı var şimdi. O 5000'likte orda apart ünite gibi bir ifade var ama binliklere yansımamış o. İlerde çözmek lazım, yapı ruhsatı aldıktan sonra hemen planı değiştirecez bütün o parsellerde, o zaman belki çözeriz onu ama aslında şu anki durumuyla binlikte pek apart ünite yapamaz gibi görülüyor', 'Neyse onu bakın adama yardımcı olalım artık', 'Pek apart ünite yapamaz gibi görülüyor', 'Kamuoyunda tartışılır, önlem alınması

lazım’, ‘Çuvalla para aldık önlerini kesmeyelim’.

(Cumhuriyet, 30 Mayıs 2014)

Adımız gibi emin olalım ki bu tür konuşmalar ve alt düzeydeki bürokratlara verilen emirler her alanda tekrarlanmıştır. Çünkü açıktan suç ortağıdır Tayyipgiller. Bunun itirafı daha açık nasıl yapılır?..

Adam diyor ki, “çuvalla para aldık, önlerini kesmeyelim”.

Daha başka söze gerek var mı?..

Tayyipgiller kamu mallarını ve hazinenin kamu parasını Parababalarına aktarıyorlar, Parababaları da bu çapulun, yağmanın yarısını el altından ya da kitabına uydurulmuş biçimiyle Tayyipgiller’e aktarıyor. Yani al gülüm ver gülüm durumu söz konusu.

Halkımızın malı olan kömürleri lüpleteceksin kendin gibi insafsız vurguncuya, vurgunu yarı yarıya yahut da yarıdan daha büyük bir hissesini kendin almak karşılığında, sonra da durup dinlenmeden para alışverişi yapacaksın onunla. Tabii her alışverişte de yeni paylaşımlara gireceksin. CHP’nin çok az da olsa bazı namuslu uzman milletvekilleri var. Mesela bizim bildiğimiz **Aykut Erdoğan** bunlardan biri. Fakat ne yazık ki Sorosçu CHP yönetimi bu insanlara arka çıkmaz. Sadece göstermelik, kerhen destek vermiş olur. Onda bile sonuç almak için işin takibini yapmaz. İşte böyle bir namuslu araştırmacı izini sürerek Soma patronuyla Tayyipgiller arasındaki bir kamu hırsızlığını ortaya çıkarmış. Bununla ilgili Mecliste Tayyipgiller’e soru yöneltme görevini ise Sorosçu CHP yönetimi CIA ajanlığı kesin belgelerle ortaya çıkmış bulunan **Sezgin Tanrıkulu**’na veriyor. Böylece de bir olumlu iş yaparken bile aynı anda bir CIA ajanını masum gösterme çabasına giriyor. Türkiye’nin geldiği durum bu işte!.. CIA ajanları CHP’de milletvekili, tabii Meclisteki diğer partilerde de. İngiliz vatandaşı Mehmet Şimşek Maliye Bakanı. E tabii Tayyip’i de ABD ve CIA keşfedip, devşirip o makama getirmiş bulunmaktadır. Zavallı masum halkımız da Türkiye’yi kendimiz yönetiyoruz sanıyor. Neylersin...

Neyse, CHP'nin Tayyipgiller'e yönelttiği soruya gelelim:

“Özellikle seçimler öncesinde seçmenlere dağıtılan kömürlere karşılık Soma Holding'e sadece 2011-2014 (29 Mart tarihi itibarıyla) yılları arasında düzenlediği naylon faturaların karşılığında kamu kaynaklarından en az 1 Milyar TL Hayali ödeme yapıldığı iddiası doğru mudur?”

Konu çok boyutlu. Yani vurgun dallı budaklı. Devlet, vurguncu Alp Gürkan'ın Soma Holding'inin çıkardığı kömürlerin tamamını alma sözü veriyor. Ve alıyor da.

Ne yapıyor kömürleri?..

Sözcü Gazetesi'nin 21 Mayıs tarihli sayısının manşetten verdiği haber bu sorunun cevabını çok net olarak veriyor. Üstelik de paketlenmiş kömür dolu tren vagonlarının resmiyle birlikte veriyor haberi Sözcü:

“Burası Manisa... Bu fotoğraf, 30 Mart seçiminden bir ay önce çekildi. Soma'da ölümüne çalışan işçilerin çıkardığı kömürler, çuvallara doldurulup trenlerle taşındı. Halka bedava dağıtıldı. Bunlar AKP'ye oy olarak döndü.” (agy)

Bu kömürler Aile ve Sosyal Politikalar Bakanlığına bağlı Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğü ve AKP’li belediyeler aracılığıyla karşılığı Tayyipgiller’e oy olarak geri döner anlayışıyla halka dağıtılmıştır. Hem de her geçen gün artan bir miktarda. Öyle ya; zulümleri günbegün artıyordu Tayyipgiller’in. Bunun acılarını bastırmak için uyuşturucu işlevi görecek bu tür yardımların (kömür ve alışveriş çeki biçiminde) da artması gerekiyordu. Bakalım şu habere:

“Kömür yardımı 9 yılda % 203 oranında arttı

“CHP Genel Başkan Yardımcısı Umut Oran’ın soru önergesini yanıtlayan Aile ve Sosyal Politikalar Bakanı Fatma Şahin Sosyal Yardımlar Genel Müdürlüğü’nün 2003 yılından 2012 yılına kadar verdiği yardım tutarları hakkında bilgi verdi.

“(…)

“Şahin, 2012 yılında 2 milyon 82 bin 620 kişiye toplam 1 milyon 974 bin 455 ton kömür dağıtıldığını da açıkladı. Şahin’in verdiği rakamlar 2011 yılına kıyasla 2012 yılında dağıtılan kömür miktarının yüzde 2,7, 2003 yılına kıyasla ise yüzde 203 oranında artış gösterdiğini ortaya koydu.” (Milliyet, 9 Aralık 2013)

Din sömürsünün yanısıra alışveriş çekleriyle, kömürle de yandaş kazanıyorlar

Burada, bir çağrışımla bir anlamda özel sayılabilecek bir konuya değinmeden geçmeyelim, diyorum. Bu işçilerin teri, kanı ve canı pahasına çıkarılan, daha da açığı kamu malı olduğu için çalınan bu kömürlerin bana da şöyle bir zararı oldu, Tayyipgiller’e oy kazandırmanın ötesinde:

Yoldaşlarımın bildiği gibi eşim de ben de hayvanseveriz, çocukluğumuzdan beri. Eşim, sokak hayvanlarına yiyecek verir, sabah ve akşam. Hastalananları veterinerine götürür, tedavi ettirir. Apartmanımızdaki hepsi de Rizeli olan Tayyipçi komşularımız bunu istemezler. Engellemek için Belediyeye şikâyetle bulundu-

lar birkaç kez. Sonuç alamayınca da eşime karşı fiili saldırılara, hakaretlere başladılar. Ben de bunlara hak ettikleri şekilde karşılık verince davacı oldular benden. Bir davadan beraat ettim, anlayışlı, temiz kalpli bir hâkime hanımın verdiği kararlar. Ama ikincisinden ben de eşim de ceza aldık.

İşin bundan sonrası daha da acıklı kısmıdır. Apartmanımızın zemin katına bir kiracı komşu geldi. 20’li yaşlarda genç bir çift. Önceleri bize karşı çok iyilerdi. Tabii biz de onlara karşı doğallıkla iyi davranıyorduk. Sonra davranışları değişti, bizimle konuşmamaya başladılar. Diğer Tayyipçilerden iki komşu zaten yıllardır konuşmuyor ya... Onlarla davalaşmıştık zaten. Şimdi bu gençler de onlara katılmış oldu. Onlarla birlikte eşime sözlü hakaretlerde bulunmaya başladı ilkin kadın olanı. Bana karşı da ceza aldığım davada yalancı tanıklık yaptı. Sonra erkeği annesinden daha yaşlı olan eşime galiz küfürler etmiş sokak hayvanlarına baktığı için. Ben de buna yaptığının hesabını sorunca bunlar da karı koca benden ve eşimden şikâyetçi oldular. Şimdi iki davadan daha yargılanmaktayız...

İşin faciayla ilgili bölümü şu: Bu genç çifti AKP’li Belediyede çalışan Tayyipçi hayvan düşmanı, Tayyipgiller’le olan ilişkilerini kullanarak; bunlara kömür alıvererek, sadece AKP’li türedî vurguncu Parababası Vahit Kiler’in Kiler Marketi’nde geçerli olacak alışveriş çeki alıvererek kendi saflarına çekiyor. Yani hayvan düşmanları saflarına çekiyor. Ve bize karşı düşmanlaştırtıp saldırganlaştırıyor. Bu zavallı insanlar yılda bir kez aldıkları yarım ton kömür ve birkaç alışveriş çeki karşılığında bunların tekticiliğini yapma durumuna düşürülüyorlar. Acınası bir durum... Bizi de işte bunca işimizin arasında uğraştırıyorlar. Ne diyelim... Yine “neylersin”, deyip geçelim.

Demek ki, bu hayâsızca yapılan vurgunlar, soygunlar, düzenbazlıklar, kandırmacalar, insan davranışlarını işte böylesine sapıtıyorlar, bozuyorlar. Tabii insanları da vicdani ve ahlâkî değerlerden uzaklaştırıp çürütüyorlar, insanlıktan çıkarıyorlar. Yani kötülük, kötülük üretiyor...

CHP Mecliste Tayyipgiller’e Soma patronuyla ilgili soru soruyor, dedik ya; yine oradan devam edelim.

Bu soruya Tayyipgiller şöyle ya da böyle cevap verse ne çıkacak?... Ne değişecek?..

Hiç...

Hep biliyoruzdur, CHP Manisa milletvekili **Özgür Özel** geçen ekim ayında Soma Madenlerindeki yüksek kaza riskinin araştırılması ve bu konuda önlemler alınması için Meclis Araştırma Önergesi vermişti. Önerge ancak Nisan sonunda gündeme alınmış. Önergeyi savunmak için CHP adına kürsüye çıkan **Özgür Özel**, başında madenci baretiyle olası faciaya karşı acilen önlemler alınmasını istemiş; bunun için Meclisin bir Araştırma Komisyonu oluşturmasını talep etmiş. AKP dışındaki burjuva partileri de bunu desteklemiş.

Sonuç mu?

Tabii önerge AKP’nin oylarıyla anında reddedilmiş. Soma’nın Türkiye’nin en güvenilir maden işletmesine sahip olduğunu öne süren AKP’liler hemen reddetmişler. Katliamdan bir gün sonra bile Tayyipgillerci bir televizyon kanalına (Beyaz TV’ye) çıkan Tayyip’in milletvekillerinden **Şamil Tayyar**, bu önergeyi kastederek; **“Bunlar Meclisi tıkamak amacıyla verilmiş eften püften önergelerdir”**, der.

Bu tür önergeler muhakkak ki olumludur, verilmelidir. Ama sonucu da bilinmelidir.

Meclisten 12 yıldan bu yana Tayyipgiller’in istemediği bir yasa çıkmış mıdır?

Hayır. O bakımdan biz hep söylüyoruz; işi Meclise havale etmek oradan Tayyip’in istediği yasayı çıkarmasını kabul etmek anlamına gelir, diye.

Kaldı ki Mecliste o önergenin kabul edildiğini varsayalım. Kabul edildi, konu araştırıldı ve birtakım önlemler alınması kararlaştırıldı.

Bunun sonucu ne olur?

Bu da hiç.

Türkiye’de 12 yıldan bu yana Tayyip, Osmanlı sultanlarının bile sahip olmadığı bir yetkiye sahiptir. Her istediğini Meclisten yasa şeklinde çıkarabildiği gibi; uygulamada yani yürütmede de neyin ne olacağına tümüyle o karar vermektedir. Onun istemediği ya da istemeyeceği hiçbir uygulama yapılamamaktadır. Kimse, bakan olsun, yüksek bürokrat olsun, böyle bir riske girememektedir.

Türkiye’deki 450 kömür ocağı, teknolojik yetersizliğin de ötesinde çok tehlikeli durumda

Cumhurbaşkanlığına bağlı **Devlet Denetleme Kurulunun** madencilikle ilgili bir raporu yayımlandı 2011 tarihli. Bu raporda şu an Türkiye’nin 450 kömür ocağının tamamına ilişkin, çağdışılık-ilkellik, işçi sağlığı ve güvenliği açısından yetersizliğin de ötesinde, çok tehlikeli durumların, uygulamaların varlığı bir bir sayılıp ortaya konulmaktadır, net bir şekilde. Madenlerde kullanılan teknolojinin geriliği, onun yarattığı büyük tehlikeler ve acilen yapılması gerekenler, 600 sayfayı aşkın bu raporda bütün ayrıntılarıyla dile getirilmektedir.

Raporun konusu ve amacı, daha söze girerken şöyle özetlenmektedir:

“Kamuoyunu derinden etkileyen ölümlere ve yaralanmalara neden olan maden kazalarının önlenmesi için gerekli olan düzenleme, araştırma ve gelişme programları ihtiyaçlarının belirlenebilmesi ve ilgili bakanlıkların, madencilik kurum ve kuruluşlarının, üniversitelerin, sendikaların ve madencilik sektörünün bilgi ve birikimi ile uygulamalarının değerlendirilmesini teminen; Türkiye’de madencilik sektöründe yürütülen faaliyetlerin iş sağlığı ve güvenliği açısından araştırılması, incelenmesi ve değerlendirilmesi.

“İşbu Raporun; araştırma ve inceleme kapsamında yer

alan Kurumlara dair hizmete özel nitelikli tespit, değerlendirme ve öneriler içermesi nedeniyle internet sayfasında özetine yer verilmiştir.”

Dikkat edersek rapor, madencilik sektörüne (Soma Katliamı sonrasında artık burjuva medyasında bile, kerhen de olsa, kabul gören bir deyimle); “insan odaklı” bir yaklaşım sergilemektedir. Özetin şu ibaresi; “madencilik sektöründe yürütülen faaliyetlerin iş sağlığı ve güvenliği açısından araştırılması, incelenmesi ve değerlendirilmesi”, diyerek bu yaklaşımını açık bir biçimde göstermektedir. Önerisini de konuyla ilgili tüm taraflara ve kamuoyuna yapmaktadır. Tarafların rahatça ulaşabilmeleri için de internete 30 sayfalık bir özeti konmuştur.

Ayrıca, şunu da belirtelim ki namuslu bilim insanı, afet mühendisi **Kubilay Kaptan**, Soma Katliamı sonrası katıldığı bir televizyon programında raporun tamamının (600 küsur sayfanın) elinde bulunduğunu, isteyen herkese de e-posta yoluyla gönderebileceğini söylemiştir. Yani raporu daha ayrıntılıca incelemek isteyen arkadaşlarımız bu yolla elde edebilirler.

Türkiye’de sıkça yaşanan ve genelde de ölümlere sebep olan, pek seyrek aralıklarla olmayan bazı durumlarda da Soma’da olduğu gibi toplu işçi katliamlarına yol açan bu faciaların sebebinin şu şekilde maddelendirmektedir rapor.

“(...) havalandırma ve tahkimat noksanlıkları gibi çeşitli konulardaki işletme uygulamalarından kaynaklanan kazalar çoğunluktadır.

“Bu çerçevede, anılan bölümde ayrıntılı biçimde incelenen kazaların nedenine ilişkin benzerlikler aşağıda listelenmiştir.

- “- Risk değerlendirmesi yapılmaması,**
- “- Taşeronluk/alt işverenlik uygulaması,**
- “- Üretim zorlaması,**
- “- Geçmiş kazalardan ders alınmaması,**
- “- Grizu riskine karşı önlemlerin yetersiz olması,**
- “- Kontrol ve degaj sondajlarının yeterince yapılmaması,**

- “- Delme-patlatma işlemindeki düzensizlikler,
- “- Çalışanlarda CO maskesi bulunmaması,
- “- Gaz izleme ve ikaz sistemlerinin yetersizliği,
- “- Havalandırma yetersizliği,
- “- Grizu emniyetli elektrikli cihaz ve ekipmanlar ile ilgili sorunlar,
- “- Nefeslik-kaçamak yolu ile ilgili yetersizlikler,
- “- Tahkimat ile ilgili eksiklikler,
- “- Tahlisiye hizmetleri ile ilgili sorunlar,
- “- Maden işletmelerinde gözetim (iç denetim) hizmetlerinin yetersizliği,
- “- Teknik nezaretçilik vb. işletme içi denetim uygulamaları ile ilgili sorunlar,
- “- Kamu birimleri denetimlerinin etkinsizliği,
- “- Mesleki eğitim ve iş güvenliği kültürü noksanlıkları”

Gördüğümüz gibi, rapor “kaza” olarak adlandırılan ama aslında kaza olmayan bu iş cinayetlerinin sebeplerini bir bir somutça ve netçe ortaya koymaktadır. Bu tespitlerden sonra da yapılması gerekenleri yani acilen alınması gereken önlemleri belirlemekte ve bu önlemleri alacak olan başta Başbakanlık olmak üzere tüm ilgili Bakanlık ve diğer devlet kurumlarına bu önerisini iletmektedir.

“Ülkemizde, diğer bir çok alanda olduğu gibi, madencilik sektörü işletmelerinin sayısı, türü (yeraltı/yer üstü) ve çeşidi (kömür/metal/diğer) ile iş sağlığı ve güvenliği alanında da istatistiki veri sorunu yaşanmaktadır. Maden İşleri Genel Müdürlüğü kayıtları yeterince sistematik olmadığından maden işletmelerini kavramadığı, yani kayıtların yetersiz/eksik olduğu anlaşılmıştır.

“Maden İşleri Genel Müdürlüğü tarafından verilen ruhsatların kayıtlarının “saha” bazında yapıldığı, işletme/ocak bazında kayıt tutulmadığı, bir ruhsat sahasında ruhsat sahibi veya başkası (rödövensçi) tarafından işletilen birden fazla maden ocağı bulunması halinde kayıtların bunları içerecek şekilde tutulmadığı, bu nedenle hâlihazırda faal maden ocaklarının sayısı, madenin çeşidi (kömür, metal, mermer vb.),

ocak işletmesinin türü (yeraltı, yer üstü) konularının sağlıklı/gerçeğe uygun olarak bilinemediği müşahade edilmiştir. Dolayısıyla bu konuda politika üretme, değerlendirme, planlama yapma, karar alma ve denetleme gibi önemli hususlar güncel ve güvenilir verilere dayandırılmamaktadır.

“Aynı şekilde, ülkemizde iş sağlığı ve güvenliği konusunda da karar alıcılara istatistiki bilgi sağlayacak iyi işleyen bir veri tabanı mevcut olmayıp, bu bakımdan kurumsal hafıza oluşturulamamıştır. Somut bir değerlendirme yapabilmek için iş kazası ve meslek hastalıkları ile ilgili ölçülebilir hedeflerin konulması gerekmektedir. Ancak konuyla ilgili istatistiklerin yayınlanmasındaki gecikme ve verilerin güvenilirliği sorunları nedeniyle bu tür hedeflerin konulmasında ve değerlendirilmesinde zorluklar yaşanmaktadır.

“Oysa meydana gelen iş kazaları ile meslek hastalıklarının sayısı, nitelikleri, vuku bulma sıklığı, nerelerde meydana geldiği ve nedenleri gibi hususlarda gerçek durumu yansıtan yeterli, güvenilir ve güncel istatistikî verilerin olması, durumun ilgililerce bilinmesini, doğru değerlendirilmesini, bunların sebeplerine inilerek risk kaynaklarının azaltılmasına yönelik politika ve kararlar üretilmesini sağlamak için önemli bir gerekliliktir. Çağdaş yönetim anlayışında kararların verilere dayalı olarak üretilmesi vazgeçilmez olduğundan, Sosyal Güvenlik Kurumu veri tabanları ile bütünleşik madencilik sektörü ile iş sağlığı ve güvenliği alanında uluslararası tasnife uygun, güncel ve gerçeği yansıtan verilerin toplanacağı ve ilgili kamu kurumları kamuoyunun HİZMETE ÖZEL Devlet Denetleme Kurulu Araştırma ve İnceleme Raporu faydalanmasına sunulacağı, kolay erişilebilir bir veri tabanı ivedi olarak oluşturulmalıdır. Ayrıca, iş kazaları ve meslek hastalıkları verilerinin analizi ile her maden işletmesinin kendi risk değerlendirmesini yapması yanında, merkezi bir sistemde toplanan verilerin, sektörün risk değerlendirmesi yaklaşımları dikkate alınarak denetlenmesine temel teşkil edecek şekilde kullanılması da gerekmektedir.

“Bu amaçla, yukarıda kısaca özetlenen ve ayrıntıları Ra-

porun VI. Bölümünde yer alan tespit, değerlendirme ve öneriler ile Raporun V. Bölümünde belirtilen hususların gereğinin -Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanlığı, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı ve İçişleri Bakanlığınca- yapılmasını temin maksadıyla işbu Raporun, Devlet Denetleme Kurulu Kurulması Hakkında Kanun'un 6. maddesi uyarınca Başbakanlığa gönderilmesi gerektiği kanaat ve sonucuna varılmıştır.

“Saygılarımızla arz ederiz. 08.06.2011

“Cemal BOYALI (Başkan) İsmail Hakkı SAYIN (Üye)
Faik CECELİ (Üye) Mehmet İLHAN (Üye) Mehmet Ali
ÖZKILINÇ (Üye)”

Madenlerde uzmanların tüm raporlarına, uyarılarına rağmen hiçbir önlem alınmıyor

İnsan bu raporu okuyunca demek ki ülkemizde hâlâ namuslu bilim insanı bürokratlar varmış, diye sevinmektedir. Yukarıdaki kısa aktarmalardan da anlaşıldığı gibi adamlar ilmî ve içtenlikli bir çalışma yapıp ortaya değerli bir rapor çıkarmışlar. Ve bu konularda önlem alması gereken makamlara da iletmışler raporlarını. Daha ne yapsınlar... Elllerinden daha fazlası gelmez ki. Kutlarınız bunu hazırlayan raportörleri.

Ne zaman yapmışlar bu çalışmayı?

8 Haziran 2011’de. Soma Katliamı’ndan aşağı yukarı 3 yıl önce.

Peki bu üç yıl içinde olumlu bir tek adım atılmış mı? Raporun bir tek önerisi olsun dikkate alınıp pratikte gerçekleştirilmeye çalışılmış mı?

Hayır.

Katliam sonrası Başbakanın ve bakanlarının, Taner Yıldız ve Faruk Çelik’in yaptığı açıklamalara bakınca bu konularda hiçbir şeyin yapılmadığını apaçık bir biçimde görürsünüz. Tayyip ve bakanları sanki devlet yetkilileri değil de vurguncu Soma Holding Patronunun avukatları. Durup dinlenmeden tekrar tekrar patronu savunuyorlar.

Yahu iyi de bu madende alınması gereken tüm önlemler alınmış da bu 300 küsur işçi neden öldü?

Ama adamların bu soruya da cevapları var.

Ne diyorlar?

“Bunlar olağan. Bu işin fitratında var.”

Böyle diyenlere ne dersiniz?...

Söz kâr etmez ki bunlara. Bunları bilmezlikten değil. Vurgun hırsından. Soma patronuyla ortaklıklarından. Bizim on küsur yıldır durup dinlenmeden tekrarladığımız gibi ortada normal bir siyasi parti, meşru bir hükümet filan yok. Hukuk diliyle söylersek **“çıkart amaçlı bir suç örgütü”** var. Adamlar bu suç örgütünün üyeleri. Soma Holding Patronu da bu suç örgütünün müttefiki, işbirlikçisi. E, savunacaklar tabii onu.

Ne diyordu eski İçişleri Bakanı Muammer Güler Reza Zarrab’a?

“Abicim sen rahat ol. Vallahi öyle bir şey varsa, senin önüne ben yatarım ya! İçişleri Bakanlığı’nda, Maliye’de ve MİT’te bir şeyin yok...”

Reza Zarrab kısa süreli tutukluluktan sonra tahliye edilince, tabii Tayyip’in görevlendirdiği mahkemeler tarafından, ne dedi Tayyip?

“Adalet şimdi yerini buldu.”

Vurguncunun, kaçakçının tahliye edilmesi Tayyipgiller’e göre adaletin yerine gelmesi oluyor. Kendisi gibi hırsızların, vurguncuların kovuşturulup yargılanmasıysa adaletsizlik olmakla kalmıyor, “darbecilik” oluyor. Kendisine yapılmış bir darbe teşebbüsü oluyor.

Ahlâkî değer yargılarını ve hukuku nasıl tersine çevirmişler, değil mi?..

Ve böyle insanlar hâlâ toplumun yüzde 40 küsurunun oyunu alabiliyor, meydanlarda, ekranlarda, bazen yüzlerce, bazen binlerce kişiden oluşan koruma ordusunun oluşturduğu kalkan ar-

dında konuşup yalanlarına devam edebiliyor. Yine yurtseverlere, laiklere küfürler yağdırabiliyor. Bana oy verenler nasıl olsa her söylediğime inanır, diye düşünüyor. İşte burası doğru. Ona oy verenler büyük çoğunluğuyla Bursa'daki **“Kırklar Dergâhı”**nın müritlerine dönmüş artık. Tayyip de bunu iyi biliyor ve ona güveniyor zaten.

Ne diyordu 89 yıl önce Mustafa Kemal?

“Arkadaşlar, efendiler ve ey millet, iyi biliniz ki, Türkiye Cumhuriyeti şeyhler, dervişler, müritler, meczuplar memleketi olamaz. En doğru, en hakiki tarikat, medeniyet tarikatıdır.” (Mustafa Kemal'in Kastamonu söylevi, 30 Ağustos 1925)

Ne yazık ki ülkemiz bugün Mustafa Kemal'in dediğinin tam tersi olmuş durumda. Tayyip'in güvencesi de bu işte.

Türkiye'yi kim bu hale düşürmüştür?

ABD Emperyalistleri ve onların işbirlikçisi hain, vurguncu yerli Parababaları. Antika ve Modern Parababaları.

Acıdır bugün Mustafa Kemal'in kurduğu partinin Genel Başkanı **Kemal Kılıçdaroğlu**, Genel Sekreteri **Gürsel Tekin** ve birçok parti milletvekili tarikatların, cemaatlerin gerekli ve faydalı olduğunu öne sürebilmektedirler.

Laikliğin, demokrasinin ve gelişimin, ilerlemenin temel şartı olduğunu bugün sadece biz Mustafa Suphi ve Hikmet Kıvılcımlı'nın yükselttiği devrimci bayrağın altında mücadele eden Gerçek Devrimciler savunuyoruz, inançla ve kararlılıkla.

Burjuva parlamentolar, burjuvazinin çıkarlarına hizmet eder

CHP'nin madenlerle ilgili vermiş olduğu Meclis soruşturması önergesinin kabul edilmesi durumunda bile ne olacaktı?

Bir komisyon oluşturulacak, onlar araştırma yapacak ve yukarıda aktardığımız Devlet Denetleme Kurulunun raporundaki

öneriler benzeri önerilerde bulunacaklardı.

Peki bunların sonu ne olacaktı?

DDK'nin raporunun sonu ne olmuşsa bununki de o olacaktı.

Başka bir olasılık var mı?

Hayır, yok. Kaldı ki AKP o önergeyi kabul bile etmiyor daha baştan.

Sen böyle bir “parti”ye, böyle bir suç örgütüne ne yaptırabilirsin önergelerle şununla bununla?.. Bugüne kadar ne yaptırabildiniz? 12 yıldır Tayyipgiller Mecliste ve Türkiye’de gönüllerrince at oynatmıyorlar mı?..

Yine adı ve kendi görklü Lenin ne der parlamento için?

“Burjuvazinin ahırırır”.

Ne kadar doğru bir tespit, değil mi?..

Tabî Marks ve Lenin böyle demekle birlikte bir devrimci durumun oluşmadığı zamanlarda bu parlamentodan yararlanmayı da Anarşistler gibi reddetmezler. Bu zamanlarda devrimcilerin orada da mücadele etmeleri gerektiğini belirtirler.

CHP'nin zerrece ilerici, demokrat bir yanı kalmış olsaydı Mecliste önergelerle iş yaptım sanıp gönül ferahlatmak yerine kendisine oy veren milyonları meydanlarda toplayıp mitingler, yürüyüşler yapardı.

Önergeniz Mecliste reddedildi. Siz eğer bundan sonra en azından Ege'deki taraftarlarınızı Soma'da toplayıp Soma Halkı ve madenci işçilerle birlikte eylemler yapmış olsaydınız, önergenizi o eylemlerde halka anlatmış olsaydınız; bugün Soma Halkı sizinle kucaklaşırdı ve AKP Soma'ya bir daha gelemezdi, giremezdi. Tabîî oy da alamazdı. Ama sizin eylem gibi bir derdiniz yok ki... Sizin Mecliste geyikleşmek, diğer Amerikancı burjuva partileriyle. Amerika'nın bu konuda size verdiği görevi yerine getirmek... Malum ya demokrasicilik oyununda, bu alçakça kandırmacada size verilen rol, muhalefeti oynamaktır. Onu yapıyorsunuz başarıyla. O önerge filan da Manisa Milletvekili Özgür

Özel'in kişicil çabaları ve inisiyatifinin ürünüdür bizce. Diğerlerinin böyle bir derdi de yok. Hele TESEV'ci, Soros'çu CHP yönetiminin hiç yok...

CHP'nin işadamı İstanbul milletvekili **Umut Oran** 4 Mart 2014'te madencilikle ilgili olarak bakın ne diyor:

“Maden ruhsatlarının Başbakanlık onayına bağlanmasından bu yana geçen 640 günde, izin bekleyen ruhsat sayısı 12 bine ulaştı. Ruhsat alma ve uzatma işlemleri tıkanı. Madenciler 640 gündür çile çekiyor. Madencilik sektöründeki ruhsat krizinin mimarı Recep Tayyip Erdoğan'dır.”
(Sözcü, 16.05.2014)

Apaçık görüldüğü gibi adamın derdi maden işçilerinin işler acısı hali değil. Onunkisi Alp Gürkan benzeri yeni vurguncuların kamu malı madenleri bir an önce ele geçirmeleri. Onun derdinde herif. Ruhsat bekleyen yüzlerce yeni vurguncu, Tayyip bunlarla pazarlıkta anlaşılmadığı için “640 gündür çile çekiyor”lanmış. Madenlere konuerseler çile çekmekten kurtuluverecekler. 12 bin kamu malı madeni daha aşırıverseler rahatlayıverecekler. Onların yasını tutuyor Umut Oran.

Kimin sözcüsü şimdi bu? Vurguncu Burjuvazinin, değil mi?.. Daha açık nasıl savunulur onların çıkarı? Umut Oran'ın bu halk düşmanı önerisine karşı çıkan bir CHP yetkilisi olmuş mu?

Biz rastlamadık. Demek ki CHP de Tayyipgiller'le kamu mallarının Parababalarına peşkeş çekilmesi konusunda hemfikir, aynı görüşe sahip.

Şimdi kalkıyor aynı Umut Oran hiç utanıp sıkılmadan Soma Katliamı sonrasında suret-i haktan görünmeye, işçi yandaşı gibi görünmeye oynuyor. AKP'yi suçluyor.

İçtenlikli mi?

Zerrece değil...

Uzatmayalım bu konudaki lafı. Biz hep bundan diyoruz işte; Meclisteki partilerin tümü Amerikan işbirlikçisidir, Parababala-

rının dostudur, yandaşıdır, halkınsa düşmanıdır, diye.

Madenleri Parababalarına peşkeş çekmenin yöntemi: rödövens

Parababaları devleti ve onun bugünkü Amerikan işbirlikçisi, halk düşmanı iktidarı halkın malı olan madenlerin mülkiyetini Parababalarına peşkeş çekmeyi henüz beceremediler, cesaretleri ona yetmedi. Ama hainane bir yöntemle madenlerin tüm rezervleri tükeninceye kadar Parababalarının oraları vurmasının yolunu açtılar. Daha doğrusu buldular. Madenlerin mülkiyeti kamu adına devletin, deniyor hâlâ. Bakanlar Kurulu da madenlerin işletme ruhsatını Enerji Bakanlığına veriyor. Enerji Bakanlığı da Türkiye Taşkömürü Kurumuna (TTK) ve Türkiye Kömür İşletmeleri Kurumuna (TKİ) veriyor. İşte bu kurumlar madenlerin işletme ruhsatlarını 10, 20 yıl gibi uzun süreleri bulacak şekilde Parababalarına belirledikleri bir yüzde karşılığında kir alıyor. Buna rödövens adını vermişler. TTK şöyle tanımlıyor bu pis oyunu, kandırmacayı:

“Rödövens kelimesi latince “Reditus”tan gelir - irad kelimesinden günümüz Fransızcasına geçmiş olup, Türk Hukuk Kurumu tarafından hazırlanan Türk Hukuk Lügatinin 471. sayfasında “Redevance”ın Türkçe karşılığı “aidat” olarak açıklanmaktadır.

“Diğer taraftan günümüz literatüründe rödövens; Maden ruhsat sahalarının hukuku uhdesinde kalmak kaydıyla hak sahibi tarafından sözleşme ile özel veya tüzel bir kişiye bir süre tahsis edilmesi durumunda maden ocağının işletilmesini üstlenen özel veya tüzel kişinin esas ruhsat sahibine istihsal ettiği beher ton maden için ödemeyi taahhüt ettiği meblağ olarak tarif edilmektedir.

“Türkiye Taşkömürü Kurumu Bakanlar Kurulu kararı ile uhdesine tahsis edilen toplam 6885 km²lik taşkömürü havzasında, Kurumumuzca çalışılması ekonomik görülmeyen ve yatırım yapılması düşünülmeyen sahalarda

mevcut rezervlerin ülke ekonomine kazandırmak için 1988 yılında r  d  vans uygulamasına başlamıştır.” (www.taskomu-ru.gov.tr)

R  d  vansın   yle bir anlamı da varmış: Ortaçağ Avrupa-sı’nda Derebeyinin toprağa bağlı köylülerden aldıkları aynı gelir. Yani ürünün belli bir miktarı ya da haraç. Köylünün ürünün bir bölümünü hasat zamanı derebeyinin adamının gelip zorla alması. Tabiî hayvanlarının da.

Umut Oran, işte Türkiye’nin bütün madenlerini bu a  a  lık yöntemle Parababalarına bir an önce devredelim, diyor. Görünüşte madenin mülkiyeti satılmamış, yine kamuda kalmış oluyor. Ama madenlerin bütün rezervleri bitinceye kadar bu yöntemle Parababaları i  letince madenin mülkiyeti de kendiliğinden Parababasına geçmiş olur. Burada   yle bir kandırmaca var; mülkiyet bir anda, toptan değil de parça parça satılıyor Parababasına.

Alp Gürkan, ton başına ederin yüzde 15’ini veriyormuş devlete. Yüzde 85’i kendisinde kalıyormuş. Soma’da kömürün tonunu 23.80 dolara mal ediyorum, diyor ya; bu rakamın yüzde 15’i de devlete verdiği r  d  vans kirası oluyormuş. Yani ton başına devlete 3.57 dolar veriyormuş.

R  d  vans kirası da içinde tonunu 23.80 dolara mal ettiği kömürü 44 dolara TKİ’ye yani devlete satıyormuş. Ne kârlı i  , değil mi?    te bu aşırı k  rla, daha doğrusu yağmayla    ylesine büyük bir servet biriktirmiş:

“  retim yaptığı şirketinin unvanı dahi “Soma” olan Alp Gürkan, sahip olduğu her şeyi, Soma Havzası’nda yaklaşık 30 yıldır aralıksız faaliyet gösterdiği kömür madencilikine borçlu. Her fırsatta, Türkiye Kömür    letmelerinin ardından Türkiye’deki en büyük maden   reticisi olduğunu övünerek anlatan Gürkan kömür sayesinde ne kadar servet biriktirdi?

“Forbes Türkiye’nin Haziran sayısındaki haberde, Gürkan Ailesi’ne ait madencilik   irketi ve sahip oldukları gayri-

menkuller için değerleme yapılarak toplam servetleri hesaplandı.

“İLK SIRADA SOMA VAR

Gürkan Ailesi’nin ulaşılabilir varlıkları olan Soma Kömür (500 milyon lira), Spine Tower (250 milyon lira), Bahçeşehir arazisi (100 milyon dolar) ve Bodrum arazisi (20 milyon dolar) toplamda yaklaşık 500 milyon dolarlık bir servete sahip olduklarını ortaya koyuyor. Tabii nakit varlıkları ve diğer gayrimenkulleri ile ilgili bilgi bulunmadığından 500 milyon dolarlık bu rakamın önüne “en az” ibaresinin eklenmesinde fayda var.

“Şirketlerdeki genel hisse dağılımına bakıldığında bu varlığın yaklaşık yüzde 70’i yani 350 milyon doları Alp Gürkan’a ait. Kalan rakamın yüzde 25’i (125 milyon dolar) oğlu Can Gürkan’a, yüzde 5’i ise (25 milyon dolar) kızı Müzeyyen Nazlı Asafrana’a ait.” (www.haberturk.com, 09.06.2014)

Kâr hırsı, insan sevgisinin önüne geçince bilim de yok sayılıyor

Şimdi yeniden katliamı incelemeye dönelim:

“Ocakta yangın için uyarı yapmış

“Soma Kömür İşletmeleri’nin Park Holding dönemi işletme müdürü olan ve şu an Hattat Amasra Maden İşletmesi Genel Müdür Yardımcılığı görevinde bulunan Dr. Selim Şenkal, 2007 yılı başında sürekli yangın riski olduğunu Türkiye Kömür İşletmelerine (TKİ) bir yazıyla bildirdiklerini ancak ‘sıkıntı olmaz’ yanıtı aldıklarını söyledi.

“5 milyon tonluk bir rezerve sahip olan yeraltı işletmesini yılda 1.5 milyon ton üretim kapasitesiyle 10 yılda üretme taahhüdüyle aldıklarını söyleyen Şenkal şöyle konuştu: “Şu anki işletme de aynı şartla aldı. Çalışmaya başlayınca iki problem gördük. Üstte TKİ daha önce üretim yapmış ve emniyetli şekilde kapatmış; bize bu galerinin 110 metre altında, kömür içerisine girilerek üretim yapma izni verdiler. Aradaki kömür duruyor. Biz dedik ki; buradaki kömür boşta

kalıyor, biz altı boşalttıkça aradaki kömür her zaman yanar. Sürekli kömür kızışması, oksidasyonu dediğimiz yangın olur, yıllar boyu söndüremezsiniz dedik. İhale edilen yerin üst taraflara alınması gerekiyordu. İkinci en büyük sıkıntı ana galeriler hiçbir zaman kömür içinde açılmaz. Maalesef havalandırma ve personel giriş galerisinin bir kısmı kömür içinde açılmış. Ana yolların komple betonlanarak kömürden izole edilmesi, dışarıyla bağlantılı ilave yollar açılması gerekiyordu.”

“BENZER TEHLİKE ATLATTIK

“Problemleri görünce TKİ’ye yazı yazdıklarını söyleyen Şenkal, buna karşılık ‘Sıkıntı olmaz’ cevabı aldıklarını hatırlattı. Bunun üzerine yeraltında daha az personel çalıştırmak için mekanize ayak getirdiklerini anlatan Şenkal, “Soğutma özelliği yüksek, insan sağlığına zararı olmayan azot sistemi kurduk. Yangın çıkan yerlere azot basarak rahatlat-tık, yoksa bizim de başımıza hızlı bir şekilde gelirdi bu. Ni-tekim benzer bir yangın atlattık. Sensörlerle uyarıyı aldık, havalandırmayı ters çevirerek faciayı önledik ve 200 işçiyi tahliye ettik... Bir süre daha çalışmaya devam ettik baktık yangın hâlâ devam ediyor emniyetsiz bir ortam oluştuğunu, bu şartlar altında burada çalışamayacağımızı TKİ’ye bildir-dik. O arada bu şirketin yetkilileri gelip incelediler ve dev-ralmak istediler. Biz zaten TKİ’ye devredeceğimizi beyan et-tik ve 2009’da terkettik orayı” dedi.

“YANGIN 3-4 YIL SÜRDÜ

“TKİ riski anlayınca yeni şirkete üstten çalışma izni ver-di ama bunlar aradaki kısmı çalışmadılar; çünkü yangın başlamıştı. Orayı atlادılar” diye konuşan Şenkal, “Yangın 3-4 yıl devam etti. Öte yandan yılda 1.5 milyon ton kapasiteyle eşleştirilmiş ana altyapısı olan bir yeraltı bu. Havayı 1.5 milyon ton üretirken temizlemeniz farklıdır, 3 milyon ton üretirken farklı. Üretim kapasitesini artırdığınız zaman öngöremediğiniz problemler ortaya çıkar. En başta da yan-gın. Firma anladığım kadarıyla burada 1.5 milyon tonun üzerinde üretime başlamış. Bu işin bir de TKİ ayağı var.

TKİ'nin kontrol teşkilatı var. Bu teşkilat şirketle içiçe çalışır ve ocağın 365 gün sorumludur, her gün orada yapılan işi bilir. Şirket bir noktada kendini üretime verir ve bir şeyleri unuttur diyorsak, kontrol teşkilatının da bunları ikaz etmesi gerekirdi" açıklamasını yaptı.

"DAYIBAŞLARI BANA DA GELDİ"

"Şenkal, en büyük sorunun taşeronlaşma olduğunun altını çizerek, "TKİ hizmet sözleşmelerinde, 'taşeron üretimde çalıştırılmaz' maddesi vardır. Şirket taşeronluğu kabul etmez. Bu Soma bölgesine ait bir sistem, başka işletmelerde göremezsiniz. İlk gittiğimde dayıbaşlar bana da geldiler. Biz kabul etmedik. Sistem şöyle işliyor, dayıbaşının getirdiği personeli şirketler kendi bünyesine alıyorlar. Sigortasını, maaşını ödüyor. Ama hem çalışan adamdan kesilen hem de primden kaynaklanan paraların dayıbaşına gitmesi sağlanıyor. Buna herkes göz yumuyor" dedi." (Şehriban Oğhan, Hürriyet, 24.05.2014)

Turgay Ciner'in şirketi **Park Holding**'in maden mühendisi **Selim Şenkal Soma Eynes Kömür Ocağı**'nın nasıl büyük bir potansiyel tehlike taşıdığını, çok açık biçimde ortaya koyuyor, gördüğümüz gibi.

İki yıl o ocağın işletme müdürlüğünü yaptım, Park Holding adına, diyor.

Ama bu süre içinde yatağımı madene taşıdım neredeyse, diyor.

Bu iki yıl meslek hayatımın en zor yıllarıydı, diyor.

Bir yığın tehlike yaşadık ama doğru müdahalelerle olası faciaları önledik, diyor.

Tehlikeleri bir rapor halinde TKİ'ye bildirdik ama derdimizi anlatamadık, bunun üzerine de madenden çekilmeye karar verdik, 10 yıllık ruhsata yani 15 milyon tonluk Soma rezervinin tamamını kapsayan ruhsata sahip olmamıza rağmen, diyor.

Ocağı devralan Alp Gürkan'ın Soma Holding'ine de tüm bu tehlikeleri anlattık, diyor.

Daha ne desin...

Geçenlerde **Ahmet Hakan**'ın CNN'deki **“Tarafsız Bölge”**sinde **Yusuf Aydın** adlı deneyimli bir maden mühendisi konuşmuş, Soma'daki katliamla ilgili olarak. Bazı yoldaşlar beni telefonla arayıp izlememi önerdiler programı. Ama ben izlemedim. İzleyemedim daha doğrusu.

Sebebi mi?

Yusuf Aydın 70'li yıllarda ODTÜ öğrencisiyken bizim çok yetenekli ve başarılı devrimci görevler yapan bir yoldaşımızdı. Zekiydi, özgüvenliydi, enerji doluydu, bilinçliydi, bir halk çocuğu oluşundan dolayı da insan ilişkilerinde de çok başarılıydı. Çok sevdiğim ve saydığım yoldaşlarımızdan biriydi. Temizdi, yalansızdı, hilesiz hurdasızdı üstelik. Eğer devrimcilikte sebat etseydi muhakkak ki çok önemli devrimci görevler yapacaktı, devrimci harekete büyük hizmetlerde bulunacaktı.

Ama ne yazık ki okulu bitirince yediği **“diploma şoku”**nu atlatamadı. Üstelik yeni evlenmişti, bir kızı olmuştu yani bir **“evlilik şoku”** da yemişti. Bu iki şok dalgasının vuruşuna yenik düştü yoldaşımız. İnançlarına, insanlığına ve yoldaşlarına sırtını döndü.

Biz hemen davrandık. Girmeye niyetlendiği bataklığın kendisini yok edeceğini, bundan sakınması gerektiğini dilimizin döndüğünce anlattık. Uyarmaya çabaladık yani. Ama kâr etmedi. Düzenin kollarına attı kendini. Düzenin ağırları sarıp sarmaladı onu. Ve düzenin dalgaları çekip götürdü gitti. Sonunda vurguncu Parababası Turgay Ciner'in Park Holding'inin girdabına bile sürükledi onu. İsterseniz hayatının bu bölümüne ilişkin satırları, şu an kendisinin kurucuları arasında bulunduğu Enerji Maden Şirketi'nin internet sitesinden okuyalım:

“2000 yılında işletme hakkı devri yoluyla Çayırhan Termik Santrali'nin Park Holding bünyesine geçmesiyle, termik santralin yönetimi de Yusuf Aydın'ın sorumluluk alanına dahil olmuştur.

“Yusuf Aydın 2004 yılında Ciner Grubu Maden ve Enerji Şirketlerinin Yönetim Kurulu Başkanı olmuş ve grup şirketlerinin iş planları ve stratejik hedeflerinin belirlenmesinin yanı sıra yeni projeler ve iş geliştirme alanlarında çalışmaların koordine edilmesi ile yatırım gerçekleştirmelerinin takibini sağlamıştır. Bu süre içinde yönettiği Beypazarı trona projesi, Elbistan Çöllolar açık kömür işletmesi, Siirt konsantre bakır üretimi, Silopi termik santrali ve madeni, Soma ve Tunçbilek yeraltı kömür üretim projeleri, Adana Tufanbeyli linyit projesinin geliştirilmesi ve başka bir gruba satılması gibi projelerin toplam yatırım tutarı yaklaşık 3 milyar dolar seviyesindedir.” (www.e-m.com.tr)

İşte bu sebepten izleyemedim Ahmet Hakan’ın Tarafsız Bölge’sindeyken kendisini. Midem sağlamdır. Köylü çocuğuyuz. Tozlu, topraklı, gübreli, her cinsten hayvanların dolaştığı mekânlarda oynadık oyunlarımızı. Şehre geldikten sonra da kenar mahallede hayvancılık yaptığı için babam, köy hayatımız bu yönüyle şehirde de sürdü hep. Bu yüzden alışışımdır kaka görme-ye, ağır kokular içinde bulunmaya. Ama gelgelelim dönemlere yani dünya menfaati için, mal, mülk, para, pul için inancını, davasını, yoldaşlarını terk edenlere karşı çok hassastır, dayanıksızdır midem. Onların suretini bile görmek hüznülere boğar beni. Sofra başındaysam anında kapanır iştahım. Altüst olur sinirlerim. Çünkü gördüğüm suret o eski tanıdığım, dost olduğum, yoldaş olduğum kişi değildir ki artık... O ölmüştür çoktan, davasına “hoşça kal” dediği gün. Daha açığı öldürmüştür kendisini, intihardır yaptığı. Şimdi görünen suretse onun hortlağıdır. Yani Hollywood diliyle bir zombidir.

Ben izlemedim Yusuf Aydın’ı. Bir yoldaşımız izlemiş. O anlattı bana. Dedikleri şuymuş özetçe:

Bu madeni biz de işlettik iki yıl. Madendeki tehlikeleri görünce bu haliyle işletilmesinin mümkün olmadığını anladık bizim için.

Soma’nın 500 milyon tonluk bir rezervi var. Devlet yani TKİ

bu rezervi 15'er milyon tonluk parçalara ayırarak her birini bir özel firmaya veriyor. Bu özel firmalar genellikle yılda 1,5 milyon ton kömür çıkartıp TKİ'ye teslim etmek üzere 10 yılda bu rezervi çıkarmayı taahhüt etmiş oluyorlar.

En başta böyle bir projelendirme ve özelleştirme yöntemi yanlışır. Mesela bu büyük olayın yaşandığı Eynes Kömür Ocağı'nı güvenli bir hale getirmek için 250-300 milyon liralık bir yatırım yapmak gerekir. Ancak ondan sonra, bu maliyetteki bir düzenlemenin, teknolojik yenilemenin sonucunda bu maden güvenli çalışılabilecek, işletilebilecek hale gelir. Bunu da hiçbir işveren yapmaz. Çünkü böyle bir yatırım yaptığı takdirde işin kârlılığı, çekiciliği kalmaz ya da azalır.

Yusuf Aydın, tabîî Turgay Ciner'in Bölge İşletme Müdürü Selim Şenkal'ın söylediklerine katılıyor. Apaçık görülmektedir ki 250-300 milyon liralık bir yatırım, bir düzenleme yapılmadan bu ocak işletilemezmiş. İşletilirse böyle faciaların ve katliamların yaşanması kaçınılmazmış. Bu kesin kesiliniyormuş. Üstelik bu bilgiler, raporlar halinde TKİ'ye de sunulmuş.

Ama sonuç ne?

Sıfır.

İşte bütün bu nedenlerden dolayı burada yaşanan kesin kes bir katliamdır. Bile bile 300 küsur işçimizi öldürmektir. Yüzlerce kadını dul ve çaresiz bırakmaktır. 432 yavruyu babasız yani yetim bırakmaktır.

Bunun sorumluları mı?

Yukarıda dediğimiz gibi:

Birinci planda ABD Emperyalistleridir.

İkinci planda Tayyipgiller iktidardır. Başbakanından bakanlarına, müsteşarlarına, genel müdürlerine, müdürlerine kadar.

Üçüncü planda vurguncu Soma Holding patronu, yöneticileri ve mühendisleridir.

Dördüncü planda CIA ideolojisi ve ajan uzmanları eliyle ku-

ruhan, yıllarca eğitilen ve maddi finansmanı sağlanan sarı, sahte işçi sendikası Türk-İş'tir.

Beşinci planda Mecliste göstermelik muhalefet yapan Amerikancı diğer partilerdir.

Yusuf Aydın, biz burada üç vardiyada toplam 800 kişi çalıştırıyorduk, diyor. Şimdi ise her vardiyada 800 kişi çalışıyormuş. Üretim de ikiye katlanmış. Yılda 3 milyon ton kömür çıkarma hedefine ulaşılmış. Bu da ocağın zaten sağlıksız ve güvenliksiz olan ortamını daha da bozmuş, ağırlaştırmış.

Demek ki işveren uyarı ve önerileri dikkate almak yerine üretimi iki misline çıkararak tehlikenin vahametini daha da artırmış. Besbelli ki işçilerin ölmesi kalması onun hiç umurunda değil. Yukarıda da dediğimiz gibi ölürlerse onların yerini dolduracak, kapıda bekleyen binlerce işçi var, diyor.

Faciadan şans eseri sağ kurtulan işçiler, duymaktan en hoşlanmadığımız kelime; **“Hadi”**dir, diyorlar. Dayıbaşılar, her gün, belki onlarca defa bize **“Hadi! Hadi!”** diye bağıryorlardı. Daha çok, hep daha çok kömür çıkarmamızı istiyorlardı.

Bir işçi, bir anekdot anlatıyor bu konuya ilişkin:

“Geçen gün evimizde annem kurduğu sofraya çağırdı beni. ‘Hadi oğlum gel’ dedi. Birden bir darbe yemiş gibi oldum. ‘Anne lütfen bana **“Hadi!”**, deme. Madende her gün bu uğursuz kelimeyi defalarca işitiyoruz başımızdakilerden.”

Bir başka işçi de; **“Biz Hadi! Hadi! yöntemiyle çalışıyoruz madende”**, diyordu...

Aynı ocaklarda yıllarca çalışan ve benzer facialarla karşılaşmış bacağından, elinden sakatlanan; işin garip yönüne bakın ki bu sayede de bu son katliamdan sağ kurtulan iki işçi kardeşimiz de bu katliama ilişkin düşüncelerini ve acılarını şöyle paylaşıyorlar, Milliyet Muhabiri **Damla Yur’un “Ocak değil, burada asıl sistem patladı”** başlıklı haberinde:

“Soma’da 301 madencinin yaşamına mal olan faciadan kurtulan işçilerden ikisi Ahmet Metan ve Bilal Bayındır.

Her iki işçi de yıllar önce madende geçirdiği kazalar sonucu yer üstüne çıkmış. Metan bir parmağını yitirmiş kazada, Bayındır ise bacağıının 2 buçuk santimini...

“Şimdi onlar için yerin üstünde olmak çok daha zor. Çünkü Metan, facianın yaşandığı madendeki dinamitlerin önünde nöbet tutuyor, Bayındır ise madendeki yangında kaybettiği kardeşi Zafer Bayındır’la ölen arkadaşlarının acısını yaşıyor.

“İnsan değersiz”

“Kazanın 3 yıl önce gerçekleşmesi halinde kendisinin de hayatta olmayacağını söyleyen Metan, “Türkiye’de insanın değeri yok. Üniversite mezunuyum ama iş bulamadığım için babamın işi olan madencilğe başladım. Yer altında başladığım bu işte 3 sene önceye kadar kimse bana ‘Yer üstünde çalış’ demedi. Ne zaman yerin altında elime taş düştü ve ben 5 parmağımdan birini kaybettim, o zaman yer üstüne geçtim. Kaza bundan önceki iş yerimde, yine yangın dolayısıyla meydana gelmişti. Olay, o şirket bu firma meslesi değil olay. Mesele trafonun patlaması, kömürün yanması değil, sistemin patlaması. Burada aslında sistem patladı. Ölümlern sebebi bu madene ‘üretimi arttır’ denilmesidir. Madenin içinde yıllarca denetleyici görmezken, yer üstüne çıkınca denetleyicileri tanıdım. Çünkü onlar üretimin yapıldığı alana girmez, ana merkezde dururlar” diyor.

“Bu acının tarifi yok”

“Bilal Bayındır da Metan gibi yer üstünde olduğu için hayatta kalabilenlerden. Bayındır, 4 yıl önceye kadar birlikte çalıştığı arasında kardeşinin de olduğu 65 kişilik ekibin çıkarılması için kurtarma çalışmalarına katılmış. “Yaralanmak ve ölmek madencinin kaderi mi?” diye soran Bayındır, “10 yıldan beri bu şirkette çalışıyorum. 7 sene yer altında çalıştım. 2010 yılında kömürün hararet yapmasıyla meydana gelen bir göçüğün altında kaldım. 2 bacağıım ve çok sayıda kemiğim kırıldı. 9 ay raporlu kalarak tedavi edildim. Tedavimin ardından sağ bacağıım 2 buçuk santim kısa kaldı. Sonra işe döndüğümde yer üstünde tuttular beni. Sigortam

hâlâ yer altı gözüktüyor. Ben kurtuldum ama 7 sene çalıştığım o 65 kişilik ekibin cesediyle yüzleştim. Kardeşim Bayram Bayındır'ı da 2007'de ben bu işe aldardım. Kardeşimin kolu 4 ay önce madende zincir çarpması nedeniyle kırılmıştı. Raporluydu, işe döneli henüz 1 ay olmuştu. Bu acının tarifi yok" diyor." (Milliyet, 20.05.2014.)

İşçi kardeşlerimiz, "Burada ocak değil, sistem patladı", diyorlar, olağanüstü doğru bir tespitle. O sistemin özü de yerli-yabancı Parababalarının sömürü, soygun ve talan düzenidir. Patlayan odur burada. Aslında bu düzen, her gün Türkiye'nin her yerinde patlamaktadır. 76 milyon insanımız, Parababalarının soygun düzeninin yarattığı cehennem içinde yanmakta, kavrulmakta, acılara garkolmaktadır. Ama bunlar, ne yazık ki, Parababalarının her türden savunucuları tarafından yok sayılmaktadır. Üzeri örtülmektedir. Ölenler öldükleriyle, yaşayanlarsa acılarıyla baş başa kalmaktadır.

Her yıl ortalama 1000 işçi böyle cinayetlerde hayatını yitirmektedir. On binlercesi de yaralanmakta, sakatlanmakta; bunların bir bölümü iş göremez hale geldiğinden ekmek dahi bulamayacak denli yoksulluğa, açlığa, ölüme terk edilmektedir. Zar zor hayatını sürdürebilenlerse dünyaya geldiğine, yaşadığına bin pişman olmakta, neredeyse ölümü kurtuluş olarak görmektedir.

Türkiye hep söylediğimiz gibi bir işsizlik ve pahalılık cehennemidir. İnsanlarımız yeter ki bir iş bulabileyim, evime kuru ekmek de olsa götürebileyim de işin güvenli olup olmaması hiç önemli değil. Onu düşünecek durumda değiliz, deme noktasına getirilmiş. Yani denize düşürülmüş de yılana sarılmaya mecbur bırakılmış...

Soma patronunun 2012 yılı cirosu 300 milyon liraymış. 2014'te ise bu rakamı 700 milyon liraya yükseltmeyi hedefliyor-muş. Adamın odaklandığı konu bu. Durup dinlenmeden ciroyu, dolayısıyla da kârı arttırmak. 76 yaşında patron. Şunun şurasında daha ne kadar yaşayacağım diye düşünmüyor hiç. Halkımızın deyişiyle dünyaya kazık çakacağını sanıyor. Ama işte Hz. Mu-

hammed'in ve Marks'ın dediği gibi yaptıkları iş, mal mülk, ser-
vet yığma hırsı öylesine gözlerini döndürmüş ki insanlıktan çık-
mışlar. Ne vicdan kalmış, ne ahlâk...

Soma işçilerinin, Zonguldak işçilerinin alınterlerinin karşılığı
olan emeklerini ve kamu malı madenlerimizi hain iktidarlarla
anlaşarak zimmetine geçiren, bu acımasız, zalim patron bir baş-
ka hırsa daha kapılıyor: **Gökdelen dikmek**. İstanbul Maslak'a
192 metre yüksekliğinde Türkiye'nin ikinci en yüksek gökdele-
ni olan **Spine Tower (İğne Kule)** adlı gökdelenini dikeyyor. Vur-
guncu Parababalarının geneli gibi bunu da Türkçe kesmiyor. O
yüzden vurgun parasıyla diktiği gökdelenine İngilizce ad veri-
yor.

Geçenlerde CHP milletvekili **Mevlüt Aslanoğlu** hayatını
kaybetti. Gece kalp krizi geçirince Tayyip'in sağlık bakanı **Meh-
met Müezzinoğlu**'nun sahibi olduğu Avcılar'daki **Avcılar Hos-
pital**'a kaldırılmış. O vesileyle öğrenmiş olduk, badem bıyıklı
bakanın hastanesini. İşte bunlar böyledir. Bir taraftan din iman
edebiyatı yaparak insanlarımızı Allah'la aldatırlar, bir taraftan da
yiğit ozanımız **Âşık İhsani**'nin deyişiyle **“Türk yurdu üstünde
kahpe düşmanın ağzı ile öt”**erler, diliyle öterler. Adlarınıza da
değiştireniz ya düzenbazlar! Ama yapmazsınız, değil mi... O
zaman saf, masum insanlarımızı aldatıp kandıramazsınız. İğrenç,
hain içyüzünüz ortaya çıkıverir. İhaneti, uşaklığı, hırsızlığı kar-
nınızda saklarsınız.

Soma patronunun bu kulesinin katlarının ortalama yarısı da
kaçakmış. Zaten bunlarda düzgün bir iş aramak, İbliste iman ara-
maya benzer. Tayyipgiller olsun, Parababaları olsun, bunların
her işi namussuzluktur, düzenbazlıktır, alçaklıktır, hainliktir, hır-
sızlıktır, vurgundur. Helal lokma geçmez bunların boğazından.
Ve helal ekmek girmez bunların evlerine. Yalnız kendilerini de-
ğil, eşlerini, çocuklarını da zehirlerler, hırsızlaştırırlar, al-
çaltırırlar onlar. Alın işte Tayyip'in oğullarını, eşini, kızlarını, ba-
kanlarının oğullarını; Muammer Güler'in, Zafer Çağlayan'ın ve
alın Alp Gürkan'ın Soma'daki müdür oğlunu... Tayyip'in sakal-

lı bakanını o karşılıyor ya Soma'ya açılışa geldiğinde... Demek ki Tayyipgiller ve ortağı, işbirlikçisi patronlar sadece Türkiye halkına kötülük etmiyorlar; kendi ailelerine de kötülük ediyorlar. Onlarda da yıkıma uğrattıyorlar ahlâkı, insanlığı...

Şimdi kuleyle ilgili yapılan düzenbazlıkları görelim aşağıdaki haberlerden:

“301 kişinin can verdiği Soma’daki madenin sahibi Alp Gürkan’ın Maslak’taki gökdeleni adeta rant abidesi çıktı. 191 metrelik Spine Tower’ın 27 katı kaçak inşa edilmiş. Böylece metrekaresi 10 bin dolardan satılan projeden patron Gürkan, milyonlarca dolarlık haksız kazanç elde etmiş. Projeye aykırı yapılan kulede, sığınma odaları, bodrum katları ve ortak alanlar iskân edilmiş. 50 bin metrekaresi olan mevcut imar hakkı 145 bine kadar çıkarılmış. 2008’deki projede yüzde 54’lük yeşil alan miktarı da plan değişikliğiyle 25’e düşürülmüş. Bu sayede 11 bin metrekaresi olan yeşil alan 5 bine indirilirken, 50 bin metrekaresiz arsada yapılan kulenin inşaat alanı 116 bin metrekaresine çıkarılmış. Kaçak kuleye seçimden dört ay önce 15 Kasım 2013’te Şişli Belediyesi tarafından iskân verildiği öğrenildi.

“(…)”

“Sarıyer Belediye Başkanı Şükrü Genç, yaptığı açıklamada “İskân ve ruhsatlar benden önce verilmiş. Binayı inceletip, gerekli işlemleri yapmak için elimde dosya yok. Şişli’den dosyalar gelirse gereğini yapacağım. Konuyla ilgili iddiaları araştırmak için talimat verdim” diye konuştu. 18 Ekim 2012’de bazı ilçelerdeki mahallelerin başka ilçelere bağlanması kararıyla birlikte Şişli’de Maslak, Huzur ve Ayazağa mahalleleri Sarıyer’e bağlanmıştı. İnşaat Mühendisleri Odası İstanbul Şube Başkanı Cemal Gökçe, şunları anlattı: “İmar izniyle, ortaya çıkan bina arasında büyük fark var. Böyle bir binanın plan tadilatı yapılabilmesi için yarıdan fazlasının yıkılması gerekiyor. Çünkü mevcut imar hakkının üç kat üzerine çıkmışlar. Hukukçularımız dosyayı inceliyor. Başvurumuzu yapacağız. Hem büyükşehir hem de

ilçe belediyesinin sorumlulukları var.” ()

“Bürokratların uyarısına rağmen madenci Gürkan’ın ‘yaşam odasına’ önce İstanbul Büyükşehir Belediye Meclisi daha sonra da Şişli Belediye Meclisi onay verdi.” (Ercan Sarıkaya, Radikal, 23.05.2014)

“Soma’nın patronu 27 kaçak kat çıktı Topbaş görmedi!..

“301 madenciye mezar olan katliam ocağının patronu Alp Gürkan, İstanbul’un göbeği Maslak’ta 27’si kaçak 47 katlı gökdelen dikti. AKP’li İstanbul Belediyesi sesini çıkarmadı.

“(…)

“Park ve Bahçeler Müdürlüğü ile Ulaşım Planlama Müdürlüğü’nün de olumuz görüş verdiği plan tadilatı Büyükşehir Belediye Meclisi’nce kabul edildi.” (Sözcü, 23 Mayıs 2014)

Tabî her türlü vurgundan aslan payını alan Tayyip olduğuna göre burada da aynı durum yaşanmıştır. Hani eski dönem Kültür Bakanı Ertuğrul Günay demişti ya; İstanbul’da beş katın üzerindeki tüm yapıların izni Başbakanın onayından geçer, diye. Tayyip almıştır payını, İstanbul Büyükşehir Belediyesi almıştır, Şişli Belediyesi (Sarıgül’ü de dahil) almıştır, velhasıl hepsi almıştır. Diyoruz ya bunlar hep bir “tırhallı, hep bir halli” diye...

Soma Katliamı’nın yukarıda andığımız suçlularının hepsinin şu anda tutuklanıp yaptıklarının hesabını veriyor olmaları gerekirdi. Ama ne gezer... Üstüne üstlük onlar Karagöz Oyunu’nda ki Çift gibi saldırıyorlar bir de 8-10 yıllık madenci işçilere. Kazada 11 yakınıni kaybetmiş işçi kardeşimizi bile dövüyorlar, ardından da tehdit ediyorlar. Suç üstüne suç işliyorlar yani. Ama onların da hesabını biz soracağız. Hiç yanlarına kalacak sanmasınlar. O günler mutlaka gelecek. Kaçacak fare delikleri arayacaklar ama bulamayacaklar.

Facia, geleceğinin sinyalinin açık ve net veriyor

Bunların her yerde olduğu gibi Soma’da da yaptıkları zulüm, düzenbazlık, hukuksuzluk, vicdansızlık o kadar çok ki... Bunların hepsini örneklemeye kalksak yüzlerce sayfayı bulur. Biz ancak birkaç tanesine değinebiliyoruz.

İşte bunlardan bir örnek daha. Bir Soma işçisi kardeşimiz anlatıyor, yürek parçalayan bu trajedinin bir yönünü:

“Ocaktan kurtulan madenci ihmalleri tek tek Vatan’a anlattı

“Madendeki sıcaklık patlamadan 10 gün önce artmaya başladı. İnanılmaz derecede ısı vardı. Kömürün içten içe yandığı belliydi. Söyledik ama kimse bir şey yapmadı. Patlamadan 1 gün önce o galeride metan gazı yükseldi. Sensör gazı algıladı, sistem kendi kendini kapattı. Çift fan koyup gazı dağıttılar, üretime devam ettiler.

“Faciyanın yaşandığı gün VATAN, Soma’da çalışan bir işçiye ulaşmış ve kazanın sebebine ilişkin tahminini almıştı. Yetkililer trafo patlaması derken, o işçi madendeki ısının günler önce arttığını, gaz çıkışı olduğunu, kazaya trafo patlamasının sebep olamayacağını söylemişti. O işçi ile tekrar görüştük ve son bir hafta madende olanları detaylarıyla dinledik.

“Eğitim, tatbikat hiç yok

“4 yıldır madendeyim. Bu süre zarfında hiçbir şekilde eğitim almadım, tatbikat görmedim, denetleme yapan müfettişe de rastlamadım. Verdikleri hayat kurtarıcı maske hiçbir şekilde bakıma girmede. Sadece dış yüzeyini çamurdan arındırıp temizleyip bize iade ediyorlardı. Üretim yılı 1950.

“Bu sıcaklıkla ilk kez karşılaştım

“Facia yaşanmadan 10 gün önce maden ocağında sıcaklık artmıştı. Galerilerde inanılmaz derecede ısı vardı. Böyle bir sıcaklıkla ilk defa karşılaştım. İçeride zor nefes almaya başlamıştık. Kömürün içten yandığı belliydi. Durumu her-

kes biliyordu fakat kimse önlem almadı. Bir olay yaşanacağından korkuyordum.

“1 gün önce metan çıktı

“H panosunda yani patlamanın olduğu yere yakın mevkide metan gazı çıkmıştı. Gaz yükselince sensör gazı algılayıp elektrik sistemi kapatır. Olaydan 1 gün önce gaz yükselmesinden dolayı sistem kendi kendini kapattı. Oraya çift fan koyulup hava girişi sağladılar. Gaz dağılınca üretime devam ettiler. Kömür üretimi orada çok olduğu için gazlı galeri tekrar üretime açıldı ve işçiler orada çalışmaya devam etti. Sıcaklık hiç düşmedi hep vardı.

“Tavanlar çok alçaktı

“Galerilerin tavanı, anayolların tavanı ağaçla kapatılmıştı. Sanıyorum oluşan yangında bu ağaçlar da yandı. Kurtarmaya katılan arkadaşlar tavanın yanıp göçük olduğunu ve bu sebepten dolayı da cenazelere geç ulaşıldığını söylediler. S panosu ile patlamanın yaşandığı H panosunun tavanı çok alçaktı. Yerden yüksekliği 50-60 santim civarındaydı. Oradan geçerken sürünerek ilerliyorduk. Oradaki malzemeleri çekerek çıkarıyorduk. Orayı duman bastı diyorlar. Dumanda insanlar buradan nasıl geçecek ki?

“İşten atarız tehdidi hep var

“Sürekli kömür istedikleri için 8 saat boyunca 5 dakika mola yapmadan çalışıyorduk. Yemek yememize bile 10 dakika müsaade ediliyordu. Sürekli üretim yapmamızı istiyorlardı. 100-150 kiloluk malzemeleri 1 kilometre boyunca omuzlarımızda taşıyorlardı. Bel ağrısı şikâyeti olanlar rapor alırdı, tekrar işe geldiğinde azarlarlardı ‘neden rapor aldın’ diye. Baskı ve işten atarız tehdidi vardı.

“Çizmeyi bile kendimiz alıyoruz

“Bize çizme vermiyorlardı, çizmemizi kendimiz alıyorduk. Bizim çizmelerimiz 15 lira, demirli çizmeler ise 70-80 lira. Gücümüz olmadığı için alamıyorduk. Yemeğimizi bile evden getiriyorduk. Yemeğimizi üretim yaptığımız galerilerde yiyorduk. Burada herkes bin 100 liraya mecbur bırakılıyordu.

“Banda binene 50 lira ceza

“İnsanların yürüyen banda çıkmasını yasakladılar. Çünkü bu bantta kömürler dışarı çıkarılıyordu. Banda çıkan işçiye bir günlük yevmiye cezası veriliyordu. Bu da 50 liraya denk geliyor. Bunun için işçiler 3 kilometrelik mesafeyi yürüyerek çıkıyorlardı. Ama malzemeli ama malzemesiz herkesi yürütüyorlardı. Bu cezayı işletme müdürü Akın Çelik uygulamaya koydu. İnsanlar ekmek parası için bunlara katlanıyordu.” (Oğuz Yeter, Vatan, 20.05.2014)

Görüldüğü gibi facia bir anda ortaya çıkmıyor. Ağır umursamazlıkların, vurdumduymazlıkların ve gözleri bürüyen vurgun hırsının bir ürünü olarak adım adım ilerliyor ve tabii gittikçe de ağırlaşıyor. İşte yukarıdaki işçi arkadaşın anlattıkları bunu çok kesin biçimde gözler önüne koyuyor.

Hatta, maden, katliamın yaşandığı gün bile uyarılar göndermeye devam ediyor. O günkü mesajlar bile dikkate alınsa, katliam yaşanmayacak ve 300 küsur işçi hayatını kaybetmeyecekti. Ama Soma Holding Patronu ve idarecileri azgın, frenlenemez bir kâr hırsının verdiği hayâsızca bir nemelazımcılıkla madenin doğasının gönderdiği bu uyarıları hiç dikkate almıyorlar. Öürse öür insanlar, ne önemi var, biz kazancımıza bakalım, deyip geçiyorlar. Bakın şu yaşananlara:

“Soma’da 13 Mayıs saat 15.30 sıralarında yaşanan maden faciasından birkaç saat önce aynı madende çalışan bir işçinin karbonmonoksit zehirlenmesi şüphesiyle hastaneye kaldırıldığı ortaya çıktı.

“Kaza akşamı ise savcılık tarafından sorgulanarak tutuklanan Soma Maden İşletmeleri Genel Müdürü Ramazan Doğru, devlete ait Ege Linyitleri İşletmesi (ELİ) Müessese Müdürü Hakkı Duran’ın şoförü ve şahsi aracı tarafından kaldığı Bergama Labella Otel’den alınarak Soma’ya getirildi.

“Soma’da yaşanan maden faciasının yankıları sürüyor. Şirket ve hükümet yetkililerinin sorumlulukları kamuoyun-

da tartişılmaya devam ediliyor. Ancak 13 Mayıs'ta facianın hemen öncesinde ve sonrasında yaşananlar halen karanlıkta.

“yle ki yaşanan can pazarı öncesinde işçiler, madende karbonmonoksit oranının çok yükseldiğini amirlerine belirtti. Bir maden işçisi faciadan birkaç saat önce karbonmonoksit zehirlenmesi şüphesiyle Soma İlçe Devlet Hastanesi'ne kaldırıldı. Hastanede işçi için “kazalı” girişi yapıldı. Saat 15.30 sularında yaşanan facianın öncesinde öğlen saatlerinde yaşanan bu duruma karşın maden içerisindeki üretim ve vardiya değişimi sürdürüldü.” (Odatv. com, 22.05.2014)

Katliamın sorumluları insanlıktan çıkmış suçluları hâlâ diyorlar ki, bu bir kaza. Hayır kaza değil, taammüden yapılmış bir katliam. Kaza olabilmesi için tüm tedbirlerin alınmış olması gerekir. Yeraltı madenciliği teknolojisinin dünyadaki en st seviyesi neyse o düzeyde yapılması gereken yenilemenin, dönüşümün yapılması ve gereken önlemlerin alınması gerekir. Ancak ondan sonra bir sorun çıkarsa o kaza olur. Burada hiçbir şey yapılmamış ki... Maden teknolojisi ne emrediyorsa neredeyse onun tersi yapılmış.

O zaman böyle facialar, katliamlar yaşanmaz da ne olur?..

İşin hangi yönüne baksanız bambaşka bir felaketle karşılaşıyorsunuz. Ve bunların saymakla sonu gelmiyor. Bir de şu gaz maskeleri konusuna değinelim.

Yukarıdaki işçi kardeşimizin anlattığı bölümü hatırlarsak, 1950 yılında üretilmiş gaz maskeleri var işçilerin ellerinde. Bakım yapıyoruz diye bunların dış yüzeyindeki çamuru temizleyip işçilere veriyorlar. İlerine ise hiç dokunmuyorlar. Yani bir anlamda oyuncaktan bir farkı yok bu maskelerin.

Soma işçisinin anlatımıyla çalışma koşulları ve köleliğe mahkum ediliş

Bir başka işçi kardeşimiz ise 1992 yılında imal edilmiş ve 5 yıl olan kullanım süresini çoktan doldurmuş maskelerin olduğunu söylüyordu:

“Manisa’nın Soma İlçesindeki maden faciasından ölüme saniyeler kala kurtulduğunu anlatan 29 yaşındaki Emre Alaca, içeriye duman dolup nefes alamamaya başladıklarında, kendilerine verilen gaz maskelerini açtıklarını, ancak hepsinin küflü çıktığını, buldukları testerelerle hava borularını kesip, bu sayede hayata tutunduklarını söyledi.

“Alaca, kendilerine verilen maskelerin tek kullanımlık olduğunu, şirketin bunları gereksiz kullananın maaşından 400 TL kesileceğini açıklaması yüzünden önceden kontrol şansları olmadığını da söyledi.

“Soma’daki madende askerden geldikten sonra çalışmaya başlayan evli ve bir kız çocuğu babası 29 yaşındaki Emre Alaca, facianın yaşandığı anları anlatırken ortaya korkunç gerçekler çıktı. İzmir’in Kınık İlçesindeki evlerinin avlusunda kucaklarını 5 yaşındaki kızı İrem Eylül’ü alan Emre Alaca, “Çok arkadaşımız öldü, büyük acımız var. Ama Allah’ıma binlerce kere şükürler olsun ki beni çocuğuma, eşime ve aileme bağışladı” dedi.

‘HAVA BORULARINI KESİP KURTULDUK’

“Yaşadıklarını anlatan Emre Alaca, “Olay anında emniyetçi vardiya amirimiz Mehmet Efe bize, ‘Durun, gitmeyin, yangın var, söndürelim ondan sonra gidersiniz’ dedi. Biz de bekledik. Ocağın her yerini duman sardı. Göz gözü görmüyordu. Baktık olacak gibi değil, hava boruları vardı, testere bulup bunları kestik. Bulduğum yerde 140 kişiydik. Bu hava borularından nefes almaya çalıştık. Tabii herkes hava borularını kesmeye başlayınca hava da azalmaya başladı. Bir şekilde hava alarak yaşamaya çalıştık. Ama duman o kadar yoğun ki, gözlerimiz yanıyordu. Hava borusunu kesip buradan nefes alırken, o kadar zor bir durum ki, benim en

yakın arkadaşım Ramazan, hava kendisine doğru gelsin diye eliyle havaya yön veriyordu. Bu sefer bana hava gelmesi için, Ramazan’a ‘yapma, ben öleceğim, çek elini oradan’ dedim. Ki bu arkadaşım aynı yerde çalışıp, aynı yerde yemek yiyorduk. Öyle bir psikolojiyle savaştık” dedi.

‘GAZ MASKELEİ KÜFLÜYDÜ’

“Hava borularındaki hava yetersiz kalmaya başladıktan sonra artık gaz maskelerini açmak zorunda kaldıklarını söyleyen Emre Alaca, “Benim gaz maskem küflüydü. Bize sağlam diye verilen ve yanımızda taşıdığımız gaz maskesi safi küftü. Yanımda 140 kişi varsa bunların 70’i de maskeleri açtı, hepsinin gaz maskesi küflü ve çalışmıyordu. Hepimiz taktık toz geldi ağızımıza. Belki de maske küflü olduğundan ölenler de vardı. Herkes ‘öleceğiz’ diye bağırmaya başladı. Duman üstten gider diye yere yattık ama fayda etmedi” dedi.

“400 TL İÇİN ÖLDÜLER’

“Emre Alaca, “Bu maskelerin kontrolü yapılıyordu. Nasıl yapıyor? Normal bildiğiniz bu manavlardaki kantarlarından alınıp geliniyor. Maskeler vardiya sonunda kilosu ölçülüp, üzerindeki çamuru silinip sağlam diye gönderiliyor. Bu maskeleri bizim açma şansımız yok. Bu maskeler bir kullanımlıkmış. Hiçbir şey yokken maskeyi açarsan şirket senden 400 TL para kesiyor. O yüzden zaten biz daha önce bu gaz maskelerini hiç açmadık. Madenin dışında iş güvenliği ile ilgili derste bize maskeyi şöyle takacaksınız diye gösteriyorlardı. Ama gösteren kişi kendi üzerinde deniyordu. ‘Al sen de tak dene’ demiyordu. Sonra da kendi hayat hikâyesini anlatıyordu. Bu işyerinde de en son iş güvenliği dersine ne zaman girdiğimi hatırlamıyorum. Belki de 6 yıl oldu” ifadeleriyle şaşırttı.

“BİR YANDAN KURTARDILAR, BİR YANDAN ÖLDÜRDÜLER’

“İçeriye işçi yoğunluğunun bulunduğu bölgelere temiz hava basıldığını o ana kadar nispeten iyi olan durumlarının daha da kötüleştiğini, çünkü kendilerine duman geldiğini

anlatan Emre Alaca, “İçeriye temiz hava bastılar ama bu kez de bizi bitirdiler. Bizi bir yandan öldürdüler, diğerlerini bir yandan kurtardılar. Biz süründük. Ayağa kalkmaya çalıştım. Kalkamadım. Ayaklarımda derman yoktu. Benim arkadaşım Ramazan vardı arkamda. Çıktıktan sonra görüştük. ‘Resmen sen kesilen kuzu gibi tepiniyordun’ dedi. Ama gördüğü halde kendi de aynı durumda olduğu için bana müdahale edememiş. Ama Allah’ıma binlerce kez şükürler olsun, yiyeceğimiz ekmeğimiz varmış, beni bağışladı. Onca arkadaşım içeride kaldı. Çıktığıma, yaşadığıma bile sevinemedim. Cenazeden cenazeye koşturdum” diye konuştu.

“GİRTLAĞIMIZA YAPIŞTILAR”

“Madende bundan sonra çalışıp çalışmayacağını kendisinin de tam olarak bilmediğini söyleyen Emre Alaca, “Bundan sonra çalışmak istemeyenlere aç mezarı yok. Çalışmasınlar diyeceğim ama ben kendimden bile emin değilim. Şu anki psikolojiyle çalışmayacağım diyorum ama. Şu Kınık, Soma çevresinde ne yapabilirsin ki? İş sahası yok, nereye gideceksin? Benim kendi evim burada, kira vermiyorum. Ben de belki çalışacağım. Benim de dünya kadar borcum var. O kadar bir şey ki, yani gırtlığımıza yapıştılar. Mecbursun gibi bir şey oldu. Türkiye’nin hali bu” dedi.” (Burak Gezen-Hilmi Duyar, DHA, 18.05.2014)

Bu genç işçi kardeşimiz faciayı ve katliamı nasıl bütün açıklığıyla ve acılığıyla anlatıyor, değil mi... Patronun, devletin, Tayyipgiller’in acımasızlığını, zalimliğini, madenin ne büyük tehlikelerle dolu olduğunu ama bunları bile bile nasıl çalışmaya mecbur olduklarını bir bir anlatıyor tüm içtenliğiyle. Tüm bölge halkı için daha önceleri nispeten kolay ve rahat bir geçim sağlayan tarımı, hayvancılığı, IMF politikaları ve ABD’nin zorlamasıyla bitirdiklerini, cennet gibi toprakların, doğanın kendilerine madenin dışında hayat hakkı vermeyecek denli kurutulduğunu, bitirildiğini açık biçimde ortaya koyuyor. Baksanıza bundan sonrasında bile aynı madende yaşadığı tehlikelere rağmen yeniden çalışabileceğini söylüyor. Ne yapayım, diyor. Başka bir geçim

yolum kalmadı ki buralarda...

Gerçekten de yerin üstünde rüzgarları, güneşi, yağmuru, ağaçları, böcekleri, çiçekleri görerek geçim sağlamak varken kim yerin altında cehennemî şartlarda çalışır, ekmeğini kazanmak ister?..

Deli olması lazım insanın böyle bir şeyi kabul etmesi, yapması için. Ama çaresizlikten işte... İnsanlar ben ve ailem zaten açlıktan öleceğiz, madene inersen belki ölürüm belki ölmem, diyor. O yüzden madene iniyor.

Maske rezaletine dönersek; işçilerin çoğunda 1993 yılında üretilmiş ve kullanım süresi olan 5 yılı çoktan doldurmuş paslı, hiçbir işe yaramayan Çin malı maskeler varmış. Yani aslında maskenin adı, sureti varmış ama gerçekliği yokmuş. Ölümünün artmasının, katliamın boyutlarının ürkütücü hale gelmesinin bir sebebi de bu maske sahtekârlığıymış. Bu alçakça, namussuzca ihaneti, halk düşmanlığını madenci bir kardeşimiz bakın nasıl bütün açıklığıyla ortaya koyuyor internette bulunan bir röportajda:

“Kenan Şener: Biz de sözü madencilere bırakacağız. Ama önce kısaca bir giriş yapmak gerekirse. Madencilere sorduğumuzda maskeler küflü müydü diye sorduğumuzda; Evet, küflüydü dediler, maskeler eskiydi dediler ama onlardan hep maske olarak bahsettiler. Birazdan kameraman arkadaşım Serdar Ekeyılmaz da getirecek ekrana. Bunlar maske denilmesi çok zor olan güvenlik cihazları, korunma cihazları demek daha uygun olur. Çünkü yüzün kapatılması ya da kaplanması imkânsız. Yani buna aslında maske demek bile mümkün değil. Ama işçiler her zamanki gibi mütevazılıklarıyla maske demeye devam ediyorlar. İşte bu maske şimdi yanımızda, işte söz konusu maske bu kutunun içinde taşınmıyor. Birazdan bunu açıp ayrıntılarına gireceğiz. Yanımızda bir madenci kardeşimiz var Barış Kılıç. Barış Kılıç Soma Madenlerinde işçi, Atabacası Ocağında işçi. 9 yıldır orda çalışıyor ve bu maskenin sahibi.

“Kenan Şener: Barış hoş geldin yayınımıza.

“Barış Kılıç: Hoş bulduk abim.

“Kenan Şener: Anlatır mısın maskeyi bize nasıl, ne özellikleri var, neye benziyor? Dışarıdan pek anlaşılmıyor bize açıp anlatmanı rica edicem senden.

“Barış Kılıç: Bu maskenin ilk hiçbir işe yaradığını bilmiyorum abi. Maskeyi ilk başta bize verdiklerinde maske çalışırken elimden düştü kaydı bunu şefimiz gördü beni çıkardı arkadaşlarımdan önünde rezil etti beni. İşte bu salak arkadaşınız kendi maskesini çıkarmış da açmış. Şefim ben açıp kapandığını bilmiyordum. Açıldığı anda bunun süresi bitiyormuş zaten. Maskeyi çıkarttılar insanların önünde söyledim zaten arkadaşlarımız hanginiz biliyorsunuz ki bunun kullanımı nasıl oluyor diye arkadaşlarıma sordum hiçbiri bilmiyoruz şefim dedi. Hani maskeyi alıyoruz ama ne işe yaradığını bilmiyoruz. Maskeyi çıkarttık. Maskenin kurslarını vermediler bize. Kimse bir şey yapmadı bu maske bu şekilde nasıl kullanılır ne yapıyor kimse bir şey bilmiyor. Zaten arkadaşlarımızın çoğu da bu yüzden gitmiş. Hani adamlar anlatıyor bunu o anda o panikle açıp da ne yapacaklar. Bu maskenin haline bak abi.

“Kenan Şener: Evet maskenin halini biraz anlatmaya çalışalım. Barış senin de yardımınla. Bu maske işçilerin “maske demeye devam ediyoruz hâlâ” belinde gün boyu taşıdıkları dolaplarında ya da sepetlerinde duruyor. Kartlarını bastıktan sonra alıyorlar. Maskenin, şöyle göstermek zannederim daha uygun olacak. Bunun bir maske olmadığını bunun sadece, ağza alınan bir parçası ve burnu kapatan bir parçası olduğunu böyle görmek daha mümkün. Birazdan teknik ayrıntılarını da vericez. Onunla ilgili teknik bilgi de aldık. Maskenin nasıl kullanıldığını Barış Kılıç bilmediğini söyledi. Zannediyorum bu başa takılan kısım değil mi?

“Barış Kılıç: Evet abi bu başa takılan kısmı. Şöyle şu şekilde takıyormuşuz abi. Şunu burnumuza sıkıştırıp, bunu böyle takıyormuşuz.

“Kenan Şener: Ağzına alma istersen bir şeyler sorucuz.

“Barış Kılıç: Şöyle takıyormuşuz abi.

“Kenan Şener: Peki koşarken bir tehlike anında bunun hiç denemesini yaptınız mı, hiç kullandınız mı?

“Barış Kılıç: Denemesini hiçbir zaman yapmadık. Zaten bunu kapatırken adamın nefesi kesiliyor nereye nefes alacak. Bunun hiçbir şeyi yok. Bunu kullandığım zamanda adamlar 2007’de maaşımdan % 50’sini maaşımdan para kestiler, depocu bunu benden geri istedi. Geri isteyip de başka bir arkadaşa vermemek için ben bunu aldım evime getirdim.

“Kenan Şener: Bu yüzden sende yani. Normalde zaten evde maske bulunmaz.

“Barış Kılıç: Evde maske bulunmaz yani evet.

“Kenan Şener: Ne kadar kesilmişti maaşımdan?

“Barış Kılıç: 2007’de 600-700 milyon maaş alırken % 50’sini kestiler işte 300-350 milyon para kestiler benden.” (Bu röportaj 21 Mayıs 2014 tarihinde CNN Türk’te yayınlanmış ve video tape edilerek yazıya dönüştürülmüştür. y.n.)

Hani yukarıda demiştik ya; bu alçakça, bu puştça katliamın tüm boyutlarını ortaya koymaya kalksanız yüzlerce sayfalık bir metin oluşturur, diye. Gerçekten de öyle.

Gaz tehlikesini önceden haber veren sensörler kapatılmış

Alın işte bir şerefsizlik, bir kahpelik daha. İnsan nasıl isyan etmez bunlara...

“Soma’da yeni skandal

“Maden yönetimi, zehirli gazı önceden haber veren sensörleri üretim yavaşlamasın diye devre dışı bırakmış

“Manisa Soma’daki maden faciasında 301 işçinin hayatını kaybetmesinin ardından ortaya çıkan skandalların ardı arkası kesilmiyor. Son olarak maden yönetiminin, üretimi yavaşlatmamak için zehirli gazı önceden haber veren sensörleri devre dışı bıraktığı ortaya çıktı. Bunu uygulayan emniyetçi ve üretim amirleri de faciada hayatını kaybetti. Öte

yandan facia anında madende panolar arası iletişimi sağlayacak uyumlu telefonların da bulunmadığı öğrenildi. Yönetim, müfettiş denetiminde madende göstermelik sahte anti grizu telefon bulunduruyordu. Cumhuriyet Savcısı Âdem Aktaş’a ifade veren elektrik ustası Abdulkhakim Bilen, büyük ihmali savcıya şu ifadelerle anlattı:

“SENSÖRLERİ İPTAL ETTİLER’

“Eskiden metan gazı yüzde 1 olduğu zaman sistem kendini otomatik olarak kapatırdı. Yani enerji kesintisi otomatik olurdu. Ancak fanlar çalışmaya devam ederdi. Bu oranın metanlı bölgeler için yüksek olduğunu söylediler. Sonra güvenlik amacıyla yüzde 1’lik oranı yüzde 0,5’e düşürdüler. Bu oran düşürüldükten sonra üretimde sıkıntılar başladı. Çünkü sistem elektrik kesintisi oluşturmaya başladığında üretim duruyordu ve amirler sensörü iptal edip ‘işinizin başına geçin’ diyordu.”

“GRİZU TELEFONLARI SAHTEYDİ’

“Faciadan önce müfettişler için sahte Anti Grizu tipi telefonlar yerleştirildi. 15- 20 gün öncesinden müfettişin geleceğinden haberdar oluyorlardı. Onların bakması için ev tipi telefonları kaldırıp yerine sahte ‘Anti Grizu’ tipi telefonlar koyuyorlardı. Dağıtılan gaz maskelerinin denetimleri de yapılmadı. Anti grizu telefonları da gerekli altyapı olmadığı için ve yanlış yere kurulumunun yapılmasından dolayı çalıştırılamadı. Bu yüzden panolarla haberleşme kesildi. Haberleşme kesintisi olay anında da yaşandı. (29.05.2014 tarihli gazeteler)

Dedik ya; bu namussuzlukların, işçilerin hayatını hiçe saymaların sonu gelmiyor, diye. İnsan inanın 13 Mayıs’ta yaşanan katliama değil de neden daha önceden böyle katliamlar yaşanmadığına şaşıyor. Demek ki katliamın suçlularının bütün namussuzluğuna, alçaklığına rağmen doğa ana insanları korumuş. Büyük bir hoşgörü göstermiş. Üstelik bıkıp usanmadan üst üste uyarılarda bulunmuş, yukarıda gösterdiğimiz gibi. Ama suçlular insan değil ki anlasınlar... Onlar için ne insanın önemi var, ne

hayvanın, ne doğanın... Onlar için önemli olan bir tek şey var:
Para Tanrısına durup dinlenmeden tapınmak...

Avrupa’da, Amerika’da Kapitalizm kurallarına uygun olarak uygulanıyor, işliyor. Dolayısıyla, sadece İşçi Sınıfının ve çalışan ve ezilen kitlelerin yarattığı emeği, değeri gasp ederek, kamu kaynaklarını yok fiyatına yağmalayarak yürümüyor. Bilimi, teknolojiyi geliştirip uyguluyor. Yani, hayâsızca insan ve kamu malı sömüreceğim, yağmalayacağım, bu bana yeter de artar, demiyor. Artıdeğerle birlikte teknolojiyi kullanıp onun aracılığıyla yaratılan değeri elde ediyor. Kârını buradan sağlıyor. Bizde ise tam tersine varsa yoksa halkı sömürmek, kamu varlıklarını yağmalamak. Yani insan düşmanlığı, hayvan düşmanlığı, doğa düşmanlığı...

Batı toplumları işte yukarıda andığımız sebeplerden ekonomice gelişkin kapitalist ülkeler oldular. Bizim gibi ülkelerse onların sömürgesi, yarısömürgesi durumuna düştüler.

Batı, bilimin, teknolojinin, hukukun gereklerini sadece kendi ülkelerinin sınırları içinde kullanır, yerine getirir. Bizim gibi uyduları durumundaki ülkelerinse bunu yapmasını istemez. Bizlerde teknoloji gelişsin, üretim bollaşsın, gelişkin ülkeler olalım istemez. Bizim geriliğimizi ister. Bizim hep geri kalmamızı sağlamaya çalışır. Çünkü onlar gibi gelişirsek ekonomice, onların yö-rüngesinden, yarısömürgesi olmaktan çıkacağımızı, kurtulacağımızı bilir. İşte bu sebepten bizim gelişmemize izin vermez.

İşte emperyalizm dediğimiz bu lanet halkasını boynumuzdan çıkarıp atmadıkça gelişmemiz mümkün olmaz. O bakımdan biz **Antiemperyalistiz, Tam Bağımsızlıkçıyız. Mukadderatımıza hiçbir yabancının karışmasına izin vermeyeceğiz**, diyoruz Parti Programı’ımızda.

Yani Batılıların göreceli insanlığı sadece kendi ülkeleri içindir ve emperyalist çıkarları öyle emrettiği içindir. Başka türlü yaparlarsa gelişemeyeceklerini, geri kalacaklarını, emperyalist yarıştta gerilere düşeceklerini bilirler adları gibi. Ayrıca da bu göreceli iyileştirici hakların alınması bile, uzun, çileli, kanlı sınıf mü-

cadelelerinin sonucunda elde edilmiştir, İşçi Sınıfı tarafından. Sonrasında da örgütlü İşçi Sınıfınca yerleştirilmiş, pekiştirilmiştir, bu hakların elde tutulması, korunması. Yasal ve pratik anlamda...

Bizler içinse emperyalist, saldırgan, kan dökücü ve işgalci, talancı birer insan düşmanıdır onlar. Geriliğimizin bekçisidir onlar. Nitekim Tayyipgiller'i de, 1950 sonrasındaki benzerlerini de iktidara getiren, başımıza bela eden heptir onlardır.

Almanya'da maden ocaklarının durumuna genel bir bakış

Batıda madencilik nasıl yapılmıymış, neden oralarda kazalar çok az oluyormuş, ölümlerse bizdekilerle kıyas kabul etmeyecek ölçüde düşükmüş, neredeyse tek tükmüş?

Şimdi de bu soruların yanıtını Batı madenlerini çok iyi bilen kıdemli (30 yıl Almanya'da çalışmış) bir maden mühendisinden dinleyelim:

“Almanya'da kömür ocaklarında 30 yıl çalışan Maden Yüksek Mühendisi Kemal İnan'ın anlattıkları Almanya'nın maden kazalarını nasıl tarihe gömdüğünü özetliyor

“Kemal İnan çekirdekten yetişme bir Maden Yüksek Mühendisi. Çok deneyimli bir isim. Zaten şu anda da bazı Alman şirketlerine danışmanlık yapıyor. Hatta bu çalışma çerçevesinde Türkiye'ye gelip Zonguldak ve Soma'daki madenlere inip incelemelerde de bulunmuş. Kemal İnan'ı geçtiğimiz hafta Avrupa'da Gündem (ATV Avrupa) programında ağırladım ve ezberleri bozan açıklamalar yaptı. Süre kısa olduğu için kendisini tekrar ara yıp konuştum ve röportajı tamamladım.

“Soma'daki kazanın sebebi size göre ne?

“-Ben 30 yıldan fazla Almanya'da hem işçi hem de maden mühendisi olarak madenlerde çalıştım. Aynı zamanda tahliye ve havalandırma konusunda ihtisaslarım var. Almanya'da emniyet standartları çok yüksek. Ben Türkiye'de

de aynı standartlar olsun demiyorum ama en azından bu kadar da kötü olmamasını dilerdim. Türkiye'ye geldiğimde bir tek Zonguldak'taki devlet işletmelerinin biraz iyi olduğuna şahit oldum ama Soma çok kötüydü. Soma'da madene girdiğiniz zaman sanki bir modern işletmeye giriyormuş gibi hissediyorsunuz ama emniyet tedbirlerine bakıldığında işçilerin ne kadar korunmasız olduklarına, zayıf emniyet tedbirleriyle çalıştıklarına tanık oluyorsunuz.

“Almanya’da bu standartlar nasıl?

“Almanya 1962 yılında 299 madencinin hayatını kaybetmesinin ardından oturup “Biz neyi yanlış yapıyoruz?” diye kendini sorguladı ve daha sonra bu işi son derece iyi bir şekilde plânladı. Kurulan komisyon en başta havalandırmanın çok kötü olduğu kanaatine vardı. Bunun üzerine maden kanunu ve yönetmeliği yenilendi; her şey yeniden yapılandırıldı. O zamandan beri Almanya’da ölümlü kaza çok çok az oldu.

“Neler yapılıyor Almanya’daki madenlerde de kaza az oluyor?

“Şimdi şöyle sıralayalım herkesin anlayacağı şekilde;

“a) Yeraltına giren her insanın kaliteli karbon monoksit filtresi (gaz maskesi) takması gerekiyor. Bu filtreler Almanya’da 2-4 saat arasında dayanabiliyor.

“b) Madende çalışan herkesin yanında grizu ya da karbon monoksit gazı ölçüm cihazı var.

“c) Madendeki gazların çok düzgün, düzenli ve sistematik biçimde ölçülmesi gerekiyor.

“d) Kömür taşıyan bantlar her zaman bir tehlike teşkil ederler. Ocaklara indirilen bu bantların sönen lastik denen yanmayan malzemeden yapılması gerekir.

“e) Bantların üzerinde, yani güzergâhı üzerinde her 25 metrede bir su vanası ve bantların dönüşüm noktalarında da yangın söndürme cihazları bulunması gerekir.

“f) Havalandırma çok güçlü olacak ve hiçbir elektrik kesintisi olmayacak. Almanya’da benim çalıştığım madene havalandırmayı çalıştıran sisteme üç ayrı yerden enerji geli-

yordu.

“g) Çalışanların eğitilmesi gerekiyor. Hem de çok güçlü bir eğitim. Sık sık tatbikatların yapılması da mühim.

“Tüm bu tedbirler faciaların önlenmesi için yeterli oluyor mu peki?

“Bizim burada da yangın oluyor. Zaten madenin, kömürün olduğu yerde, özellikle linyitse her zaman gaz kaçağı, gaz sızıntısı ve içten içe yanma ihtimali vardır. Mühim olan bu tehlikeyi zamanında tespit edecek sistemi kurmak. Benim meslek hayatımda da en azından 15-20 yangın oldu ve zamanında müdahalelerle büyük facialara sebep olmadan yangın söndürüldü. Hemen yeri tespit edilip CO (karbon monoksit) gazı meydana gelen yere müdahale ediliyor.

“Bu sistemi kurmanın maliyeti yüksek mi?

“Bakın, madencilik büyük sermaye gerektiren bir iş. Mesela yürüyen tahkimatlar. Benim Soma’da gördüğüm, televizyonlarda da gördüğüm yürüyen tahkimatlarda bir ayağın maliyeti 20-25 milyon euroyu bulur. Madende 4 ayak olduğu düşünülürse 100 milyon euro, 8 ayak olursa da 200 milyon euro yatırım yapmak gerek. Maden sahipleri bir zahmet harcadıkları bu paranın sadece ve sadece yüzde 2-3’ünü emniyet tedbirleri için ayırırlar.

“Ama denetimler yapılmış. Bir falso bulunmamış.

“Fuat Bey, insanlar yukarıdan baskı gelmeden hiçbir şey yapmazlar. Bütün dünyada bu böyledir. Kaza varsa kusur da vardır. Siz bir iş yapacaksanız bunun kurallarına uymak, gereken emniyet tedbirlerini almak zorundasınız. Almanya ile Türkiye arasında bir fark var. Onu söyleyeyim size. Almanya’daki maden ocaklarında her gün bir müfettiş vardır. Haftanın hiçbir gününü boş bırakmazlar. Kimisi elektrik kısmına, kimi makine, kimi de üretim kısmına bakar. Buradaki müfettişler o kadar sık kontrol ederler ki işverenin yönetmeliklerden sapma ihtimali kalmaz. Ben Türkiye’de iki müfettişle tanıştım; biri kadındı. Dediler ki o kadar maden var ki, ocakların hiçbirine yetişemiyoruz.

“Kemal Bey, bir de yaşam odaları meselesi var. Alman-

ya'daki madenlerde yaşam odaları var mı?

“Türkiye’de bu konunun üzerinde sıkça duruluyor ama Almanya’da da yaşam odaları Türkiye’deki yasalarda olduğu gibi “sığınma ve revir odası” olarak adlandırılabilir şekilde tanzim ediliyor. Sizin Türkiye’de tarifini yaptığımız, Güney Afrika ve Güney Amerika çıkışlı akımların tavsiye ettiği yaşam odalarından yok Almanya’da.

“Yani Almanya yaşam odalarından çok emniyete ve önleyici tedbirlere, alarm sistemine, teçhizata ağırlık vererek ölümlü kazaları minimize ediyor öyle mi?

“Evet, öyle ama yaşam odası olmaz anlamında söylemiyorum bunu. Olabilir... Güney Afrikalılar ve Amerikalılar bunu galerilerde odalar açarak yapıyor ve daha maden açılırken bu odaları yerleştiriyor. Toplam 15-30 kişilik odalar. Bu odalar yerüstüne elektrik ve hava deliğiyle bağlı oluyor. Isıya dayanıklı ve gaz geçirmez odalar. Yapılabilir yani.

“Tabii yaşam odalarına ulaşabilmek için de gerekli donanıma sahip olmak gerek ve bu teçhizatların çalışması gerek, öyle değil mi?

“En başta havalandırma... Hiç kesilmemeli. Bu bir. İkinci gaz filtresi. Bizim karbon monoksit gazına karşı filtrelerimiz söylediğim gibi 2-4 saat dayanıyor. Ama Güney Afrikalılar ve Amerikalılar yaşam odaları kurdukları için bir başka gaz maskesi kullanıyor. Uzay seyahatlerinde astronautların kullandığı bir gaz maskesi bu.

“Sahi mi, nasıl bir maske bu? Ne özelliği var? Gaz filtrelerinden farkı ne?

“Çok basit olduğu için tercih ediliyor bu gaz maskesi. Maskenin içinde oksijen gazının katılaştırılmış hali olan bir tablet var. Taktığınızda nefes almaya başlar başlamaz, dışarıda isterse tamamen zehir olsun, size serin bir oksijen gelmeye başlıyor. Özellikle ABD’de kullanılıyor.

“O zaman bu maske çok daha iyi.

“Çok iyi ama biraz pahalı... Ve bir de 30 dakika dayanabiliyor.

“MADEN SAHİPLERİ ADINA UTANDIM

“Faciadan sonra yapılan basın toplantısını izlerken şahsen utandım. İşverenlerin, mühendislerin ve yöneticilerin yetersizliği, işlerine vakıf olamayışları da çok garip geldi bana. Sadece durumu idare ettiler o basın toplantısında. Tam bir kargaşa vardı.” (Fuat Uğur, Türkiye Gazetesi, 22.05.2014)

Şimdi Almanya’daki maden ocaklarının durumunu bir başka uzmandan dinleyelim:

“Almanya’da kömür madeni bakımından zengin Ruhr havasında sıkı denetim ve düzenlemeler sayesinde maden kazalarında büyük düşüş kaydedildi. Almanya’da Herne şehrinde bulunan Maden Ocağı İş Güvenliği Merkezi’nde 26 yıldan beri çalışan Türk eğitimci Metin Ayçıl, “Maden ocaklarını devlet kurumlarının yanında bağımsız denetleme yapan kurumlar da var. Bağımsız kurumların, işçilerin emniyetinde kanunsuz bir uygulama görürse işyerini cezalandırma ve kapatma hakkı bulunuyor.” dedi.

“Almanya Herne’de bulunan eski maden ocağı bugün Maden Ocağı İş Güvenliği Merkezi olarak kullanılıyor. Merkezde maden ve kömür ocağında çalışan işçiler için uygulamalı eğitimler veriliyor ve tatbikatlar yapılıyor. 47 yaşındaki Metin Ayçıl bu merkezde uzman-eğitmen olarak 26 yıldan beri görev yapıyor.

“Cihan Haber Ajansı’na yaptığı açıklamada, Türkiye’den gelen kurtarma ekiplerini de eğitim verdiklerini belirten Ayçıl, “Bizim hayat kurtarma filtrelerimizin en az 90 dakika hayat kurtaracak güçte olması gerekiyor. Türkiye’dekiler ise 50 dakikalık olanları kullanıyorlar.” diye tarif ediyor.

“Ocağa giren işçilerin ayrıca günlük tıraşlarının olunması gerekiyor. “En ufak bir maddenin ağız ve buruna sızması sizi canınızdan edebilir.” ifadelerini kullanan Ayçıl, “Ocak işçilerinin yeraltına inmeden evvel hayat kurtarma filtresinin yanında kask, özel eldiven, diz korumaları giymeleri gerekiyor. Bunların yanında yeraltındaki gaz kalınlığını incelemek için özel hava aletleri bulunuyor. Bunun kullanı-

mi da Avrupa Birliği genelinde zorunlu. Bunun yanında elektronik cihazlar patlamaya karşı tedbir amaçlı kaplanıyor.” şeklinde konuştu.

“Her iş yerinde acil durumlar için kaçış planları mevcut olması gerektiğini belirten Ayıl, “Bunu işçilerin sürekli gözden geçirmeleri ve konuya hkim olmaları gerekiyor.” dedi.

“HER MADEN OCAğININ SPOR KULÜBÜ VAR

“Almanya’da işçilerin güvenlik ve sağlıkları çok önem verildiğini belirten Ayıl, bu bağlamda sürekli yeraltıyla aynı sıcaklık ve nem derecesinde olan şartlar altında çalışılması gerektiğini ifade ediyor. Kondisyonun korunması için de şirketler her türlü önlemleri alıyor. Bunun için her maden ocağının özel spor kulüpleri bulunuyor. Schalke 04 kulübü de bir maden ocağında çalışan işçiler tarafından kurulmuştu ve Schalke’nin efsanevi futbolcuları maden alışanlarıydı.

“Buna ek olarak ise her yıl 10 kilometrelik koşulara da katılım zorunlu tutuluyor. Kilo ve boy dengesinin korunması gerekiyor. Eğer bu denge korunamazsa doktor işçinin ocakta çalışmasına izin vermeyebiliyor. Bel hastalıkları ve kanserini önlemek için işçilere sağlık denetimleri ücretsiz olarak sunuluyor. Emeklilik yaşı ise 49. 25 yıl burada çalışan bir işçi 49 yaşında erken emekliliğe ayrılıyor. Böylece sağlığın bozulması tehlikesi de minimize edilmeye çalışılıyor.

“KİMSE TORPİLLE ÖNEMLİ POZİSYONA GETİRİLEMEZ”

“Almanya’da iş güvenliğinin çok ciddiye alındığını belirten Ayıl, “Devlet kurumları yanında bağımsız kurumlar da belli aralıklarla ocaklara gidip denetimler yapar. Eğer denetimlerde uygunsuz bir şey bulunursa o ocak veya iş yerini kapatılır ve ceza kesilir.” dedi. Kesilen cezaların kurumun kasasına gitmediğini belirten Ayıl, “Ceza Alman Kızıl Ha’ına bağışlanıyor. “ ifadelerini kullandı.

“lkedeki maden işçilerinin profesyonel bir eğitimden geçtiğini vurgulayan Ayıl, “Genç maden işçileri ocaklarda çekirdekten eğitime ve öğrenmeye başlar. Kimse ‘torpil’ ile

önemli mevkilere getirilmez.” şeklinde konuştu. Soma maden kazasını televizyondan takip ettiğinde bu tür durumlar için planların olmadığını tespit ettiğini belirten Ayçıl, “Ambulanslar için dahi kaçış yollarının bulunmadığını hayretle izledim.” dedi.

“TÜRKİYE’DEKİ OCAKLARDA SİGARA İÇİLDİĞİNİ GÖRDÜM”

“İSSA MİNING İş Güvenliği Uzmanı Matthias Stenzel kısa bir süre önce Türkiye’de denetimlerde bulunmuş. Türkiye’de gördüğü tedbirsizlikler konusundaki şaşkınlığını dile getiren Stenzel, “Bazı yerlerde sigara içildiğini, ateşin kesinlikle olmaması gereken yerlerde kaynak yapıldığına dair belirtiler gördük.” ifadelerini kullandı. Stenzel, bazı madenlerde çalışmaların derhal durdurulması gerektiğini sözlerine ekledi.

“Almanya’da çalışan Metin Ayçıl da bu tecrübeyi yaşamış. Ayçıl bir gün Türkiye’deki ocaklara gittiğinde kendisine sigara teklif edildiğini söylüyor ve “31 yıldır burada çalışıyorum. Bu alanlarda ve özellikle madenin içerisinde kesinlikle kimse sigara içmez.” ifadelerini kullandı.

“Almanya’da meydana gelen kazalardan ders çıkarmış ve güvenlik önlemlerini had safhaya ulaştırmış. Manisa-Soma’daki gibi olayların bir benzeri Almanya’da en son 1962 yılında yaşanmıştı. Saarland eyaletinin Völklingen kenti yakınlarındaki Luisenthal maden ocağında yaşanan patlamada 299 işçi hayatını kaybetmişti. Bunun ardından Almanya’da güvenlik önlemleri sayesinde patlamaların sayısı ve ölümlerde büyük bir düşüş kaydedildi.” (Fatih Aktürk-Hikmet Aydın, Cihan Haber Ajansı, 16.05.2014)

İki işçinin anlatımıyla Almanya’da ve Türkiye’de verilen eğitim

Şimdi de biri Almanya’da, biri Soma’da çalışan ve akraba olup aynı soyadı taşıyan iki maden işçisinin yaşadıklarını, gözlemlediklerini izleyelim:

“Bahtiyar Gül ve Dursun Gül iki maden işçisi. Bahtiyar Gül, Almanya’nın maden bölgesi olan Kuzey Ren Vestfal-ya’da 31 yıl yeraltında çalıştıktan sonra 50 yaşında emekli olmuş. Dursun Gül 13 yıllık maden işçisi. Soma Kömürleri AŞ’nin Atabacası Ocağında çalışıyor.

“Akraba olan iki maden işçisi ile Almanya ve Soma’daki çalışma koşulları üzerine sohbet ettik ve epeyce farklı olduğunu gördük. Almanya’da birçok maden ocağında çalıştığını belirten Bahtiyar Gül, özel şirket tarafından işletilen madenlerin devlet kontrolü altında olduğunu anlatıyor. Gül, “Kamuda çalışan arkadaşlarımızın sahip olduğu haklara biz de sahiptik. Ücret ve haklarda farklılık yoktu” diyor. Soma’da olan ve 1973’te Almanya’ya giden Bahtiyar Gül, günde 5 vardiya olduğunu, 7 saat çalıştıklarını anlatıyor. Yeraltındaki sıcaklıkların giderilip, soğuk hava üfleyen buzdolaplarının konulması ile çalışma süresi de 8 saate çıkarılmış. “Ama o sekiz saatin 4-4.5 saati çalışıyorduk. Asansörden inip 1.5 saatte işyerine varıyorduk. 1.5 saat de erken bırakmamız gerekiyordu” diyor.

“Her gün vardiyaya indiklerinde çalışmaya başlamadan önce başlarındaki çavuş tarafından o gün yapılacak iş ve korunması gereken durumlar hakkında yarım saat ders verildiğini anlatıyor. Gül, “Benim bildiğim 31 yılda 1 kişi öldü benim çalıştığım yerde” diyor.

“Bahtiyar Gül öncelikle Soma’da işçilerin günlük giysileri ile çalıştığına dikkat çekerek, “Elbiseler uygun değil bir kere madencilğe. Bizim elbiselerimiz yırtılmaz ve ıslansak bile bize zarar vermezdi. Toz maskesi takarak çalışıyorduk. Eldivensiz ve kulaklık olmadan çalışmak yasaktır” diyor. Soma’daki işçilerinin giydiği çizmelerin de hava almayan, çabuk yırtılan bir malzemeden yapıldığını belirten Gül, “Bizler işyerinin verdiği botları giyi-yorduk” diyor. Kullandıkları maskelerin de her gün kontrol edildiğini, bakımının yapıldığını anlatıyor. Denetimcilerin de habersiz geldiğini ve her yere girip çıkarak buldukları eksiklikleri anında bildir-diklerini belirtiyor.

“Bahtiyar Gül, Soma’da yaşananı cinayet olarak tanımıyor. “Yetkililer bu cinayetten sorumlu. Kamuda kömürün tonu 140 dolara mal edilirken, şahıslar nasıl 23 dolara mal ediyor. Denetçiler bunu sormadı mı, Enerji Bakanı ya da Hükümet sormadı mı, ‘Sen nasıl 23 dolara mal edersin’ demedi mi? Bence sorumlu bunlar, buralardaki kişiler” diyor.

“(...)

“8 SAATTEN FAZLA ÇALIŞIYORUZ’

“Dursun Gül de anlatıyor kendi çalışma koşullarını: “Günde 8 saatten fazla çalışıyoruz. İşe başlama saati 8.00 ama biz 7.30’da başlıyoruz. Ben 13 yıldır çalışıyorum. Kimse bana çalışırken nelere dikkat etmem gerektiğini söylemedi. Kulak tıkacı bile verilmiyor. Ben maskemi yedi yıldır hiç açmadım. Kimse ‘Getir de şunu kontrol edelim’ demedi”

“Denetlemeye gelenlerin geçeceği yerlerin belli olduğunu belirtiyor Gül; “Oralarda temizlik olur. Normalde eğilerek çalıştığımız yerler yükseltilir. Onlar zaten pek girmez galerilere, ayaklara. Temiz havanın gittiği yerden dolanır giderler. Bazen dua ederdik sık sık denetim gelsin diye. Yaralı bir arkadaşımızı dışarı çıkardığımızda ambulansın şoförünü bulamıyoruz. Şirketin hazır bekleyen ambulansı var ama şoför yok. Daha önceki kazalarda da böyle şeyler yaşadık”

“DAĞITILAN KÖMÜRLERİN BİR BEDELİ VARMIŞ’

“Yılda çıkması gereken miktar 1.5 milyon ton iken 3.5 milyon ton kömür çıkardıklarını belirten Dursun Gül, “Hükümetimizin parayla satılmaz dediği kömürlerin aslında bir bedeli varmış, Soma bunu canıyla ödedi” diyor.

“ALMANYA

“* Yeraltına ulaşım süresi de dahil olmak üzere günde 7 saat çalışılıyor.

“* İşçiler her gün madene inmeden önce yarım saatlik eğitime tabi tutuluyor.

“* Denetimciler habersiz geliyor.

“TÜRKİYE

“* İşçiler yerin altında en az 8 saat kalıyor. 8 saatten fazla sadece kömür üretimi yapılıyor.

“* Yeraltına inen işçiler için ‘eğitim’ yabancı bir kelime.

“* Denetimciler madene bile inmiyor.” (Emine Uyar,

Evrensel, 31.05.2014)

Almanya’da iki yıldan az olmamak üzere uygulamalı bir eğitim veriliyor maden işçilerine. Yani sadece teorik değil, ocak içinde bizzat yaşayıp görerek öğreniyor madenci adayı, madencilğin ne olduğunu aynı zamanda.

Bizde ise eğitim yasal prosedüre göre 5 gün ama uygulamada bu birkaç saate, hata bir saate kadar iniyor. O da baştan savma. Bazı durumlarda ise bu birkaç saatlik eğitim bile verilmiyor. Sadece “eğitim aldım” diye bir belge imzalatılıyor, madene inip çalışacak işçiye, yukarıdaki Somalı işçi kardeşimizin anlattığı gibi.

İşte bu dört günlük eğitimin bile verilmediği, sadece kâğıt üstünde verilmiş görüldüğü yani her şeyin bir kandırmaca olduğu, bir düzenbazlık olduğu aşağıdaki belgede en açık ve kesin kanıtlarla ortaya çıkmış bulunmaktadır:

“Soma’da eğitimde görünen işçiler öldü

“Soma’da hayatını kaybeden 301 madenciden 14’ünün işe 3 gün önce başladığı ve eğitimdeymiş gibi gösterilerek çalıştırıldığı ortaya çıktı.

“Miray Akdağ Uluç’un NTV’deki haberine göre Soma Kömür İşletmeleri’nde hayatını kaybeden işçiler arasında, hiç eğitim almadan ocağa giren işçiler olduğu Soma Holding’in kayıtlarıyla da belgelendi.

“Holdingin “Kurs takip yoklama çizelgesi”ne göre; hayatını kaybeden 14 işçi 3 gün önce işe başladı ve kazanın olduğu 13 Mayıs günü eğitimdeymiş gibi gösterildi.

“Edinilen bilgiye göre, işçilerin madene girmeden önce 5 gün eğitim alması gerekiyor.

“Söz konusu eğitimde, gaz maskesi kullanımı ve olası bir kazada kaçış planı öğretiliyor.

“CHP Manisa Milletvekili Özgür Gürel, belgeyi NTV’ye değerlendirdi.

“Gürel şunları söyledi:

“İlk önce 5 gün süreyle maden dışında eğitim verilmesi gerekiyor. Bu işçilerin burada da görüldüğü gibi işe giriş tarihleri 10 Mayıs 2014. 10-11-12 ve 13 Mayıs günleri de karşılarında çarpı var ama sanki eğitimdeymiş gibi görünüyorlar. Ama bu çocuklar eğitimde olsalar madende olmamaları gerekiyordu.

“Önceki yıllarda madene girenlerle konuştuğunuzda, 5 gün eğitim aldıklarını söylüyorlar. Son bir yıl içinde işe alınanlar ise eğitim almadıklarını madenin kapısında 1 saat kadar bir şeyler anlattıklarını ama 5 gün boyunca eğitim almış gibi imza attıklarını söylüyorlar. Çizelgeye göre sınava girecekleri günün karşılığı boş. O gün sınava girmemişler çünkü hepsi mezara girdiler.” (www.imctv.com.tr)

SOMA KÖMÜR İZLETMELERİ A.Ş. İŞE İLK GİRİŞ				İŞ SAĞI VE İŞ GÜVENLİĞİ ÇOK TEKNİKLERİ ÇIKARILAN YETİŞTİRME MEKELERİ EĞİTİMİ (İŞE İLK GİRİŞ) KURSU TAKİP KONTROLÜNE ÇIKIŞI 10-13.2014							
No	SİCİL	ADI SOYADI	FİRMA	10	11	12	13	14	15	16	
X	1	50530 İBRAHİM SÜNGÜR	ADEM Y.	X	X	X	X				
	2	50535 BİROL KORKMAZ	ADEM Y.	X	X	X	X				
X	3	50542 ALİ KAVAS	ADEM Y.	X	X	X	X				
	4	50516 ARAFAT ÖZDEMİR	ATMIŞ	X	X	X	X				
X	5	50535 İSMAIL ÖZTÜRK	ATMIŞ	X	X	X	X				
	6	50543 KADİR GÜNDOĞAN	ATMIŞ	X	X	X	X				
	7	50517 MEHMET KOŞAR	ELEKTRİK	X	-	-	-				
X	8	50540 MEHMET ATEŞ	ELEKTRİK	X	X	X	X				
	9	50528 MUSA ÖVEK	ERMİŞ	X	X	X	X				
	10	50537 AKİF DEMİR	ERMİŞ	X	X	X	X				
X	11	50515 ZEKİ GEZER	ER-ÖZ	X	X	X	X				
	12	50533 ONUR ERGÜN	ER-ÖZ	X	X	X	X				
	13	50518 CENGİZ ÖZÇELİK	GEMA	X	X	X	X				
	14	50514 MEHMET TOLAN	GEMA	X	X	X	X				
X	15	50544 RAMAZAN ÜNAL	H ŞEN	X	X	X	X				
X	16	50522 SEFER HAZAR	S.BİRAL	X	X	X	X				
X	17	50538 UĞUR CANBEY	S.BİRAL	X	X	X	X				

İnsan bu kadarı da olmaz diyor, değil mi?..

Bu kadar kandırmaca, bu kadar şerefsizlik, alçaklık da olmaz, diyor insan. Kahpeliğin, puşluğun, namussuzluğun da bir sınırı olmalı. Ama olmuyor işte, bunların sınırı olmuyor... İnsan, insanlıktan çıkmaya görsün. Alçalmanın da namussuzlaşmanın da sınırı olmuyor. Engerekler, yılanlar, çıyanlar bile bunların yanın-da 1 milyon defa daha kaliteli, daha saygıdeğer kalıyor. Hep söylüyoruz ya; canlıların en şerefli de en şerefsizi de insanlar arasından çıkar diye... Daha doğrusu insan soyundan olanlar arasından çıkar diye. Çünkü bunlara insan denmez artık. İnsanlığın yüzkarası bunlar.

Patron Alp Gürkan'ın yükselişi

Patron Alp Gürkan, Tayyip'in iş ve suç ortağı yani Tayyipçiler'den. Aşağıdaki haberden izleyelim:

“MADEN İŞÇİSİ TAŞERONU ALP GÜRKAN

“Holdingin yönetim kurulu başkanı Jeoloji Mühendisi Alp Gürkan 1970’li yıllarda İzmir’de kurşun-çinko maden işletmeciliği yapmış ancak başarısız olmuş kendi anlatımına göre. Sonra Koç Grubu tutmuş elinden ve Tirebolu’daki madenlerini taşeron olarak işletme fırsatı vermiş Alp Gürkan’a. İyi para kazanmış 2 senede ve ardından 1984 yılında Soma Kömür AŞ’yi kurmuş.

“2009 yılında Ciner Grubundan devralınan 15 milyon tonluk Eynez maden kömürü kontratının ardından 2010 yılında Türkiye’de ve yurtdışında çok katlı bina, endüstriyel tesisler, konut ve ticari bina altyapı ve üstyapı inşaat ve tahhüt faaliyetlerinde bulunmak üzere Soma İnşaat A.Ş. kuruluyor. Spine Tower projesinin ana müteahhitliğini Soma İnşaat üstleniyor. 2011 yılında Zonguldak Bağlık-İnağzı taş-kömürü ihalesini de alan şirket, Arnavutluk’ta metal madenciliği projeleri geliştirmek üzere; Turkish Albanian Mining Sh adlı firmayı kuruyor.

“TTK (Türkiye Taş Kömürleri) İHALESİ SOMA HOL-

DİNG'E

“Ama asıl büyüme ve zenginleşme 2005 yılında olmuş. TKİ (Türkiye Kömür İşletmeleri) 2005 yılında aldığı bir kararla işleri özel sektöre devreder. Ve ihaleyi kazanan ise Soma Holding’dir.” (<http://devrimcikaradeniz.com>)

Bununla kalınmamış. Soma Holding’in Genel Müdürü Ramazan Doğru ve eşi de Tayyipgiller’denmiş:

Soma yetkilileri-taşeronları AKP’yle doğrudan ilişkisilidir

“HOLDİNG MADEN İŞLETMELERİ GENEL MÜDÜRÜ AKP’Lİ

“Soma Holding Maden İşletmeleri Genel Müdürü Ramazan Doğru’nun eşi Melike Doğru 30 Mart yerel seçimlerinde AKP’den Belediye Meclis üyesi aday oldu ve seçildi. Doğru, AKP’yi Manisa Büyükşehir Belediyesi’nde de AKP’yi temsil ediyor.

“Ayrıca Soma halkı, Soma Holding’in çıkardığı kömürlerin belediye tarafından Soma’da seçim öncesi dağıtıldığını ayrıca üzerinde ‘satılmaz’ yazan bu kömür torbalarının AKP’nin seçim çalışmalarında kullanılmak üzere Türkiye’ye dağıtıldığını söylüyor.” (agy)

Soma Holding’in, katliamın yaşandığı gün yeraltında 350 işçisi olan taşeron da Tayyipgiller’denmiş:

“Ak Parti’den meclis üyesi

“Madenden kurtulmuş işçiler, çalışanların büyük kısmının taşeron olduğunu söylüyor. Bu şirketlerin başında Gema Madencilik’in olduğu belirtiliyor. Kaza sırasında 350 işçisinin bulunduğu ifade edilen şirketin iki ortağı kardeş. Nurettin, Abdullah Atmış. Abdullah Atmış, Ak Parti Manisa İl Genel Meclisi üyesi. Yerel seçimlerde seçildi. İddialar üzerine aradığımız Atmış’ın telefonları da kapalıydı.” (Posta, 18.05.2014)

Biz, Soma Holding'in diğer taşeronlarının da şöyle ya da böyle Tayyipgiller'e dahil olduğu kanısındayız.

Katliamdan kurtulan Soma işçileri, 50 ila 100 arasındaki işçinin CHP'li olduklarını açıktan beyan edip savundukları için işten atıldığını söylediler.

İşçiler için bile böylesine bir tutum izleyen Soma Holding'in taşeronlarının, Tayyipgiller'den olması neredeyse kanun gereği sayılıyor olsa gerek...

Katliamda rol oynayanlar da onları aklayanlar da Tayyipgiller'dendir

Trajedi burada bitmiyor, ne yazık ki. Katliamı araştırmakla görevli savcılardan biri de Tayyipgiller'denmiş. Tabî bu, sadece kanıtı ortaya çıkmış olanı:

“Soma Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 284 kişinin ölümüyle ilgili başlattığı soruşturmada çarpıcı ayrıntı. Savcı Ömer Türken AKP il başkan adayı çıktı.

“(…)

“SAVCI TÜRKEN, AKP'DEN ADAY OLMUŞTU

“Soma'daki kömür ocağında meydana gelen faciayı araştırın savcılardan biri de Ömer Türken. Daha önce avukat olan Türken, savcılık sınavını kazanarak 2012 yılında Akhisar Cumhuriyet Savcılığı görevine atandı.

“Bilecikli olan Ömer Türken uzun süre İstanbul'da avukatlık yaptı. Bir süre İstanbul Bilecikliler Derneği Başkanlığı görevini yürüten Ömer Türken, 2009 yılında AKP Bilecik il kongresinde başkan adayı oldu. Ancak seçimi, Ömer Türken'in rakibi Ramazan Kurtulmuş 28 oy farkla kazandı. Türken, 2010 yılında başkanın AKP'li olduğu Bilecik Belediyesi'nde avukat olarak göreve başladı. 2 yıla yakın belediye avukatlığı görevini sürdüren Ömer Türken, girdiği savcılık sınavlarını kazanarak 2012 yılında Soma Cumhuriyet Savcılığına atandı.” (Haldun Akyüz-Cafer El-

mas/Akhisar DHA, Sözcü, 17.05.2014)

İblislik yine bitmiş olmadı. Soma kaymakamının da Tayyipgiller'den olduğu çıktı ortaya:

“Resmi rakamlara göre 301 işimizin hayatını kaybettiği Soma’da, kara haberi veren ilk kişilerden biri de Soma Kaymakamı Mehmet Bahattin Atçı olmuştu. Atçı’nın daha önce AKP’den milletvekili aday adayı olduğu ortaya çıktı.

“Facianın ertesi günü açıklama yapan Bahattin Atçı, ilçedeki özel bir madende elektrik trafosunda çıkan yangın sonucu madenin içinde bulunan 200-300 kadar işçinin mahsur kaldığını, hastaneye kaldırılan 20 işçiden 1’inin hayatını kaybettiğini söylemişti.

“Ancak Atçı’nın söylediği rakamlar gerçeği yansıtmıyordu. Kısa bir süre sonra madendeki işçi sayısının 700’ün üstünde olduğu anlaşılmıştı. Çevredeki vatandaşlar ise kayıtlı olmayan işçilerle birlikte rakamın binin üstünde olduğunu iddia etmişti.

“Peki olay sonrası bu kadar yüksek rakamlar telaffuz edilirken Soma kaymakamı neden gerçek rakamları söylemekten kaçındı.

“Bu sorunun yanıtı kaymakamın geçmişinde saklı. Soma Kaymakamı Atçı 2011 seçimlerinde, memleketi Şanlıurfa’da AKP’den milletvekili aday adayıydı.

“O dönem AKP’ye övgüler dizen Atçı, kazanamayınca kaymakamlığa devam etmeye karar verdi.” (Odatv.com, 19.05.2014)

Tayyipgiller’den olduğu için Kaymakam da dikkat ederse patron ve Enerji Bakanıyla aynı ağzı kullanarak halkı yanıltmaya çalışıyor. Katliamın sebebini “trafo patlaması” olarak gösteriyor. Oysa, artık herkesin bildiği gibi olayın trafoyla uzaktan yakından ilgisi yok. Yukarıda uzmanların ve dramı yaşayan işçi kardeşlerimizin, uzun uzun anlatımlarıyla ortaya konduğu gibi, katliamın sebebi, 19’uncu Yüzyıl koşullarında madencilik yapmaktan ve işçilerimize hayvan kadar olsun değer vermemekten,

insan hayatını hiçe saymaktan ve kudurmuşça bir kâr hırsından, vurgun hırsından kaynaklanmıştır. Kaymakam da patron ve ak sakallı Bakan gibi milleti yanıltmaya çabalamaktadır. 200-300 işçi “mahsur kaldı”, 20’si hastaneye kaldırıldı, 1’i öldü, diyerek katliamın çapını, boyutunu, korkunçluğunu küçültmeye uğraşmaktadır. Yani yalan söyleyip halkı kandırmaktır derdi bunun da, diğerleri gibi.

Soma Belediye Başkanı da Tayyipgiller’denir yine. Dikkat edersek; katliam sonrasında o da günlerce saklanmış, ortaya çıkmamıştır. Suçunu bilmektedir çünkü.

Dikkat edersek; bu katliamda rol oynayan yani dahli olan tüm yerli suçlular Tayyipgiller’denir.

Bu doğal diyeceksiniz, değil mi?

Adamlar 12 yıldan bu yana ABD Emperyalistlerinin himayesi ve yönlendirmesi altında Türkiye’yi Birinci Antiemperyalist Kurtuluş Savaşı’mız sonrasında kurulan Türkiye Cumhuriyeti olmaktan çıkarıp Ortaçağcı, BOP’çu, Yeni Sevr’ci, Tayyipgiller devletine dönüştürmenin mücadelesini vermekteler. Bunda da ne yazık ki önemli oranda yol almışlardır, başarılı olmuşlardır.

AB-D Emperyalistlerinin, CIA ajanlarının ve başta Tayyip gelmek üzere tüm Tayyipgiller’in, Pensilvanysalı İblis’in cemaatinin durup dinlenmeden Mustafa Kemal’e, İsmet İnönü’ye, laikliğe, tam bağımsızlığa, yurtseverliğe, Türk Ordusu’na ve Mustafa Kemal geleneğine bağlı bilim insanlarına, aydınlara, yazarlara saldırması hep bu yüzdendir. Hainane amaçlarına ulaşabilmek, Türkiye Cumhuriyeti’ni yıkıp Yeni Sevr’i uygulayabilmek ve İç Anadolu’da Ortaçağcı bir din devleti kurabilmek içindir.

Soma işte bu yolda aldıkları mesafenin bir örneğidir. Ne yazık ki, hemen her alanda da benzer kazanımlar elde ettiler. Ama hep söylediğimiz gibi tabii yaptıkları yanlarına kalmayacak. Hiç erken bayram etmeye kalkmasınlar.

Bu katliamda, öylesine insanı isyan ettirici olaylara ve insan-

lara tanık olduk ki... Hangi birini anlatalım... Anlatmakla sonu gelmez ki bunların. Ve yapılanların her biri insanın yüreğine hançer gibi saplanıyor. İnsan, yahu bunu yapanlar nasıl kendilerine insanım diyebiliyorlar diye şaşırıyor.

Tayyip'in bakanı Taner Yıldız'a yüreklerini dağlayan acılarını feryat ederek, feryatlarla anlatmak isteyen işçileri yine Tayyip'in "destan yazdılar" dediği polisleri gazlıyor, zehirli tazyikli sularla ıslatıyor bedenlerini. O matem gününü bile gaza boğuyor, zehre boğuyor.

Ankara'da Enerji Bakanlığı önünde yine işyerlerinin vurguncu Parababalarına özelleştirme adı altında peşkeş çekilmesine isyan eden ve aylardır bu ihaneti engellemek için eylem yapan, direniş yapan, **Muğla Yatağan**'dan Ankara'ya kadar yürüyerek kamuoyunu duyarlı olmaya çağıran **Yatağan Termik Santral İşçileri** de Ankara'nın merkezinde Bakanlık önünde Gezi Direnişçileri ve Somalı kardeşleriyle aynı kaderi paylaşıyorlar, gaza ve zehirli suya boğuluyorlardı. Tayyipgiller'in "çevik kuvvet"ine mensup polisler yakaladıkları bir işçininse burnunu sıkıyorlardı elleriyle, nefes alabilmek için mecburen açtığı ağzına da biber gazı sıkıyorlar. İnsan bu canavarlığı görünce donup kalıyor. Söylenecek hiçbir söze kadir olamıyor artık. Bunu anlatmaya kelimeler yeterli olmaz ki... Hiçbir hayvan yapmaz bu caniliği, bu zulmü, bu işkenceyi.

Filistin'de Arap düşmanlığını resmi ideoloji haline getirmiş Siyonist İsrail devletinin askerleri yapar Filistinli çocuklara, yetişkinlere. Ve buldozerin önüne duran genç kıza... Hani 2003 yılında ezip öldürmüştü ya iki kez üstünden geçerek melek yüzlü, altın kalpli **Rachel Corrie**'yi 23 yaşındayken Filistinlileri savunmak istediği için...

Ve Azerbaycan Hocalı'da 1993 yılında Türk düşmanlığını ulusal kimliklerinin bir parçası haline getirmiş olan Burjuva Ermenistan'ın, küçücük çocukları kasaturayla göğsünü yarıp kalbini sökerek öldüren ırkçı askerleri yapar...

Siyonist İsrail devletinin Filistinlilere, Türk düşmanlığını ta-

kıntı haline getirmiş Ermenistan'ın Azeri Türklerine yaptığını Türkiye'de de Tayyipgiller vurguncu Parababalarıyla, polisleriyle kendilerinden olmayanlara yani antiemperyalistlere, yurtseverlere, laiklere, Mustafa Kemalcilere yapıyor. Ve yerin yüzlerce, binlerce metre altında binbir kahır ve acıyla ürettikleri değeri, emeği ellerinden aldıkları işçilere karşı yapıyor.

Ebu Süfyan, Muaviye soyundan gelen Yezid'in Hz. Hüseyin'e, Ehlibeyt'e ve taraftarlarına yaptığını; Tayyipgiller Türkiye'de işte masum, mazlum, yurtsever Birinci Kuvayimilliyeye geleceğine sahip çıkan halkımıza karşı yapıyor.

Yapar bunlar. Yukarıda da söyledik ya; sınıf yapılarından kaynaklanan "fitrat"ları emrediyor onlara böyle zalimlikler, canilikler yapmayı. Ne diyelim...

Tayyipgiller'in şefi Tayyip, bütün bu katliamları, canavarlıkları bile yeterli bulmuyor. Daha fazla zulmedilmesini, cana kıyılmasını istiyor. Demek ki kan içtikçe iştihası artıyor. Daha çok kan içmek istiyor.

Ne diyordu bununla ilgili olarak?

"Nasıl sabrediyorlar anlamıyorum".

Yani polis bu kadar zulmetmekle, kan dökmekle sabırlı davranmış oluyor Tayyip'e göre. Tayyip de onların bu sabrını anlamakta zorlanıyor.

Anlayacağı ne?

Yezid'in komutanının Kerbela'da Hz. Hüseyin'e ve Peygamber soyundan 23 kişiyle yoldaşlarına yaptığı kitlesel katliam... Aklından o geçiyor, canı öyle yapsın istiyor polisler.

Nasıl bir ruhiyat, görüyor musunuz?..

Kan döktükçe, ihanet ettikçe, vurgun vurdukça daha fazlasını yapmak istiyor; Firavunlar gibi, Nemrut gibi ve Tarihin tanıdığı tüm diktatörler gibi. Ama sonu da benzerlerinin gibi olacak. Hiç kaçışı, kurtuluşu yok. Bu hesap dünyada görülecek. O da biliyor bunu. Ondan kurtulacağını sandığı için de her geçen gün

zulmünü arttırıyor. Hukuksuzluğunu, kanunsuzluğunu, acımasızlığını arttırıyor. Belki böylelikle iktidarda kalabilirim, diyor. Fakat kalamaz.

Katliamda sendikanın rolü ve Türkiye’de sendikalar faciası

Ve Soma’daki sözde işçi sendikası Türk-İş de Tayyipgiller’dendir.

Biz Türk-İş’in ne olduğunu yani gerçek kimliğini 50’li yıllardan bu yana anlatıyoruz. Önderimiz Hikmet Kıvılcımlı anlattı ilkin. 1971’den bu yana da biz anlatıyoruz. Ama ne kamuoyuna ne de bizim Sevrçi Soyтары Sahte Sol’a anlatabilmiş değiliz bu konudaki tezlerimizi.

Usta’mız Kıvılcımlı 1954’te kendi önderliğinde kurulan **Vatan Partisi’nin Programı**’nda şöyle der, sendikalarla ilgili olarak:

“2 - SENDİKA: Türkiye’de bir sendikalar meselesi değil, sendikalar faciası vardır. Sendikalar Devlet içinde özel bir Devletçilik haline getirilmiştir. Bir yol Sendikaya yazılan işçi, ömür boyunca o sendikanın “tebaa”sı durumuna giriyor, uygunsuzluk görüp çıktığı zaman bile “dayanışma aidatı” adıyla vergi ödemek zorunda kalıyor. Sendika aidatını işçinin kendi eliyle vermesine bile izin verilmiyor. Devlet yılda iki öğün vergi alır; sendika, her aybaşı alacağını hazırca kesilmiş, biçilmiş olarak cebinde buluyor. Böylece, işçi sınıfımız sendika gangsterlerine tutsak ve sağmal, vurgunculuğa yem ediliyor.

“Vatan Partisi, bu vurguncu sendika gangsterliğine ve sendika faciasına son verecek. Sendika: İşçi sınıfımızın kültür ve bilincini yücelten bir HAYAT OKULU, Millî Mücadele Örgütü olacak. İşçi sigortaları başta olmak üzere, iş ve işçi hayatımızı ilgilendiren bütün tesisleri kontrol edecek. Ücret kesintileri, tazminatlar, süre uzatmaları ve işten çıkarmalar, sendikaların rızası dışında yapılmayacak.”

Demek ki Türk-İş gibi Amerikancı, gangster tipi sarı sendikaların İşçi Sınıfının hak ve menfaatlerini savunmak gibi bir dertleri asla olmamış. Tam tersine onlar, gerçek bir işçi sendikasının varlığını ve yaygınlığını engellemek için ABD casus örgütü CIA tarafından, CIA uzmanları eliyle kurdurulmuş bir sahte sendikadır. Türk-İş aslında işverenin İşçi Sınıfı içindeki ajan örgütüdür. Patronların çevresindeki, villalarındaki korumalar ne ise, Türk-İş de odur. İşçi Sınıfı içinde sömürü düzeninin ve işverenlerin çıkarlarının savunuculuğunu yapar. Tabîî bunu alçakça, sinsice yapar. Tıpkı İblis'in insanları Allah'la aldatması gibi o da İşçi Sınıfımızı; senin haklarını alacağım, diyerek aldatır, kandırır.

ABD, Türk-İş'i uzmanlarına kurdurmakla kalmamış, aynı uzmanlar, yıllarca İşçi Sınıfı içinde bu sahte sendikacılığın nasıl yapılacağının yollarını yerli işçi önderi kılıklı hainlere öğretmişlerdir. Hatta bir süre de CIA Türk-İş'in maddi finansmanını sağlamıştır. Türk-İş ABD Emperyalistlerinin kendine çizdiği bu yoldan 60 küsur yıldan bu yana hiç sapmamıştır. Ajanlığına ve ihanetine aralıksız, eksiksiz devam etmiştir.

Türk-İş yine ABD'nin kurdurduğu ve iç içe oldukları **“Komünizmle Mücadele Derneği”**, **“İlim Yayma Cemiyeti”** gibi karşıdevrimci örgütlerin İşçi Sınıfımız içindeki bir benzeridir. Sözünü ettiğimiz örgütler, nasıl insanlarımızı karşıdevrim cephesinde tutabilmeyi, Komünizmle, Sosyalizmle, Antiemperyalist-Yurtsever olmakla mücadele edebilmeyi temel amaç edinmişlerse, Türk-İş de İşçi Sınıfımızı aynı cephe içinde tutmayı temel amaç edinmiştir. Yani Türk-İş'in İşçi Sınıfını savunmak bir yana tam tersine ABD Emperyalistlerini ve onların yerli ortağı Parababalarını, onların vurgun ve sömürü düzenini savunmaktır esas amacı. İşçi Sınıfımızı da bu amacı doğrultusunda karşıdevrimci ideolojiyle doktrine etmektir. Türk-İş, sıradan bir sendika değildir. ABD Emperyalistlerinin, CIA'nın projelendirdiği ve Türkiye'de hayata geçirdiği Amerikancı bir casus örgütüdür.

İşçi Sınıfımızı kandırmak için ilk başta şöyle görünüşte bi-

linşsiz, saf insanlarımıza doğru gelebilecek demagojik söylemlerde bulunur, görüşler öne sürer. Kendinden önceki sendikal faaliyetin yaygınlaşıp geniş işçi yığınlarını kapsayamamasını “ideolojik sebepler yüzünden teşkilatlanma” (Türk-İş Raporu), diyerek Türk-İş öncesi ilerici sendikacıların kurduğu sendikaları suçlar, mahkûm etmeye çalışır. Kendisininse, her türlü ideolojiden uzak durarak işçileri savunacağını iddia etmiş olur. Aslında bu; ben her türlü ilerici, demokrat, sosyalist, komünist düşünceye, harekete karşıyım demenin, dolayısıyla da mevcut sömürü düzeninin safındayım demenin demagojik, dolaylı anlatımıdır.

Her kim ki, ideolojiler dönemi bitti ya da ideolojilere karşıyım der; o, aslında mevcut düzeni onaylıyorum; ben ABD Emperyalistlerinin ve yerli Parababalarının bugünkü yağma düzeninin yanındayım, safındayım, demektedir.

Sinsice, alçakça yapılmış bir karşıdevrimciliktir bu.

Kıvılcımlı Usta, Türk İş’in bu görüşünü o günlerde şöyle eleştirir çok haklı olarak:

“(...) Çetrefil cümleye bir daha bakıyoruz, esefle karşılanan şey:

“İdeolojik sebepler yüzünden kurulmuş teşkilâtlar’ imiş.

“Bu açıklama bir Türk işçisi için büsbütün içinden çıkmaz kalıyor. Sendikaları baskı değil, ideoloji engellemiş!

“İnsanın bütün hayvanlardan farkı, tek farkı: yapacağı her işi önce kafasında tasarlamasıdır. Bu tasarlamaya ‘Fİ-KİR’ denir. Frenkçe fikir sözü ‘İDE’dir, derli toplu fikirlere ‘İDEOLOJİ’ adı verilir. Bu bakımdan ‘İdeolojik sebepler yüzünden’ kurulamamış bir teşkilât, insan teşkilâtı sayılmaz. Türk-İş, fikirsiz, kafasız, ideolojisiz bir kurul mudur?

“İnanılmaz öyle şeye...” (Hikmet Kıvılcımlı, Ekonomik Mücadele Üzerine, s. 106)

Kaldı ki Türk-İş’in satılmış, işçi düşmanı ajan sendikacıları saflarını 1962 yılında daha açık bir şekilde ortaya sererler. Anti-komünist olduklarını ilan etmekte bir sakınca görmezler. Çünkü

27 Mayıs Politik Devrimi sonrasında kısmi bir özgürlük ortamı doğmuş, Sosyalizm de serbest bırakılmıştı. Yani yasak olmaktan çıkmıştı. İşçi Sınıfımızın sola, sosyalizme bu ortamda kolayca kayabileceğini düşünen, böyle bir endişeye kapılan Amerikancı, patroncu Türk-İş'çiler artık saflarını ve neyin mücadelesini verdiklerini netçe ortaya koymaktan çekinmezler. Görevlerini yapabilmek ve karşılığında İşçi Sınıfımızın alınterinden çalınan yüksek aidatlarla patronlar gibi refah içinde yaşayabilmek için buna mecbur olduklarını ilan ederler artık:

“Türk-İş’in icra heyeti 3 kişidir. ‘Gelişmiş ülkelerde yapılan seyahatler ve incelenim sonunda’ 17 Nisan 1962 günü, 3 kişilik bir ‘Teşkilat Komisyonu’ seçiliyor. Komisyon şu kararlara varıyor: ‘Tek Üst Teşekkül’ olarak Türk-İş ‘İnisiyatif sahibi’dir. ‘Bütün teşkilatlarımızın üzerinde ittifak ettikleri bir husus, komünizme karşı olmaları ve milli bir teşekkül etrafında birleşmeleri gerektir.’” (agy, s.108)

Kıvılcımlı, Türk-İş’in bu namussuzca görüşlerini de eserinde ayrıntılıca eleştirir. İlgi duyan arkadaşlar okurlar orada.

Türk-İş kurulduğu günden bu yana ajan sendika misyonunu eksiksiz yerine getirir

Türk-İş, CIA’nın çizdiği bu yolda yürüyerek 12 Mart 1971 ve 12 Eylül 1980 Faşist Darbelerini, o dönemin faşist diktatörlüklerini, onların hükümetlerini; o hükümetlere, hem de Genel Sekreteri **Sadık Şide**’yi Sosyal Güvenlik Bakanı olarak verecek denli, açık ve net bir şekilde destekledi.

Zaten 12 Eylül Faşist Darbesi sonrasında DİSK kapatıldı, yöneticileri cezaevine konuldu, mal varlıkları müsadere edildi. 12 Eylül döneminin Anayasa ve yasalarının bütün düzenlemeleri sendikal alanda sadece Türk-İş’in kalmasına ve ondan başka sendika bulunmamasına yöneliktir.

DİSK’in çalışmasına izin verilmesi ancak 12 yıl sonra, 1992’de olmuştur.

Türk-İş böylesine Amerikancı bir düzen sendikasıdır. Nitekim, Tayyipgiller'i de hep desteklemiştir. En son 1 Mayıs'ta bile Tayyip'in isteği doğrultusunda Kadıköy'de sözde kutlamıştır 1 Mayıs'ı. Aslında onun 1 Mayıs diye de bir derdi yoktur. O, aslında 1 Mayıs'a da karşıdır ama İşçi Sınıfımızı kandırmak için öyle oynamak gereğini duymaktadır, mecburen. Hep diyoruz ya bunlar düzenbaz, ikiyüzlü bunlar, fırıldak. Hepsi aynı bunların.

Nitekim TBB Başkanı **Metin Feyzioğlu**'na hakaretlerle saldırdığı Danıştaydaki toplantıdan kısa süre sonra, kamp yaptıkları Afyonkarahisar'daki lüks otelde yandaşlarına yaptığı konuşmada Tayyip, "Türkiye'nin en büyük sendikası" dediği Türk-İş'e, ikinci büyük sendikası dediği Hak-İş'e ve "Türkiye'nin en büyük memur sendikası" dediği Memur-Sen'e övgüler düzüyor; bunlar Taksim'e gelmediler, 1 Mayıs'ı birincisi Kadıköy'de, ikincisi Kayseri'de, üçüncüsü Diyarbakır'da "şenlik havasında yaptı", diye. Tayyip'in bu övgü dolu itirafından da anlaşılmaktadır ki bu sahte sendikalar, Tayyipgiller'in bileşenlerindendir, o kapsam içindedirler.

Tayyip yukarıda bir itirafta daha bulunuyor: O, 1 Mayıs'ın "şenlik havasında" yapılmasını istiyor, istemiş oluyor, yukarıdaki sözleriyle. Yapılacaksa da böyle yapılmalı, diyor.

Oysa 1 Mayıs, İşçi Sınıfının hem Bayramıdır hem de Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günüdür. Bu iki yönünü de netçe hep birlikte ortaya koymamız gerekir. Birlik ve Mücadele Günü oluşunu gözden kaçırdık mı 1 Mayıs'ın özüne sırtımızı dönmüş oluruz.

1 Mayıs ne zaman sadece bayram olarak kutlanabilir?

İşçi Sınıfı dünya çapında kurtuluşa ulaştığı zaman. Emperyalizm ve Kapitalizm yeryüzünden silindiği zaman. İnsanın insanı sömürmesinin son bulduğu günlere geldiği zaman. Yani insanlığın hayvanlıktan kesince kurtulup gerçek insanlık konağına ulaştığı zaman.

Doğada her canlı benzerini bulur: İşçi Partisi de Türk-İş’le, Tayyipgiller’le buluştu

Bugün yukarıda da andığımız gibi hiçbir hayvanın yapmayacağı denli alçaklaşabiliyor, zalimleşebiliyor, kendi soyunu binler, on binler, milyonlar, on milyonlar halinde katledebiliyor insan soyundan gelen yaratıklar. Bu yüzden bugünler, içinde yaşadığımız bu düzen, gerçek insancıl bir düzeni, bir konağı asla işaret etmez, temsil etmez.

Hepimizin bildiği gibi bu Amerikancı, işçi düşmanı, sahte sendikayla birlikte **İşçi Partisi** de Kadıköy’deydi 1 Mayıs’ta. İç içe, kol kolalardı. Doğu Perinçek ve eşi de kürsüde Türk-İş yöneticisi sarılarla birlikte yan yanaydı. Türk-İş Başkanı düzenbaz da:

“Konuşmasını sonlandırırken İşçi Partisi Genel Başkanı Doğu Perinçek’e teşekkürlerini ilettiler.” (2 Mayıs tarihli gazeteler)

Başka ne demiş?

“(…) bugün bu alanda, huzurlu bir şekilde 1 Mayıs’ı kutluyoruz.” (agy)

Dikkat edersek; Tayyip’in söylediğiyle aynı şeyi söylüyor. Çünkü aynılar.

Tayyip, Afyon konuşmasında 1 Mayıs’ı Anavatanında-Gerçek 1 Mayıs Alanı’nda, Taksim Meydanı’nda kutlamak isteyenlere ve onları Danıştay konuşmasında savunan Metin Feyzioğlu’na şöyle saldırıyordu:

“Bugün yine Danıştayda konuşan o zat 1 Mayıs’a giriyor. Yahu sana ne 1 Mayıs’tan. Yasaklarla bir yere varılmaz, diyor. Bakın yine yasaklar oldu, şu oldu bu oldu. Yahu onu söylüyorsun da Kadıköy Meydanı’nı niye söylemiyorsun? Türkiye’nin en büyük sendikası Kadıköy Meydanı’nda miting yaptı, en ufak bir olay olmadı. Türkiye’nin en büyük

ikinci sendikası, işçi sendikası Kayseri’de miting yaptı, en ufak bir olay yok, şenlik havasında geçti, onu niye söylemiyorsun? Türkiye’nin en büyük memur sendikası Diyarbakır’da yaptı, en ufak bir olay yok, onu niye söylemiyorsun?

“Ama illegal örgütlerle iç içe olan yandaşınız bu sendikayla kalkıyorsunuz orada iş tutuyorsunuz ve ortalığı karıştırıyorsunuz. Derdiniz işçi bayramını, emek bayramını kutlamak değil. Sadece meydanları terörize etmek. Biz size bu kutlamaları yapmayın demiyoruz ki, yer gösteriyoruz size. Git şurada yap, şurada yap. Sen nasıl hukuk adamısın yahı? Ortada yasalar var, bu yasalara göre belirlenen meydanlar var, git orada yap. Ama dert kardeşim üzüm yemek değil, bağcıyı dövmek. Dert bu.”

Hep söylediğimiz gibi Tayyip, nefes alır, su içer gibi yalan söyler, iftira atar, demagoji yapar. Yine öyle yapıyor. Ortada yasalar varmış.

Hangi yasa Taksim’de 1 Mayıs kutlamasını yasaklıyor? Hangi yasa barışçıl gösteri yapmayı, miting yapmayı yasaklıyor?

Bunun için izine bile gerek yok. Bakın işte Anayasa Madde 34:

“Herkes, önceden izin almadan, silahsız ve saldırısız toplantı ve gösteri yürüyüşü düzenleme hakkına sahiptir.”

Ama işte hep dediğimiz gibi Tayyip bu. Yalan söylemek, iftira atmak onun “fitrat”ının bir parçası olmuş artık. Aslında kendisi açısından da bir insan olarak acınılacak bir durum.

Ne diyordu **Yunus**?

“Odunun bile doğrusu gerek”.

İnsan dediğin de dosdoğru olmalı. Özü, sözü bir olmalı. Ama bu ahlâkî değer Tayyip ve Tayyipgiller için yıldızlar kadar uzak. Ne diyelim, onlar kendileri seçmişler o kişiliği, öyle yaşamayı ve o yolu.

Sözü uzatmayalım. Taksim’de gerçek 1 Mayıs Alanı’nda 1 Mayıs’ı özüne, gerçek anlamına uygun olarak kutlamak isteyen-

lere Sahte Sol, CIA Solu İP'in Genel Başkanı Doğu Perinçek de saldırır, Tayyip ağzıyla. Bakın:

“Taksim’de şunu görüyoruz; Apo posterleri açılacağını şimdiden ilan ediyorlar. PKK Taksim’de olacağını, BDP Taksim’de olacağını söylüyor. Birtakım başıbozuk gruplar oralarda tertip kokan hazırlıklar içerisinde. İşçi Sınıfı Taksim’de değil, İşçi Sınıfı Kadıköy’de, Türk bayrağı Kadıköy’de. Türk bayrağı, İstiklal Marşı nerede İşçi Partisi orada. Emekçi sınıflar nerede İşçi Partisi orada. Taksim’de emekçi sınıflar yok, bölücülük var. Küresel merkezler tarafından yönlendirilen turuncu kuvvetler Taksim’de. Onun için halkımızı da uyarıyoruz. Herkesi İşçi Sınıfının, emekçilerin ve Türk bayrağının olduğu Kadıköy’e ve Tandoğan Meydanı’na çağırıyoruz.” (Doğu Perinçek’in 27 Nisan 2014 tarihinde İzmir Kitap Fuarı-Kaynak Yayınları standında basına verdiği demeç.)

Perinçek’e göre Taksim’i zorlayacaklar yani 1 Mayıs’ı Taksim’de kutlamak isteyenler, “Küresel merkezler tarafından yönlendirilen turuncu kuvvetler”miş.

Peki turuncu olmayan, kızıl kuvvetler neredeymiş?

Kadıköy’de, öyle mi?

İşçi Sınıfı da Kadıköy’deymiş, Perinçek’e göre. Taksim’de olmayacakmış İşçi Sınıfı.

Gülerler kedinin çamaşır yıkayışına. Hep diyoruz ya doğada olsun, toplumda olsun benzer benzerini bulur. Cins cinsini, tür kendi türünden olanı. At atın yanına gider, it itin yanına, eşek eşeğin yanına. Toplumda da namuslular birbirinin yanına gider, düzenbazlar, madrabazlar, sahtekârlar birbirlerini arar bulur. Aslında siz turuncu bile değil sarı-sarı, sarı! Türk-İş ne ise siz de osunuz. Tayyipgiller neyse siz de osunuz.

NATO’yu savunmadın mı sen yıllarca? Kontrgerilla’nın, Süper NATO’nun Türkiye’deki kuruluşu olan Özel Harp Dairesi’ni savunmadın mı?.. Tayyip’le, Dilipak’la beraber Beyazıt Meyda-

nı'nda kadınların başının türbana sokulmasını savunmadın mı?..
Küresel güçlere 10 yıllar boyunca hizmet etmedin mi?..

Ayıp yahu, ayıp. İnsanda utanma, sıkılma olur.

Peki Gezi İsyanı'mızda niye geldin Taksim'e? O zaman da
Türk-İş'le birlikte miydin? Başka kimse yok muydu?

Taksim'de Türk bayrağı olmayacaktı. Tayyip gibi yalanda,
hilede, düzende sınırı çoktan bitirmişsin.

Bırak başkalarını CHP'lilerin, Eğitim-İş'li eğitim emekçileri-
nin ellerindeki sıra sıra Türk bayraklarını hiç görmedin mi? Ya-
hut, o bayrakların orada açılacağını hiç düşünmedin mi?

Taksim'de Apo posterı açılacaktı. İyi be. Birileri Apo pos-
teri açacak diye, böyle bir olasılık olan hiçbir yere gitmeyelim.
Talihin cilvesine bakın ki Apo posterini bir genç Kadıköy'de aç-
tı.

Peki o poster açılınca niye anında kaçmadın oradan?

BDP, HDP, bölücüler Taksim'de olacaktı. Tüm gerçek dev-
rimciler bilmektedir ki BDP'nin de, HDP'nin de 1 Mayıs diye
bir derdi yoktur. O yüzden onlar tıpkı Gezi'de olduğu gibi 1 Ma-
yıs'ta da göstermelik bir sayıyla bulunurlar. Bunu da bizim Sevr-
ci Soytarı Sahte Sol dediğimiz ibrikçilerini ürkütmek için, zor
duruma düşürmemek için yaparlar. Onların tek derdi Kürt Soru-
nu'nu Amerika'nın çizdiği yoldan giderek, onun istediği şekilde
sonlandırmak, çözmektir. Yani Ortadoğu'da İsrail'den başka
ABD'nin ikinci bir petrol bekçisini yaratmaktır. Onun dışındaki
hiçbir devrimci kavram ve eylem PKK'nin de, BDP'nin de,
HDP'nin de umurunda değildir, ilgi alanında değildir.

HDP ve BDP, Gezi İsyanı'mızda yer aldı mı ki 1 Mayıs'ta yer
alsın?

Bunu sen de bilirsin. Ama saf, bilinçsiz kitleleri kandırmak
için Tayyip gibi, onun ağızıyla böyle konuşursun.

Ne diyelim ki sana?..

Allah ıslah etsin. Bu yaştan sonra o da çok zor ama, Allah'tan

umut kesilmez, der halkımız.

Hatırlarsanız, her yıl bizim sefalet ücreti, kölelik ücreti dediğimiz asgari ücretin belirlenmesinde devletle, Tayyipgiller’le kim mutabakata varır?

Türk-İş ve benzerleri.

DİSK her yıl, orada İşçi Sınıfının yararına bir sonuç çıkma-yacağı için terk eder toplantıları. Böylece protesto etmiş olur bu yapılanı. Ama Türk-İş’le Tayyipgiller kardeş kardeş konuşup anlaşılır.

Her ikisi de ABD yapımı değil mi? Her ikisi de halk düşma-nı, işçi düşmanı değil mi? Bu vatana, bu millete, bu halka ihanet içinde değil mi?

Öyle. Bu sebepten kolayca anlaşırırlar her konuda.

İşte bu gerçeği 1950’den beri kesin ve netçe görmüş, kavra-mış olan bizler, böyle sendikaların yani Türk-İş’in, Hak-İş’in ve benzerlerinin işçi sendikası sayılmamasını isteriz demokrat, dev-rimci hareketlerden, güçlerden. Bunlarla hiçbir şekilde muhatap olunmamalı, yan yana gelinmemeli, deriz. Ama karşımızda da tutarlı, gerçek devrimci insanlar bulamadığımız için anlatamıyo-ruz derdimizi.

Devrimci geçinenler, sınıf esasına dayanan siyasetin ne oldu-ğunu bilmiyorlar ki. İki modern sınıf var, bu ekonomik sistemde, düzende. **İşçi Sınıfı** ve **Burjuvazi**, **Antika-Modern Parababa-ları** sınıfı, zümresi. Bu iki sınıfın uzlaşmaz çelişkisine ve müca-delesine dayanan iki de siyaset vardır: **Devrimcilik**, **Karşıdev-rimcilik**. İki de cephe vardır: **Devrim Cephesi**, **Karşıdevrim Cephesi**.

Devrim Cephesinde İşçi Sınıfımız, Köylülüğümüz, Esnafı-mız, Aydınlarımız, Bilim İnsanlarımız, Ordu Gençliği’miz ve ya-ban Burjuvalarımız vardır. Onlar oluşturur bu cepheyi.

Karşıdevrim Cephesindeyse Modern Finans-Kapitalistlerle (Parababalarıyla) Antika Sermayedarlar yani Tefeci-Bezirgan Sermaye Sınıfı, onların her türden örgütleri, siyasi partileri, TÜ-

SiAD'ları, TİSK'leri, MÜSiAD'ları, TOBB yöneticileri, sendikaları, tarikatları cemaatleri, medyası vb. vardır. Bunlar oluşturur Karşıdevrim Cephesini.

Trük-İş de, Hak-İş de, Memur-Sen de karşıdevrim cephesinin güçlerindendir, bileşenlerindendir.

Bu iki cephe arasındaki çelişki antagonisttir, uzlaşmazdır. Bunlar fitratları gereği birbirlerini yenmeye, alaşağı etmeye yazgılıdır.

Devrim, Karşıdevrim Cephesinin yenilmesiyle, onu oluşturan güçlerin ekonomideki varlıklarının sona erdirilmesiyle zafer kazanacaktır. Tabii bunun olması için örgütlü yapıları ortadan kaldırılmış olacaktır.

Devrim anlayışı nedir bilmeyen bizim Sevrçi Sahte Sol, Küçükburjuva Sol bu kesin gerçeği kavrayamamaktadır. O yüzden saçmalayıp durmaktadır. “Emek örgütleri” filan diyerek bunlarla bir araya da gelmektedir zaman zaman, iş yapmaya çalışmaktadır.

Ne yapalım?..

Onların da yapısı, kavrayışı bu. Hani derler ya; siz ne kadar meseleyi derinlikli, ayrıntılı anlatırsanız anlatın, karşınızdaki kapasitesi oranında anlayacaktır söylediklerinizi diye. Öyle işte...

Türk-İş, ABD Emperyalistlerinin kendisine verdiği görev doğrultusunda 60 küsur yıldan bu yana İşçi Sınıfımıza ve halkımıza ihanet etmektedir, satmaktadır İşçi Sınıfını patronlara. Adam görevini yapıyor. Adı işçi sendikası ama kendisi değil. Adı onun maskesi, özü işveren sendikasıdır onun. Bu sebepten de işverenlerin çıkarını savunmaktadır. Bunda şaşacak bir şey yok.

İşte bu sebepten Usta'mız Kıvılcımlı **“Türkiye’de bir sendikalar meselesi yok, bir sendikalar faciası var”**, diyor.

Soma Katliamı, Türk-İş’in ve genel olarak sarı sendikacılığın bir kez daha maskesinin düşmesine ve iğrenç içyüzlerinin ortaya çıkmasına sebep olmuştur.

İş cinayetleri zaten Türkiye’de oldum olası yürek sızlatıcı boyutlardadır. Türkiye, ölümlü iş kazalarında Avrupa’da birinci, dünyada üçüncüdür.

Soma’daki işçi katliamı ilk değil; AKP döneminde 14 bin işçi hayatını kaybetti

Sarı sendikaların buna bir tepkisi var mı?

Tayyipgiller iktidarından bu yana (12 yılda) aşağı yukarı 14 bin işçi hayatını kaybetmiştir, adına “kaza” denen bu iş cinayetlerinde. Son 10 yılda da 11 bin 706 işçi.

Afşin Elbistan’da 6 ve 10 Şubat 2011 tarihlerinde meydana gelen facialarda 11 işçi hayatını kaybetmiştir. 7 tanesininse bedeni hâlâ yerin altında, taş ve kömür yığınlarının arasındadır. Oradaki işçi kanıyla beslenen patron da Turgay Ciner’di.

17 Mayıs 2010’da **Zonguldak Karadon Maden Ocağı’**nda 30 işçi hayatını kaybetmişti. Burada da işçi kanıyla beslenen firma TTK ve taşeronu Mehmet Cengiz Kömüroğlu’nun patronu olduğu Yapı-Tek idi.

Bu katliamın üzerinden 4 yılı aşan bir zaman geçti. Peki, bunun soruşturması, araştırılması, suçluları hakkında ne gibi bir işlem yapılmıştır? Hangi sonuca ulaşılmıştır?

Bununla ilgili 5 Haziran tarihli Yurt’ta şu haber çıkmıştır:

“Zonguldak’ta, 17 Mayıs 2010’da meydana gelen 30 madencinin öldüğü grizu faciasının 14’üncü duruşmasında da karar çıkmadı. Yeni bilirkişi raporunun mahkemeye ulaşmadığı belirtilerek duruşma ertelendi. Ölen madencilerin yakınları, duruşma çıkışında tepki gösterdi.

“Türkiye Taşkömürü Kurumu (TTK) Karadon Müessesesi Müdürlüğü maden ocağında yerin 540 metre altında meydana gelen grizu patlamasında 30 taşeron işçisinin ölmesiyle ilgili ceza davasının 14’üncü duruşması yapıldı. ‘Birden çok kişinin ölümüne ve yaralanmasına neden olmak’ suçlamasıyla 15 yıla kadar hapis istemiyle tutuksuz

yargılanan 28 sanıktan dönemin Karadon Müessese Müdürü İsmail Güner ile Mustafa Küçük, Vedat Küçükbükücü, Bahri Yıldırım duruşmada hazır bulundu. 2'nci Ağır Ceza Mahkemesi'ndeki duruşmada Yapı-Tek ortaklarından Halim Köse ve şantiye şefi Kadir İpek ise yer almadı.

“Sanıklardan Halim Köse ve Kadir İpek'in asli, İsmail Güner ve diğer 3 sanığın tali kusurlu bulunduğu 6'ncı bilirkişi raporunun mahkemeye ulaşmadığı belirtildi. Mahkeme, önceki 5 rapor arasındaki çelişkilerin giderilmesi ve suçların kişiselleştirilmesi için talep edilen 42 sayfalık yeni raporun gelmesinin ardından dosyanın Cumhuriyet Savcısı'na mütalaasını hazırlaması için verilmesine karar vererek, duruşmayı erteledi.

“Ölen madencilerin yakınları duruşma çıkışında, kazanın üzerinden 4 yıl geçmesine rağmen davanın sonuçlanmamasına tepki gösterdi. Faciada ölen maden mühendisi 28 yaşındaki Koray Kebapçı'nın annesi Nimet Kebapçı, her duruşmaya bitir ümidiyle geldiklerini fakat her defasında hüsrarla geri döndüklerini söyledi. Mahkemeye her geldiklerinde aynı acıyı tekrar yaşadıklarını ifade eden Kebapçı, şöyle dedi:

“Mahkeme devam ettikçe bizim psikolojimiz bozuluyor. Oğlum 2 üniversite bitirdi. İşinin erbabıydı. Bu ihmaller zincirini yapanları zaten biliyorlar ama hepsi suçu birbirinin üzerine atıyor. Soma'da bunun aynısını yapmasınlar, o aileleri bıktırmasınlar. Bana dünyaları verseler oğlumu geri veremezler. Bu davanın sonucu emsal olur inşallah Soma'ya ve insanlar işine tam anlamıyla sarılır. Korku yaratacak bir karar çıksın istiyorum.”

“Ölen maden işçisi 27 yaşındaki Sadık Kocakaya'nın annesi Sabahat Kocakaya da gözyaşları içinde adliyeden çıkarak, “Artık suçluların cezalandırılmasını istiyoruz. İleri tarihe ata ata 5 yıla doğru gidiyor. Benim gözlerim görmeyi ağızla ağlamaktan. Kızımın psikolojisi bozuldu” diye konuştu.” (Sözcü, 04.06.2014)

Gördüğümüz gibi bu maden faciaları sonucunda oluşan katli-

amların hesabı filan sorulmuyor, gerçek anlamda. Göstermelik soruşturmalar, yıllarca süren göstermelik davalar ve sonunda işçiler hep öldükleriyle kalıyorlar. Yakınları bir ömür acılarını taşıyor ve maddi yıkımlar, felaketlere uğruyorlar. Kimsesiz, çaresiz, beş parasız ortalıkta kalakalıyorlar. Çektikleri acılar da felaketin bir başka boyutu. Yani sadece hayatını yitiren işçiler değil, onların eşleri, çocukları, anne baba ve kardeşleri de mahvı perişan oluyor. Hayatları kararıyor. Acılar içinde geçiyor ondan sonraki yaşamları.

Bazı çok ender durumlarda birkaç kişi katliamın sorumlusu olarak yargılanıp cezaya çarptırılabilir. Ama onların aldığı en ağır ceza da 6 yıl 8 ay oluyor ancak. 10 Aralık 2009’da Bursa **Mustafakemalpaşa**’daki **Bükköy Madencilik**’e ait yine özelleştirilmiş maden ocağında bir patlama oluyor. Ve 19 işçi yaşamını yitiriyor. Tabii bu da apaçık bir katliam. Patron **Nurullah Ercan** ve yönetim ekibinin aşırı kâr-vurgun hırsından ve insan hayatını hiçe saymasından kaynaklanan bir katliam. Tıpkı **Soma**’daki gibi.

Şu benzerliğe bakar mısınız?

“Kazanın yaşandığı maden ocağının işçilerinden **İbrahim Dursun**, “Biz çıkarken gelen arkadaşlara dedik ki, ‘İçeride gaz var. Biz dinamit kullanmadık. Kazmayla kazdık, siz de dinamit patlatmayın’. Ancak ikazlarımıza rağmen bir dinamit patlatmışlar, bir şey olmayınca bir tane daha patlatmışlar. Sonra da gaz patlaması yaşanmış. Zaten doğru düzgün tahkimat yapmıyorlardı.” iddialarında bulundu.

“Kömür ocağında çalışma şartlarının son derece kötü olduğuna vurgu yapan Dursun, şunları kaydetti: “Yattığımız yerde çalışıyoruz. Ayağa kalkamıyoruz. Çok alçak. Bazı yerleri sürünerek geçiyoruz. Kafamıza lamba bile vermiyorlardı. Işıksız çalışıyorduk. Müdürümüz Hayrettin Bey’e dedim ki, ‘abi burada gaz var, çalışamıyoruz’. Bana küfrederek ‘hadi lan ne gazı. Burada gaz maz yok’ dedi. ‘Sen burada bir saat dursana, bakalım nasıl olacak’ dedim. ‘Gaz maz yok, işine

bak’ diye beni tersledi.” (Sabah, 13.12.2009)

Yukarıda da dedik ya patronun ve adamlarının nesine işçi sağlığı, işçi hayatı. Onlar küplerini doldurma derdinde. Fırsat bu fırsat ne kadar vurabilirsen o kadar iyidir, derler onlar. Facia olmuştur, işçi ölmüş, olursa olur, derler, ne var bunda. İşçi mi yok memlekette. Anlayış bu. Madenin işletme ruhsatını devletten belli süreliğine alan patronun, yine onun bir küçüğü yani alt patron olan taşeronların psikolojisi hep aynıdır. Devletten (TTK’den, TKİ’den) madenin işletme ruhsatını 5, 10 ya da 20 yıllığına kapan, kiralayan patron, buna rödövens diye alengirli bir de ad veriyorlar, o ruhsatı daha altındaki taşeronlara yani daha alt düzeydeki patronlara parçalayarak ya da parçalamadan verebilmektedir. İşte Soma’da da böyle yapılmıştır.

Devletten ruhsatı alan büyük patron kendisi hiçbir iş yapmadan alt patronlara madenin işletme işini yıkabilmektedir. Bu taşeronlar hem işverenden yüklü bir ücret almaktadırlar, hem de çıkarılan kömür miktarına göre prim almaktadırlar. İşçileri daha çok çalıştırmak, daha çok kömür çıkarmak bunların aldığı primi de o oranda arttırmaktadır. Demek ki üretimin hesapsız kitapsız, çılgınca arttırılması büyük patron Alp Gürkan’ın olduğu gibi bu küçüklerin de kârını yükseltmektedir, servetini büyötmektedir.

İşte bu yüzden işçiler tehditle, hakaretle, küfürle daha çok çalışmaya, daha çok kömür çıkarmaya zorlanmışlardır. Demek ki bu katliama neresinden bakarsanız bakın, hayâsızca bir kâr hır-sından kaynaklanmış olduğunu görürsünüz.

Görüldüğü gibi, kamunun madeni, tam bir yağma alanına çevrilmiş olmaktadır. Vuran vurana... Ve herkesin derdi aynı. Daha fazla vurmak...

İşçi sağlığını, işçi hayatını, düşünölecek şeyler mi bunlar?..

Mustafakemalpaşa’daki katliamın sorumluları yargılanabilmişler. Bununla ilgili haber şu:

“Bursa 3. Ağır Ceza Mahkemesi’nde ‘taksirle birden

fazla kişinin ölümüne sebebiyet vermek ve yaralamak' suçundan yargılanan maden ocağı sahibi Nurullah Ercan ile yönetim kurulu üyeleri Orhan Latif Ercan ve Kasım Karataş önce 6 yıl hapis cezasına çaptırıldı. Mahkeme daha sonra sanıkların cezasını 5 yıla indirdi.

“Maden Ocağı İşletme Müdürü Hayrettin Çelik, taşeron firmanın sahibi Fahrettin Şolpan ve Ocak Vardiya Şefi Bayram Erdoğan hakkında ise önce 8 yıl hapis cezası kararı veren mahkeme daha sonra bu cezayı 6 yıl 8 aya indirdi. Cezalarda ertelemeye gitmeyen ve para cezasına da çevirmeyen mahkeme Ahmet Yalvaç'ın ise beraatına hükmetti.” (www.haber7.com)

Bu kararı Yargıtay; olayda taksir değil “olası kasıt vardır” diyerek; cezaların daha da ağırlaştırılması gerektiği yönünde bozmuştur, Haziran başında. Böylece dava, yeniden görüldüğü mahkemeye gidip değerlendirilecektir. Alınan karar yeniden Yargıtaya gelecek vb. vb... Bu süreç kaç yıl alacak, sonuç ne olacak? onu da ancak Allah bilir...

Patron Nurullah Ercan ve kardeşleri yılda 64 milyon lira kazanıyorlar katliamın yaşandığı yıllarda.

Bu ocak hakkında da Maden Mühendisleri Odası “Bu maddede işçi nasıl çalıştırılmış?” diye rapor düzenliyor. Ama çalıştırılıyor ve 19 can kömür ateşinde kavrularak yok olup gidiyor. Bunun karşılığında her yıl 64 milyon lira kazanan patron ve adamlarıysa işte 6-7 yıllık cezalarla kurtuluyorlar. Onu da yatarlarsa... Yattıklarını varsaysak bile o da halktan kişilerin yatışı gibi olmaz tabii. Orada da “bey gibi” yaşarlar.

Adliye sistemini ayarlayarak, istedikleri zaman içeriye girerler, çıkarlar. Kağıt üstünde yatar görünürler, bir anlamda.

Küpledikleri, istifledikleri servet de yanlarına kalır.

Vicdansızlar işçi kanını, işçi canını paraya çevirip küplüyorlar. Olay apaçık bir şekilde ortada.

Ne diyordu Yunus ortalama 750 yıl önce:

**Gitti beyler mürveti,
Binmişler birer atı
Yediğü yoksul eti,
İçtiğü kan olısar**

Tayyipgiller'i ve böyle patronları da, taşeronları da dahil olmak üzere tüm takım taklavatlarını ne güzel anlatıyor Yunus'un bu dizeleri, değil mi?

Onların ruhlarını seriyor ortalığa. Manyetik görüntüleme cihazları gibi iç dünyalarını gösteriyor bize...

İşin bir diğer üzücü tarafı da; bu Bükköy Katliamı'nda patron Nurullah Ercan, şirketin yönetim kurulu üyesi olan kardeşi Orhan Latif Ercan'la yönetim ekibinden Kasım Karataş'ın avukatlığını, şu sıralar adı ve görüntüleri sık sık medyada yer alan TBB Başkanı Metin Feyzioğlu üstlenmiştir. 19 işçinin hayatını yok edecek cellâtlar ve sen onların avukatlığını üstleneceksin. Bu, avukatlık yasasına uygun düşebilir. Ama insancıl ve ahlâkî değerlere asla uymaz. Tabîî solculuğa da uymaz.

Bu şahsa bir türlü ısınamamamız, güvenemememiz onun işte bu içtenliksiz davranışlarından kaynaklanmaktadır...

Böyle facialar, katliamlar yaşanmıştır, bu Parababaları düzende ne yazık ki daha da yaşanacaktır.

Bunlar karşısında sarı sendikaların kılı kıpırdamış mıdır?

Hayır.

Zerrece üzölmüşler midir?

Hayır.

Çünkü hep söylediğimiz gibi onlar da bu zulüm ve sömürü çarkının bir bileşenidir, parçasıdır.

İşte bu sebepten dolayı sarı Türk-İş hem genel merkezinden hem de Soma'daki şube yönetiminden patronu ve onun düzenini, sistemini savunan açıklamalarda bulunmuştur.

Tarih 14 Mayıs gece saat 03:05. katliamın başlama saatinden yaklaşık 12 saat sonra. Hatırlayacağımız gibi katliam da 13 Ma-

yısı saat 15:15'te başlamıştı. O gece, Türkiye Maden İşçileri Sendikası Ege Bölge Şube Başkanı, (bu şube merkezi Soma'dadır) **Tamer Küçükgencay** da mecburen uyanık. Çünkü tüm Soma Halkı o gece facianın yaşandığı maden ocağının kapısında, yakınında ve Soma'nın meydanındadır. Ayrıca Türkiye'nin her yerinden kurbanlara yardım ve destek için gelen yardımsever, duyarlı insanlar da oradadır. Doğan Haber Ajansı Muhabiri **Şevket Yılmaz** bu sarı sendikacıya soruyor olayın nasıl olduğunu. İşte konuşma:

“Tamer Küçükgencay: 15.15 civarlarında trafo patlaması nedeniyle bir yangın çıktığı söyleniyor. Bu şekilde meydana geldiği söyleniyor.

“Muhabir: Orda kaza meydana geliyor. Peki, İçerideki durumu bir anlatır mısınız kaç işçi hayatını kaybetti, kaç işçi yaralı?

“Tamer Küçükgencay: Şimdi 08:00-16:00 vardiyasından bahsediyoruz, gündüz vardiyasından. Yaklaşık bize gelen rakam kesin olmayan rakamlara göre 250- 420 civarında bir arkadaşın olduğu söyleniyor.

“Muhabir: Peki bu ölü sayısının artmasından endişe ediyor musunuz?

“Tamer Küçükgencay: Kesinlikle ediyoruz. Çünkü yangın hâlâ devam ediyor. 3,5 saat sonra tahliye ekipleri diğer işyerlerinden gelen firmanın kendi tahliye ekipleri girmeye başladılar. Çok geniş bir alandan bahsediyoruz ayrıca, 5 kilometrelik galeriler bağlantılarından bahsediyoruz. Evet, endişeliyiz çünkü 151 tane arkadaşı şu anda kaybetmiş durumdayız

“Muhabir: Peki kaza nasıl meydana gelmiş siz tam belirleyebildiniz mi?

“Tamer Küçükgencay: Şimdi yangın ilk bize söylenen trafodan dolayı ama diğer başka etkenler de olabilir. Bu bir söylenti...

“Muhabir: Söylenti...

“Tamer Küçükgencay: Ama içeride ciddi bir zehirli gaz

var.

“Muhabir: Peki maden içerisinde bize bir anlatır mısınız içerisindeki durum nedir şu anda işçilerin pozisyonu ne durumda orda?

“Tamer Küçükgençay: Şimdi ona şöyle diyebiliriz. Bir vardiyada burada 800’e yakın bir arkadaş çalışıyor. Onlarda o 5 kilometrelik alanda çeşitli panolar var işte A, B, C, D Panoları hepsinde 50, 20, 30, 40, 50 kişilik ekipler gibi düşünelim, kimi bölgelerde çok zehirli gazlar var kimi bölgelerde daha az o çok olur dediğimiz yerde yaklaşık 200 arkadaş çalışıyordu en çok kaybı da oradan aldık.

“Muhabir: Peki maden ocağı şu anda özelleştirildi her halde çalışma sistemi nasıl madende ve de güvenlik tertibatları nasıl içeride?

“Tamer Küçükgençay: Şimdi önce firmamız kurumsal bir firma diyebileceğimiz bir firmadır. Çünkü iş sağlığı iş güvenliğinde onlarca mühendis çalıştırıyor, tekniker çalıştırıyor, usta çalıştırıyor. Herkeste gaz maskesi de vardı ama gaz maskelerimiz de yarım saat civarında dayanan gaz maskesi böyle.

“Muhabir: Teşekkür ederiz.

“Tamer Küçükgençay: Rica ederim, sağ olun.”

Açıkça görüldüğü gibi sarı sahte sendikacı ne olayın sebebi ni biliyor, ne oluş şeklini biliyor ne de felaketin boyutlarını biliyor. İşçilerle bağı yok ki adamın. Onun derdi işçilerin başını tutmak. İşçileri boyunduruklamak. Öyle yapsın ki patron da onları yük hayvanları gibi kullanabilsin. Alçaklığa bakın ki, böyle bir anda bile gerçek patronu, efendisi olan işveren Alp Gürkan’ı ve onun cehennem düzenini savunmaktan geri durmuyor.

Ne diyor?

“Şimdi önce firmamız kurumsal bir firma diyebileceğimiz bir firmadır.”

Burada bile dikkat edersek, gayriihtiyarî olarak firmayla kendisini özdeşleştiriyor. Kendini de onun bir parçası sayıyor. Olay

o çünkü. Ve ilk cümlede güzellemeye başlıyor. Öyle gelgeç, tırışkadan bir firma değil bu, diyor. Kurumsal bir firmadır, diyor. Ardından devam ediyor övgüye:

“Çünkü iş sağlığı iş güvenliğinde onlarca mühendis çalıştırıyor, tekniker çalıştırıyor, usta çalıştırıyor.”

Gördünüz mü?.. Hâlâ firmanın hiçbir kusuru yok, diyor, yanlış yok, diyor. Patrona uşaklığa, onun düzenini savunmaya devam, diyor.

Tabîî felaketin sebebini de aynen patronun ağzıyla gizliyor. Sahte, uydurma bir sebep savunusu yapıyor o da patron gibi, Tayyip’in bakanları gibi. Trafo aniden patlamış, diyor.

Düzenbaz patron ve adamları olayın gerçek sebebini bilmelelerine rağmen kendilerini masum göstermek için yakıştırma bir sebep öne sürüyorlar. Onlar nasıl olsa ölen ölecek, yangın her yeri kavuracak, bu arada da trafo da tabîî yanmış olacak, göçükler olacak bir sürü yerde. Trafonun patlayıp patlamadığını kimse tespit edemeyecek. Böylece biz de suçumuzu büyük ölçüde gizlemiş-saklamış olacağız.

Oysa felaketten hasbelkader sağ kurtulan işçilerin hiçbiri trafodan söz etmiyor. Onlar, aylardan bu yana her geçen gün ağırlığı artan bir oranda çığ gibi büyüyerek gelen gerçek felaketler yığınınını ortaya koyuyorlar tüm ayrıntılarıyla. O gün sabah bile bizi dinleselerdi yöneticiler, bu felaket yaşanmazdı, diyorlar. Yurakıda da dediğimiz gibi Doğa Ana evlatlarını korumak istiyor. Etmeyin, yapmayın diyor. Şu yasalara uyun. Şu yanlışlıkları düzeltin, şu tedbirleri alın; yoksa sizi ben de kurtaramam, diyor.

Ama o feryatları patron ve uşakları hiç dinliyorlar mı?

O söylenenleri sadece işçiler duyup anlıyor. Ve tekrar tekrar aktarıyorlar yöneticilere. Ama her seferinde hakaretle, küfürle karşılanıyorlar.

Türk-İş’e bağlı Türkiye Maden İşçileri Sendikası’nın Yönetim Kurulu da 14 Mayıs tarihli açıklamasında benzer safsataları tekrarlamaktadır. İşte iki paragraf bu açıklamadan:

“Türkiye Maden İşçileri Sendikası Yönetim Kurulu, *Soma*’da maden ocağındaki yangın nedeniyle acılarının çok büyük olduğunu belirterek, “Şu anda faciadan can kurtarma zamanı ama ilerleyen günlerde bir ihmal varsa, bir kusur saptanırsa bunun hesabı sendikamız tarafından da sorulacaktır” ifadesini kullandı.

“Yangının ilk bulgulara göre trafo patlaması sonucu çıktığı bildirilen açıklamada, yangından etkilenen sendika üyesi maden işçilerinin sayısının, vardiya girişi ve çıkışı söz konusu olduğundan net bilinmediği kaydedildi.” (Bugün, 14.05.2024)

Demek ki Sendikanın Genel Merkeziyle Ege Bölge Şubesi tencere-kapak gibi birbirine uyumludur. Yani bunlar besbelli ki, uyum içinde patrona hizmetlerini sunmakta, karşılığında kasalarını doldurmaktadır. Katliamın asli failleridir bunlar da.

Facia ve katliamdan tam on gün sonra bir açıklama yapan sarı Türk-İş’in Genel Başkanı **Ergün Atalay** ise yaptığı basın açıklamasında; “Ben 9 aydır genel başkanım, madenlerdeki şartlar hakkında bilgim ve ilgim yoktur”, diyerek işin içinden sıyrılma yolunu seçmektedir:

“Bir gazetecinin “Daha önce oraya gitmeniz gerekmiyor muydu, Bu konuda bir eksiklik hissediyor musunuz?” sorusu üzerine şunları söyledi:

“İlk iki gün, ocakta kaç kişinin olduğunu ne bakanlık bildi, ne biz bildik. Devletin ocaklarında madene girenlerde maske ve lambalarda numara yok. Maalesef buradaki maske ve lambalarda numara yok. Öyle acı ki 48 saat içeride kaç kişi olduğunu kimse bilemedi. Bu ayıp da herkese yeter. Burada bizim de pay almamız gerekiyorsa bizim de pay almamız lazım. İkinci gün, ocağın içinde yanma olduğunu, trafo patlaması olmadığını oradaki arkadaşlarımız bize ifade ettiler.

“Maalesef ben orasını ilk defa gördüm. Ben, Türk-İş başkanımı 9 aydır. Görmem gerekiyor muydu, yetişme imkânımız olmadı, maalesef o gün gördük.

“Olmasaydı ama geçmiş şimdi. Bizim orada şubemiz, tem-

silcilerimiz ne yaptı ne etti, ben de biliyorum, Maden-İş'in yönetimi de biliyor, siz gazeteciler de biliyorsunuz, ne olduğunu. Bununla ilgili kurullarımız çalışma yapıyor. (Gazeteler, 23.05.2014)

Türk-İş Başkanı gördüğümüz gibi diğer yöneticilerin hepsinden daha zeki, daha fırlıdak. Tam 10 gün susuyor. Ne yapacağını, nasıl bir yol izleyeceğine iyice düşünüp taşındıktan sonra karar veriyor. Bakıyor ki katliamın savunulur hiçbir tarafı yok; ne patronun, ne devletin, ne hükümetin ve ne de kendi sarı sendikalarının. Bu durumda diyor, hiç değilse ben görmedim, bilmedim, duymadım numarasına yatayım. Bilseydim müdahale ederdim ama bilmiyordum. Şimdi öğrendim. Bundan sonra doğrusunu yapacağım. Suçlu olan devlet de, patron da, bizim arkadaşlar da hesabını versin. Ama ben bilgisiz olduğum için suçlu değilim, diyor.

İyi de Türkiye'nin iş kazalarında Avrupa birincisi, dünya üçüncüsü olduğunu, maden "kaza"larında da yine benzer bir öncülüğe sahip olduğunu, madenlerdeki çalışma şartlarının İşçi Sınıfımız açısından dayanılmayacak oranda ağır bulunduğunu, daha doğrusu madenlerin bir cehennemden farksız olduğunu, çalışan her işçi kardeşimizin işe gitmek için evinden ayrılırken ailesiyle helalleştiğini herkes bilmektedir.

Sen kaç yıldır sendikacısın?

1978 yılından beri sendikacılık yapmaktasın sen. Aralık 2002'den beri de Türk-İş Genel Yönetim Kurulu Üyeliği ve Genel Eğitim Sekreterliği, 2 dönem de Genel Mali Sekreterlik yaptın, 9 ay öncesine, Genel Başkan seçilinceye kadar. Bak bir de eğitimcisin güya.

Madenlerle ilgili hiç bilgin yoksa, ki öyle diyorsun, hangi konuda var? Ve neyin eğitimini veriyorsun sen?

Yahu boş ver diyeceksin, işte tüzükte öyle bir makam var, biz de orayı dolduruyoruz, öyle mi?

Ha bak şu konuda çok bilgilisin: Sarılık nasıl yapılır, işvere-

ne hizmet nasıl edilir, işçi nasıl satılır, işçi nasıl korkutulup sindirilir ve köleleştirilmiş bir halde işverenin hizmetine sunulur; senin uzmanlık alanın bu. Şimdi de çıkıyorsun “iyi polis”i oynuyorsun. Ayıp be, yazık.

Şimdi sevgili Bekir Coşkun’un şu yazısı çağırıyordu.

“Sendikacı...

“Patronun sömürmesi yetmiyor...

“Sizi sömürecek birisini de kendiniz seçiyorsunuz...

“Biz buna “sendikacı” diyoruz...

“*

“Patrona benzemiyor..

“İşçiye de benzemiyor...

“İkisinin ortası...

“Parlak takım giyiyor diyelim, ama çorapları kısa baklava dilimli...

“İşçiler genelde cılızdır, bunun kemerinin üzerine sarkmış göbeği vardır ve sendikacının göbeği sonradan büyüdüğü için, portakala batırılmış iki kürdan gibi gider...

“Akşamları restoranlarda rakı içer...

“Memleket meselelerini anlatır sana, peynir kavun ile...

“En yüksek dozda sosyal olsun, siyasi olsun, kültürel olsun, her konuda derin bilgisi vardır, bağırarak konuşur, garson dinler gülümser...

“*

“Büyük ve lüks bir makam arabası vardır...

“Şoförü takım elbiseli, hatta daha şıktır... Koşar kapıyı açar... Ayıkken önce kıcı girer arabasına, restoran çıkışında önce kafası...

“Makam odası kocamandır ahşap kaplı ve görkemli bir büyük maun masa ile deri koltukları yine kocamandır...

“Birçok sekreteri vardır, birisi şişman...

“Onlara arada bir bağırır...

“İşçiye temsil eder, yeryüzünde Jaguar’a binen tek sendikacı Türkiye’den çıkmıştır... 45 yıllık sendikacı gördük mesela, iki kere milletvekili olup döndü geldi ki işçiye temsil

etsin... Oğluna televizyon, gelinine market açan var...

“*“

“3000 işçilik bir madende devletin kaç denetçisi vardır diyelim...”

“Üç ya da beş...”

“Bunun 3000 denetçisi oradadır...”

“Ama işçi ölümlerinde Türkiye Avrupa birincisi, dünya ikincisidir...”

“Çünkü işçilerin dertleri, acıları, canları sendikacının umurunda değildir...”

“Görmez...”

“Duymaz...”

“Umursamaz...”

“*“

“Ve 301 işçinin öldüğü dünyanın en büyük işçi katliamlarından birisinde sıradan insanlar iktidardan hesap sordular...”

“Kimisi adam gibi işçi örgütleri “hesap” istedi, kimisi kahrından işi bıraktı, kısacası dizine vurmayan kalmadı...”

“Onun sesi çıkmadı...”

“O sendikacının görevi, işçiyi iktidarın kölesi olarak tutmaktır çünkü...”

“Gerisi onu ırgalamaz...”

“*“

“İşçiyi satmak karşılığında, orada oturmaktır derdi...”

“Kömür küreğini soksan...”

“Aldırmaz...” (Bekir Coşkun, Sözcü, 28.05.2014)

Bekir Coşkun güzel anlatmış bu sarıları. Ama bir konuda yanlış. Bu alçakları işçilerin seçtiğini sanıyor. Tersine patronlar seçiyor onları. Önce seçiyor ve satın alıyor. Devşiriyor. Sonra da işçinin önüne koyuyor. Dolaylı ya da dolaysız yoldan bunlar seçilecektir, deniyor. İşçi de mecburen seçiyor. Sesini çıkaramıyor ki. Örgütsüz çünkü. Tek tek hepsi. Çaresizler, ne yapsınlar... Mecburen seçiyorlar. İşveren, bu sarı çakal sürüsü örgütlü. İşçi bunlara hayır dediği anda ya da bunlar hakkında olumsuz bir laf

ettiği anda işinden atılabilir, dayak yiyebilir, küfürlerle karşılaşabilir. Bütün bunları bildiği için boyun eğer işçi kardeşlerimiz, patronun adamlarına boyun eğdiği gibi.

Bu sarıların makamlarına girmek ve bunlarla görüşmek kolay değildir. Kovulup hakaretlerle atılabilirsiniz sendikadan, eğer onları rahatsız edecek bir talebiniz olursa. Uzatmayalım, bunlarla görüşmek işçi için Alp Gürkan’la görüşmek kadar zor ve risklidir.

Bu gerçeği Somalı işçi kardeşlerimiz de hep dile getirmiştir. Bir tek örnekle yetinelim isterseniz, zaten genelde bilinen bir gerçek olduğu için. Meclisin kurduğu milletvekillerinden oluşan Soma Araştırma Komisyonuna (sanki bir şey yapacaklarmış gibi, onlarınki de göstermelik, kandırmacadan ibarettir ya, neyse geçelim orasını.) bir işçi sarılarla ilgili olarak aynen şunları söylüyor:

“Ben 12 yıldır Soma Kömür İşletmeleri’nde çalışıyorum. Daha fazla arkadaşlarımızı ölmemesi ve sömürülmemesinden yanayız. İyi bir ücret ve şartlarda çalışmak istiyoruz. Sömürülmek istemiyoruz, hep sömürüldük, Ben bin 300 lira alıyorum. Ama taşeronlar 30 bin lira aldı. Sendika yönetimlerine yapılan seçimlerde biz kimi nasıl seçtiğimizi bilmiyoruz. Denetimlerini de görmedik, nasıl yapıldığını da görmedik. Bizim çalışma sistemimiz ana galeride olduğu gibi değil. Denetleme ana galeride yapılıyor. Neden üretim yapılan yerlerde denetleme yapılmıyor? Ben bunları sormak istiyorum. Sendika seçimleri neden özgürce olmuyor bizim elimize zarf veriliyor?” (Odatv, 10.06.2014)

İşçi Sınıfımızın boynuna ABD Emperyalistlerinin casus örgütü CIA ve onların yerli işbirlikçisi hain, halk düşmanı Parabalı tarafından dolanan bu lanet halkası sarı sendikacılığın nasıl işlediğine dair bir örnek daha verelim:

“SOMA MADEN İŞ’E KAYITLI ÜYE 13.500 OY KULLANAN 161

“Halk TV’de Ayşenur Arslan’ın “Medya Mahallesi”ne

konuk olan Hürriyet yazarı Yalçın Doğan, Soma’yla ilgili ilginç bir konuya dikkat çekti:

““Geçen cumartesi günü Soma’da Maden İş’in genel kurulu vardı. Soma’da Maden İş’e kayıtlı işçi sayısı 13.500, genel kurula katılıp oy kullanan üye sayısı ise sadece 161... Katılım oranı neredeyse yüzde 1... Seçim sonunda özel sektörden 4 işçi (Onlardan 2’si Soma’da yangın çıkan maden ocağı işçisi), kamudan da 1 işçi yönetime girdi. Bu maden ocağıyla ilgili ‘Geliyorum’ diyen bir tehlike olup olmadığı konuşuldu mu diye öğrenmek için o genel kurulun tutanaklarına ulaşmak istedim, ama henüz ulaşamadım.”

“Nüfusu 102 bin 224 olan ve bunlardan 15 bininin yer altında çalıştığı Soma’da Maden İş’e kayıtlı 13.500 kişiden sadece 161’inin genel kurula gidip oy kullanması elbette ki önemli bir ayrıntı...

“Peki, sadece Somalı madencilere özgü bir durum mudur sendika, dernek ya da vakıf seçimlerine ilgisizlik?

“Maalesef “Sendika ağalığı” ve “Sarı sendika” diye gerçekleri var bu ülkenin...

“Değil fazlası, ödediği aidat kadar faydasını görmediği sendikanın genel kuruluna niye gitsin?

“Niye kendisine bir kurşunluk yararı olmayan sendikanın yeni yöneticilerini seçmek için gününü heba etsin?

“Çünkü gelinen noktada tablo şudur:

“İster sendikalı olsun ister sendikasız, yıllar içinde öylesine hak kaybına uğradı ki çalışanlar, artık günü ve canlarını kurtarmanın savaşındalar...” (Ali Eyüboğlu, Milliyet, 16.05.2014.)

Bu aşağılık sendikacılık oyununun nasıl oynandığı daha güzel, daha açık anlatılabilir mi? İşin acı tarafı her yerde aynı oyun tekrarlanmaktadır.

Taşeron 30 bin lira alıyormuş. Sendikacı ondan aşağı mı kalacak. Sanmıyoruz. Kaldı ki sendikacıların resmi maaşları dışındaki bir sürü de yolsuzlukları, vurgunları vardır. Altlarındaki lüks arabalar sendikanın mülkiyetinde görünür. Giderlerinin pek ço-

ğu yine sendikaya fatura edilir. Hükümet, bunları denetlemez. Devlet kurumları denetlemez. Yolsuzluklarına göz yumulur. Yığıldıkları servetin kaynağı nedir diye sormazlar bunlara. Çünkü bunlar sadece patronun değil hükümetlerin de hizmetkârıdır.

Asgari ücret belirlenirken hükümet temsilcisinin karşısında gık demezler. Patronun ve hükümetin belirledikleri sefalet ücretine muhalefet şerhi bile koymazlar.

Tabii hükümete destekleri bununla kalmaz. Bakın aynı komisyonda bir başka Somalı işçi kardeşimiz nasıl ifade veriyor:

“Mitinglerin tarifelerinin olduğunu dile getiren işçiler milletvekillerini şaşırtan açıklamalar yaptı. İşçiler, maden ocağına gelen otobüslerle mitinglere taşındıklarını, bunun karşılığında da 30 TL yevmiye aldıklarını söyledi. Bunun yanı sıra kendi aracıyla gittiklerinde ise, benzinli araçlar için 150 TL, LPG’li araçlar için 100 TL, aldıklarını ayrıca yemek masraflarının da mitinglerin ardından şirketlerinin muhasebesinden ödendiğini açıkladı.” (agy)

Gördüğümüz gibi Tayyipgiller’in mitinglerini de dolduruyor işçiler, mecburen. İşveren ve Tayyipgiller’in temsilcileri, sarı sendika öyle istiyor çünkü.

Tayyip’in geçen 16 Mart’taki Manisa mitinginin ön saflarını sarı baretli bu işçi kardeşlerimiz doldurmuştur. Ve Tayyip soruyor bunlara bakarak: “Somalı kardeşlerim nerede?”, diye. İşçiler de yine çaresiz baretlerini kaldırıyorlar elleriyle havaya. Tayyip höykürerek sürdürüyor şovunu.

Ne düzenbazlık, ne acıklı, ne iğrenç oyun, değil mi?..

İşçi 1300 lira maaşla geçim derdinde, bunlar vurgun, küp dolurma, unvan, makam, koltuk derdinde.

Devrimci sınıf sendikacılığının kriterleri

Hikmet Kıvılcımlı’nın yükselttiği devrimci bayrağın altında yarım asra yakın süredir mücadele eden bizler, bu süre içinde hep şu ilkeleri savunduk:

1) Sendika yöneticilerinin alacakları maaş, o işkolundaki işçilerin ortalama ücretini geçemez.

2) Check off kaldırılmalıdır.

Check off, İşveren tarafından işçilerin aylıklarından sendika üye aidatının kesilip sendikaya gönderilmesi usulü, otomatik ücret kesintisi, diye tanımlanır. Türkiye’de uygulanan da aynen bu yöntemdir. Yani devlet sendika aidatını daha işçi maaşını eline almadan patrona kestirtir ve sarı sendikanın kasasına yatırtır. İşte böylesine düşünür sarısını devlet.

Biz de işte bu sarılar yöntemi, bu vurgun düzeninin yöntemi kaldırılmalıdır, diyoruz. Sendika aidatı elden toplamalıdır, işyeri temsilcileri aracılığıyla. Yani her işçi sendikacının eline aidatını kendisi vermelidir. Böyle olunca işçi sendikacıdan hesap sorabilir hale gelecektir. Kendisine hizmet etmeyen, kendi hak ve çıkarlarını savunmayan, tersine patronun iş düzeninin bir parçası ve uygulayıcısı olan bu sahtekâr sendikacılara işçi elbette aidat vermeyecektir. Sarılar da aidat alabilmek için ister istemez kendilerine en azından sınırlar koymak zorunda kalacaklardır. İşçiye hesap verebilmek için işçinin somut dertlerine, taleplerine çözümler bulmak durumunda kalacaklardır. Bunu yapamayan da defolup gidecektir. Sarıların da kasası ve cepleri böylesine dolmayacaktır.

3) İşçi Sınıfının ve alınteriyle geçim sağlayan ezilen ve sömürülen kitlelerin, tüm halkımızın gerçek dostu olan devrimciler, güçlenip etkinliklerini arttırmalıdır. İşçi Sınıfıyla yakın, sıcak, kalıcı, organik bağlar kurmalıdırlar. İşçileri bir yandan devrimci örgütte-partide örgütleyip bir yandan da eğitmelidirler. Sınıf bilinci vermeli, sınıf pusulasına sahip olmalarını sağlamalıdır. İşçiler böyle bir örgütlülüğe ve bilince kavuşurlarsa sarılar muhakkak ki İşçi Sınıfımız içinde böylesine istedikleri gibi oynamamayacaklardır. Tersine, onlar da yok olup gideceklerdir. İşçiler, ya sendikalarını bizzat kendileri ele geçirip tepeden tırnağa devrimcileştirecekler ya var olan devrimci sendikalarda örgütlenecekler (ki, şu anda böyle sendikaların sayısı biri ikiye geç-

mez ne yazık ki) ya da kendileri yepyeni devrimci sendikalar kuracaklardır o zaman.

Bu üç ilkemiz gerçekleşmediği sürece ne yazık ki İşçi Sınıfımız bu sahte, düzenbaz, sarı sendikacılardan yakasını kurtarmayacaktır. Çünkü bugün biz devrimciler ve İşçi Sınıfı dağınık, onlarsa dişlerinden tırnaklarına kadar örgütlüdürler. Devlet, hükümet, patronlar, sarı sendikacılar, Parababaları medyası, tarıkatlar, cemaatler domuz topu gibi birleşmişlerdir. Ve hepsi halkımızın kanıyla, etiyle, canıyla beslenmektedirler. İhanet içindedirler boylu boyunca.

Türkiye’de devrimci sınıf sendikacılığının temsilcisi Nakliyat-İş’tir

Bugün bizim birinci prensibimizi uygulayan tek sendika vardır: **DİSK**’e bağlı **Nakliyat-İş**. Hem ana tüzüğünde bu ilke belirtilir, hem de pratikte geçerli kılınır. Kıvılcımlı’nın ideolojisini benimseyen Nakliyat-İş Yöneticileri, Genel Başkan da dahil olmak üzere, işkollarındaki ortalama işçi ücretini hiçbir şekilde aşmayan bir aylık alırlar. Başkaca da hiçbir yan, ön, art gelirleri, ayrıcalıkları yoktur.

Nakliyat-İş, ideolojice Hikmet Kıvılcımlı’nın görüşlerini benimseyen bir kadronun önderliğinde mücadele etmektedir. Ve sadece kendi işkolunda değil, başka işkollarında haksızlığa uğrayan, işten atılan işçilerin de haklarını savunmaktadır. Onları da yönlendirmekte, eylemlerinde, işverene karşı mücadelelerinde yol göstericiliği yapmaktadır. Bu gerçeği, İşçi Sınıfı mücadeleleriyle ve devrimci hareketle ilgisi bulunan herkes bilir.

Bu sebepten, devletin de hükümetin de patronların da en düşman oldukları sendika Nakliyat-İş’tir. Grevlerinin, Direnişlerinin, İşyeri İşgallerinin önünü patronlar, hep devlet güçleriyle el ele vererek kesmeye çalışırlar. Ama bütün bu engellemelere rağmen Nakliyat-İş, on binlerce işçinin haklarını savunmuştur, almıştır haklarını. Onların ekmeklerinin büyütülmesinde mütevazı da olsa katkıları olmuştur. Bu bakımdan da İşçi Sınıfı, en azın-

dan öncüler bazında, Nakliyat-İş'i bilir. Duyar onun mücadelelerini hep ve sayar, saygı duyar.

Özetçe dersek; Nakliyat-İş gerçek anlamda sendikacılığın yani İşçi Sınıfı Sendikacılığının, Devrimci Sendikacılığın nasıl yapılacağını dosta da düşmana da gösteren tek sendikadır. Genel Başkanı da **Ali Rıza Küçükosmanoğlu**'dur.

Alp Gürkan'ın vurgunları

Yukarıda Parababaları medyasının, satılmışlar medyasının yazarçizerlerinin de bu katliamın dolaylı da olsa sorumlularından, suçlularından olduğunu söyledik. Onlar, hem genelde bu sömürü ve talan düzenini durup dinlenmeden savunurlar, hem de bazen özele inerek Parababalarına methiyeler düzerler. O işçi düşmanı, insan düşmanı sömürücülere propaganda yapma imkânı verirler. İşçi Sınıfımızın nasıl bir cehennemde çalıştığını ise görmezlikten, bilmezlikten gelirler. Konumuzla doğrudan ilgili olduğu için buna da bir örnek verelim:

“TTK 10 milyar lira alacak

“JEOLojİ mühendisi Alp Gürkan, 1970'li yıllarda İzmir Bayındır'da kurşun-çinko madenini işletmeye soyundu.

“1970'li yılların sonlarına doğru yaşanan akaryakıt sıkıntısı ve makine ithalatındaki zorluklar onu işletmenin kapısına kilit vurma noktasına getirdi.

“Alp Gürkan, kendi şirketini kapattıktan sonra borçlarını nasıl ödeyeceğini kara kara düşünürken, karşısına Koç Grubu'na ait Tirebolu'daki madeni taşeron olarak işletme fırsatı çıktı. Bazı profesyonel yöneticilerin olumsuz rapor vermesine karşın o dönemde 80'li yaşların başında olan Vehbi Koç kararını verdi:

“- Bu işten iki taraf da kazanabilir. Alp Gürkan, bu madeni bizim için işletsin.

“Vehbi Koç'un verdiği vize, Gürkan için dönüm noktası oldu:

“- Rahmetli Vehbi Bey'in öngörüsü doğru çıktı. Hem biz

çok iyi kazandık, hem de onlara kazandırdık. Ben tüm borçlarımızı temizleme şansı buldum.

“- Sonra ne oldu?

“- 2.5 yıllık işletme dönemi sonrasında Koç Grubu, “Bu işe kendimiz devam edeceğiz” kararı aldı.

“- Siz ne yaptınız?

“- Borçlarımızı temizleyip düze çıkmanın verdiği cesaretle Soma’da kömür madeni işine girdim.

“- Yönetim Kurulu Başkanlığını yürüttüğünüz Soma Holding de bu vesileyle doğdu değil mi?

“- Evet... Ancak, Soma’daki işlerin asıl büyümesi Türkiye Kömür İşletmeleri’nin (TKİ) 2005’te aldığı kararla oldu.

“- Neydi o karar?

“- TKİ, rödövens karşılığı işleri özel sektöre devretme kararı aldı. O döneme kadar çoğunlukla zarar eden TKİ, bu karar sonrasında kâra geçti.

“- Nasıl oldu? Sihirli bir formül mü devreye girdi?

“- TKİ, Soma’da kömürü kendisi çıkarırken tonunu 130-140 dolara mal ediyordu. Biz ihaleye girip, tonunu TKİ’ye yüzde 15’lik rödövens payı dahil 23.80 dolara çıkarma taahhüdü verdik.

“- TKİ, kömürün maliyetini oldukça indirmiş. Bu model size de para kazandırıyor mu?

“- Gerek biz, gerekse diğer özel şirketler kâr etmesek bu işe girmezdik.

“- Kârlılığa ulaşmak nasıl oldu?

“- Bizim mühendis ve işçilerimiz uzaydan gelmedi. Sadece işi iyi planlamak, özel sektörün çalışma tarzı devreye girdi o kadar.

“- Yakın zamanda Zonguldak’ta da Türkiye Taşkömürü Kurumu’nun (TTK) açtığı ihaleyi kazanıp, orada da çalışmalara başladınız.

“- TTK, MTA’nın verilerine dayanarak ihaleye çıkardığı bölgede 100 milyon tona yakın taş kömürü rezervi olduğunu belirtti. Biz de teklifimizi verip, işi aldık. Şu anda tünelleri açıp, galerileri oluşturma yolunda ilerliyoruz.

“- Size söylendiği kadar rezerv var mı?

“- Aslında ilk sondajımızda sonuç olumsuz çıktı. Ancak, ben ısrarla bu işi sürdürmemiz gerektiğini söyledim. Sonra nispeten olumlu işaretler almaya başladık. Karadeniz’in altına doğru tünellerimizi ilerleteceğiz.

“- Tünel ne kadar ilerleyecek?

“- TTK, kendi işlettiği noktalarda 350 metre kadar ilerlemişti. Biz 2-2.5 kilometre kadar ilerleyebiliriz. Aslında 4 kilometreye kadar kömür olabilir ama Karadeniz çukuru riski var.

“- Devraldığımız madendeki kömürün parasal değeri ne kadar?

“- Eğer TTK’nin bize verdiği raporlardaki kadar kömür çıkarsa, değeri 12 milyar doları bulur. TTK, elini hiçbir şeye sürmeden bu sahadan dönem sonuna kadar 10 milyar lira gelir elde edebilir.

“Alp Gürkan’la konuşurken Alarko Holding Yönetim Kurulu Başkanı İshak Alaton’un yıllarca savunduğu görüş aklına geldi:

“- TTK, o madenleri işleteceğine işi bıraksın. İşçilere evde otururken maaş ödeyelim. Devlet böylece büyük zarardan kurtulur.

“Soma Holding’in Zonguldak’ta, Hattat Holding’in Amasra’da attığı adımlar, durumun hiç de öyle olmadığını gösteriyor...

“Bölgedeki taş kömürü, işletmeyi yapan özel şirketler ile TTK’ye, dolayısıyla Türkiye’ye çok şey kazandıracak gibi görünüyor...

“Kömürü artık mekanize pano çıkarıyor işçiler makine başında duruyor

“SOMA Holding Yönetim Kurulu Başkanı Alp Gürkan’la İstanbul’daki sohbetimizden sonra oğlu ve Holding’in Başkanvekilliği, CEO’luk görevini yürüten Can Gürkan, Soma Metalik Maden İşletmeleri AŞ CEO’su Mehmet Ali Deniz, Soma İnşaat Sanayi ve Ticaret AŞ CEO’su Mehmet Özdemir ve danışmanları Necla Zarakol’la So-

ma'ya gittik.

“Can Gürkan, Soma’da yılda 6 milyon ton kömür çıkar-
dıklarını belirtti:

“- Yeraltı kömür üretiminde biz ilk sırada yer alıyoruz.

“- Soma’da kaç kömür ocağı işletiyorsunuz?

“- TKİ’nin iki ocağı bizde. Birinde rödövars üzerinden
işletme yapıyoruz. Diğerinde taşeron modeliyle işi yürütü-
yoruz.

“Can Gürkan, birlikte madene girmeden önce mekanize
panoları gösterdi:

“- Yeraltında kömürü çıkarmak üzere kazı işlemini bu
panolar yapıyor. İşçilerimiz bir taraftan o panoları çalıştırıp
kontrol ediyor, diğer taraftan yürüyen bantları denetliyor.

“- Mekanize oranınız nedir?

“- Yüzde 50 mekanize olmuş durumdayız. 2013’te bu
oran yüzde 80’e çıkacak. Tam mekanizeye doğru ilerliyoruz.

“İthal panoların yanındaki makinelere işaret etti:

- Kendimiz yarı mekanize pano üretimi yapıyoruz. Böy-
lece makine üretimine de geçmiş olduk.

“Kömür ocağına inerken şu noktaya dikkat çekti:

“- İşçilerin çalışma koşulları iyileştikçe verim artıyor.

“Soma’da ilk ocağı 1983’te işletmeye başladıklarını
anımsattı:

“- O ocak artık kapanmak üzere... Orada üretim 1986’da
başlamıştı...

“- Soma Holding’te kaç kişi çalışıyor?

“- 6 bin personel görev yapıyor.

“- Soma’da çıkardığınız kömürün kalorisi ne kadar?

“- Soma linyitinin kalori düzeyi 4500.

“Kömür madeninde ana tünele artık arazi aracıyla girile-
biliyor

“SOMA Holding Yönetim Kurulu Başkanı Alp Gürkan,
Zonduldak’taki taş kömürü işindeki heyecanını ortaya koy-
du:

“- Eğer Zonguldak’ta TTK’dan bir-iki işletme daha ala-
bilirsek 15 bin kişiye istihdam yaratır hale gelebiliriz.

“Soma’dan Zonguldak’a geçerken de Can Gürkan, kömür madenciliginde ulaşılan noktaya dikkat çekti:

“- Soma’da ocaklara raylı sistemle indik. Zonguldak’ta galerilere yönelecek tünelleri rahatlıkla araçların içinde do-laşacağı şekilde yapıyoruz.

“Soma Holding’in Zonguldak’taki işletmesine varınca bizim için hazırlanan arazi araçlarına bindik, doğrudan ye-ni açılan tünellere yöneldik, aşağıda girişle çıkışın birleştiğı kavşakta durduk.

“Can Gürkan, kavşakla ilgili iddiasına vurgu yaptı:

“- Burası yeraltında çalışacak personelimizin toplanma noktası olacak. Galerilerimiz tam devreye girdiğinde yap-aamız açılış törenini yeraltındaki bu kavşakta yapmayı çok istiyorum.

“Kömür madenciliginde ulaşılan noktanın altını bir kez daha çizdi:

“- Eski ocaklara önceleri yaya, sonra da daracık tünel-lerden raylı sistem veya kömür de çeken bantlar üzerinde iniliyordu. şimdi tünellerde araçlar rahatça dolaşabilecek. Bu durum personele de büyük kolaylık sağlayacak. Ayrıca galerilere yakın noktalara asansörle de inilebilecek.

“Hattat Holding Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Hat-tat da geçen akşam Çinli Harbin’le imzaladığı anlaşma son-rasındaki sohbette Amasra’daki kömür ocakları iin benze-ri mesaj verdi:

“- Kömüre ulaşmak için atığımız tünellerden neredeyse bir TIR geçecek...

“Zonguldak’ta kömür madeninin galeriler öncesi bl-mne arazi aracıyla rahatlıkla girince, 35-40 yıl önce Ke-ban’daki krom madenine orada çalışan akrabamla yaya gir-diğim günü anımsadım...

“Nereden nereye...” (Vahap Munyar-Alp Gürkan röportajı, 2012)

Yukarıda anlatılanlar doğru ise 13 Mayıs’tan bu yana So-ma’da yaşanan facia, katliam ve on binlerce Somalı annenin, ba-

banın, eşin, evladın, kardeşin feryatları ve milyonlarca insanın bu acıları paylaşmaları, ona tanıklık etmeleri yalan; gerçek değil, sanal, bir masal ya da Hollywood filmleri gibi bir oyun, öyle değil mi?.. Gerçek yukarıdaki röportajda anlatılanlarsa 13 Mayıs'tan bu yana Soma'da hiçbir acı, olumsuz olay yaşanmamıştır, öyle olması gerekir, değil mi?..

Ama ne yazık ki, ne acıdır ki Soma'daki facia ve katliam, oradaki madende ocaklardaki yaşam bir cehennem yaşamı. O uçup giden canlar, o dul kalan eşler, yetim kalan yavrular, acılar içindeki çaresiz insanların feryatları, gözyaşları gerçeğin tâ kendisi.

Öyleyse yukarıdaki röportajda söylenen sözlerin tamamı yalan, düzenbazlık, kandırmaca ve namussuzluktan ibarettir. Röportajı yapan da, veren de düzenbazdır, namussuzdur, alçaktır. Saf, bilinçsiz insanlarımızı kandırmaya yöneliktir bu oyunlar, bu düzenler. Kan emici vurguncuları şirin, sevimli göstermeye yöneliktir bu yazılanlar. Alp Gürkan'ın çıkarı böyle yapmasını gerektirmektedir. Ama Vahap Munyar'ın çıkarı da o kandırmacaya, o hileye ortaklık etmesini gerektirmektedir. Gazete patronu böyle aşağılık işler yapsın diye onları o köşelerde tutmaktadır, o yüksek maaşları vermektedir.

Daha böyle patronlara güzelleme yapmayı öncelikli iş edinen çok sayıda gazeteci, televizyoncu vardır. Yandaş medya, Penguin medyası, Havuz medyası, özetçe satılmışlar medyası, hainler medyası hep yapar bu işi. Onların görevleri hem genelde vurgun düzeninin işleyişini savunmak hem böyle tek tek patronların vurgununu savunmak, hem de kendi gazete, televizyon patronlarının çıkarlarını, ihalelerini savunmak, iş takiplerini yapmaktır. Utanç verici bir iştir onların yaptığı. Ahlâksızlıktır. Ama neyler-siniz ki menfaat için, yüksek maaşlar alabilmek, o koltuklarda oturabilmek, o köşeleri tutabilmek için satarlar namuslarını, insanlıklarını.

Yukarıdaki röportajda ifade edildiğine göre batmış gitmiş olan Alp Gürkan'ı yine bir kamu madenin taşeronluğunu vererek

kurtaran, ona hayat öpücüğü veren kişinin Koç Holding'in kurucu patronu Tefeci-Bezîrgânlıktan Finans-Kapitalistliğe geçiş yapmış vurguncu **Vehbi Koç**'tur.

Birlikte götürdükleri kamu malı neymiş?

Giresun Tirebolu'daki Türkiye'nin en büyük bakır rezervine sahip olan bakır madeniymiş, çinko madeniymiş.

Hep diyoruz ya bizdeki Parababaları Batıdaki gibi teknoloji geliştirici, marka yaratıcı ve üretici burjuvalar değildir. Bizdeki Parababalarının üç önemli karakteristiği vardır:

1- İşçi Sınıfımızı hayâsızca sömürürler. Teknoloji değil insan sömürüsü yaparlar. Yani insan kanıyla beslenirler.

2- Kamu mallarını yağmalarlar. Tabîî hükümetle, devletle anlaşarak. Yağmadan pay vererek onlara.

3- Uluslararası Batılı emperyalist tekellerin Türkiye'deki acenteliğini, montajcılığını yaparlar. Bu montaj ürünlerini de halkımıza fahiş fiyata satarlar. Yani tüketici insanlarımızın da karnını emerler utanmazca, insafsızca.

Soma faciası ve katliamı onların bu karakteristiğini bir kez daha apaçık bir şekilde ortaya sermiştir.

Röportajdan bir şey daha öğreniyoruz: Alp Gürkan Zonguldak madenlerinden de 2 milyar dolar vuracakmış. Onun planını, projesini yapmış. Onun sevinci, heyecanı yansıyor konuşmasına. Kamunun sırtından vur. 2 milyar da tabîî kendi söylediği. Gerçeği bu rakamın birkaç misli olabilir pekâlâ.

Alp Gürkan ve ekibi yalan dolanda Tayyipgiller'i aratmıyor

Soma patronu Alp Gürkan da Tayyip ve avanesi gibi çok kolay ve sürekli yalan söyleyebilmektedir. Yine 1 yıl önce internet ortamında dolaşan bir videoda Soma'da işlettiği kömür ocaklarında yaşam odası yaptıklarını ve bir kaza anında işçilerin bura-

da 15-20 gün kalabileceklerini, her türlü ihtiyaçlarını da karşılayabileceklerini söylemektedir. Yani Soma madenleri bu denli güvenli ona göre. İşte söyledikleri:

“Türkiye’de metan gazı sağda solda patlar, değil mi? Metan gazını kontrol edecek sistemleri oraya koymak gerekir. Artı, herhangi bir kaza olduğu zaman yeraltında, insanların dışarıya çıkamamaları halinde en azından 500 tane yeraltı çalışan işçisinin uzun bir süre yeraltında yaşama imkânı sağlayacak yaşama alanları gerekir. Orada bir kaza olunca dışarı çıkamayacak, orada isterlerse 15 gün, 20 gün kalabilirler. İçinde her türlü ihtiyacının olduğu yani oksijeninden yemesine, içmesine kadar gayet geniş yaşam alanları var.” (<http://www.youtube.com/watch?v=lAzbjflIqBA>)

13 Mayıs’ta karşılaştığımız cehennem tablosu, oralarda ne yaşam odası bulunduğunu, ne de başka herhangi bir güvenlik tedbiri alındığını ortaya koydu. Yukarıdaki söyledikleri de külliyen yalandı, göz boyamaya, aldatmaya yönelikti.

Facia ve katliamdan 3 gün sonra kendisi, şirketin Genel Müdürü **Ramazan Doğru**, Soma’nın İşletme Müdürü **Akın Çelik** ve şirketin İnsan Kaynakları Direktörü **Celalettin Gökaşan**’la birlikte düzenlediği basın toplantısında önce yaşam odasının bir önemi olmadığını, burada yaşam odası olsaydı bile bir işe yaramayacağını iddia eder. Ama kendisi ve ekibi medya emekçilerinin soruları karşısında panikleyip kurgularını bozunca tamamen tersi bir görüşe atlar. Yaşam odalarını 3-4 ay sonra yapıp bitirmiş olacaklarını, kaza eğer şimdi değil de o zaman olsaydı kimsenin ölmeyeceğini dile getirir. Tabii hem kendisi hem de ekibi yine medya emekçilerinin doğrudan ve ısrarlı soruları karşısında yaşam odasının bulunmadığını netçe itiraf etmiş olur:

“ALP GÜRKAN: O ODANIN HİÇBİR EHEMMİYETİ YOK

“Arkadaşlarım bir sene önce çalışma alanlarında yapılan bir odadır yaşam odası. Bu odalar anataşın içinde yapılacak. Eğer kömürün içinde yaparsanız bir yangında odanın içinde

olan insanlar yanar. Taşlı bölgede yaşam odası yapmamız gerekir. Esas üretim alanı olmadığı için ana taş a girilerek yapılıyor bu yaşam odası. Yaşam odası hemen her yere yapılamaz. Kömür madeninin içine yapamazsınız. Civara yapabilirsiniz. Yaşam odasının Türkiye’de hazırlığını yapmak da maden içinden geçerek olur. Madenin içinden geçiyor. Tünel sürerek yapılır. Oraya gitmeden oda yapsanız ne olur? Yaşam odası üretimin ağır olduğu yere yakın yapılır. Buradaki odanın hiçbir ehemmiyeti yok. Alt tarafta hazırlık yapılıyor şu an. Bu kaza üç ay dört ay sonra olmuş olsaydı bu insanlar kurtulacaktı yaşam odası olduğu için.” (Hürriyet, 16.05.2014)

Bunlar böyle işte. Bunların hiçbir sözüne inanılmaz, güvenilmez. Bugün böyle derler yarın tam tersini. Dürüstlük, namus, ah-lâk çoktan unutulmuş ve taşınması gereksiz yükür bunlar için. Hep diyoruz ya; benzer benzerini bulur, diye. İşte her şeyiyle dört dörtlük Tayyipgiller standardında biri. O sebepten kaynaşır anlaşıveriyorlar. Aynı çamurdan yoğrulma hepsi...

Evet, Parababaları düzeni bu işte. Bu alçaklar, bu hainler, bu sömürgeçler Türkiye’yi kendilerine cennet yapmışlar, halkımız içinse cehennem...

Bu düzeni yıkacağız ama. Eninde sonunda yıkacağız. Bu talancılardan da, bunların müttefiki siyasilerin de tüm aşırıdıklarını, çaldıklarını son lirasına kadar alacağız ellerinden. Halk iktidarı kurulduğu gün kaçacak delik arayacak bunlar ama kaçamayacaklar. Onların ihanetlerine, hırsızlıklarına tanık olan Soma’da gördüğümüz işçi kardeşlerimiz gibi milyonlarca işçimiz var, köylümüz var, esnafımız var, namuslu aydınlarımız var. Hiçbir işleri gizli kalmayacak. Bitecek bir yerde bu alçakça işler. Ve çekecekler cezalarını bu halk düşmanları, bu suçlular...

Bu katliamla ilgili olayın eğer her yönünü, her boyutunu incelemeye kalkarsak binlerce sayfayı tutar, yazmamız gerekenler. Fakat bu yazdığımız kadarı da katliamın içyüzünü, sorumluların kimliğini, cibilliyetini açıklamaya yeterli olur sanıyoruz.

Tayyipgiller'in vurgunlarının, peşkeşlerinin artık kaydı tutulamaz noktada

Sen ey Tayyip! Nereye gitsen, ne yapsan her yaptığın iş, her attığın adım kriminal bir olay kapsamı içinde oluyor. Sanki çok yönlü suç işleme makinesisin. Hırsızlıklar, soygunlar, kandırmacalar, ihanetler, saldırganlıklar, canilikler, yalanlar, iftiralar kişinin olmuş senin. Bunların dışında bir şey yapıp etmez olmuşsun. Hangi haberi izlesek, hangi gazeteyi okusak mutlaka senin bir şer işinle karşılaşyoruz.

Geçenlerde masamın kenarındaki eski tarihli, üst üste yığılı gazetelerden biriyle çalışma odamın içini kirleten kedilerimin kakalarını silmek için kullanmak üzere yarım sayfa kopardım. Birden gözüm o gazete parçasındaki şu habere ilişti; onu kullanmadım artık o an. Ayırıp koydum kitaplığın bir rafına. Okuyalım haberi (Işık Kansu'nun köşesinden):

“Dubai’ye Götürülen 2.5 Milyar Dolar Kimindi?

“Görevden alınan savcı Muammer Akkaş’ın, üstü örtülen ikinci dalga yolsuzluk soruşturmasına benzer bir durum PTT’nin telefon bölümü özelleştirilirken de yaşanmıştı.

“O soruşturmayı yürüten Cumhuriyet Savcısı Ömer Süha Aldan (şu anda CHP milletvekilidir) ile konuştuk. Telekom’un özelleştirilmesi ile ilgili yürüttüğü o soruşturmada, savcı Muammer Akkaş’ın son gözaltı kararı uygulanmayan listede yer alan Abdullah Tivnikli, Yasin el Kadı gibi adların da geçtiğini anımsatarak, “Benim yürüttüğüm soruşturmada 2.5 milyar dolarlık çok büyük bir rüşvetin döndüğü ve bu paranın Dubai’ye götürüldüğü söyleniyordu” dedi.

“Aldan, o dönemde Türkiye ile Dubai arasında adli yardımlaşma anlaşması olmadığı için rüşvet konusunda bir sonuca ulaşamamış. Dolayısıyla verildiği ileri sürülen 2.5 milyar dolarlık rüşvete ilişkin ipuçlarına ve banka kayıtlarına da ulaşamamış

“Aldan’a, “Rüşvetin kime verildiğini saptayabilmiş miydiniz” diye sorduk. “Hayır” dedi ve ekledi:

“Ama düşünün 2.5 milyar dolarlık bir rüşvetten bahsediliyordu. Sanırım, bu rüşveti alan bir daire müdürü ya da şube şefi değildir. O konuda bilgiye ulaşamadık. Bu tür para aklama işlerinde Dubai’nin kilit bir ülke olduğunu düşünüyorum. Gün gelip bugünler araştırıldığında, paraların kaçırıldığı önemli yerlerden birisi Dubai, diğeri de Cayman Adaları olacaktır.

“Telekom soruşturması sırasında Aldan, dönemin Ulaştırma Bakanı Binali Yıldırım’ı da aşamamış:

“Özelleştirme İdaresi’nde ve Telekom’da çalışanlara yönelik görevi kötüye kullanma soruşturması da açmıştık. Ulaştırma Bakanı olan Binali Yıldırım soruşturma izni vermemişti, bu yüzden bu konuda da bir sonuca ulaşamamıştık.”

“Soruşturmalar bir sonuca ulaşamamış, ama Ömer Süha Aldan’ın elindeki dosyalar alınmış ve kendisi Çin’in Mahallesindeki uyuşturucu içicileri ile uğraşan bir savcı konumuna getirilmiş. O da emekli olmuş...” (Işık Kansu, Cumhuriyet, 06.01.2014)

İki buçuk milyar dolar, milyon değil. Aşırılan kamu malı karşılığı alınan rüşvet. İşte Tayyipgiller Kuvayimilliyeye yadigârı KİT’leri boşuna satmadılar yok fiyatına. Buna satmak da denmez, düpedüz peşkeş yaptıkları. İki üç yıllık kârı karşılığında dev kuruluşları, işletmeleri yandaş Parababalarına yık geç. Bunun adına da “özelleştirme” de.

17 Aralık geriz patlaması sonrasında Tayyip’in en has arkadaşı, vurgun yoldaşı **Binali Yıldırım**’ın adı “**Milyon Ali**”ye çıkmıştı. Yukarıdaki soygundan anlıyoruz ki artık bu ad onu ifade etmede, tanımlamada çok yetersiz kalır. Ona uyan “**Milyar Ali**”dir.

Tabîî bu kadar büyük paraları götürünce en büyük dert, onları nerede saklayacakları oluyor. Kolay değil. On milyarlarca doları saklamak zor iş. Hani 17 Aralık tapelerinde ortaya çıktı ya; Tayyip, Bilal, Emine, Sümeyye, damat, kardeş 24 saat uğraşıyorlar Üsküdar’da istiflenmiş milyar doları daha güvenli yerlere

nakledip saklamak için; yine de o saatten sonra bile ortada 30 milyon avro gibi bir miktar kalıyor. Ne deniyor, işte onunla da Altunizade’de yine bizlerden (Tayyipgiller’den) birinin yaptırdığı **Şehrizar Konakları** denen villalardan birkaç tane alalım, filan.

Nitekim alıyorsunuz da, değil mi?

Işık Kansu’nun naklettiği vurgunda götürülen 2.5 milyar dolar da Dubai’ye gönderilmiş. Orada zulalanmış. Daha başka saklama yerleriniz de varmış, bak.

Geçen hafta **Ulusal Kanal**’da **Sabahattin Önkibar** konuşuyordu. Şöyle dedi bir ara:

“Halis Toprak anlattı bana bunu. Dedi ki; ‘benim mallarıma el koydular. Boğaz’daki Aslanlı Köşk’ümü Tayyip Erdoğan arkadaşı Remzi Gür’e TMSF aracılığıyla 16 milyon dolara sattı. Benim yalımin rayiç bedeli 100-120 milyon dolar arasındaydı. Eğer satışa çıkarmış olsaydım hiç beklemeksizin 80-100 milyon dolar arası bir paraya anında satar-dım.’

“Bu Aslanlı Köşk, Boğaz’ın Rumeli Yakasındaki en güzel, en değerli yalılarından biridir. Burayı Tayyip Erdoğan çocuklarının Amerika’daki okul masraflarını karşılayan Remzi Gür’e 16 milyon dolara satıp geçmiş.”

Şu vurgunun, peşkeşin boyutuna bakın. 80-100-120 milyon dolar nerede, 16 milyon dolar nerede... Tabii bu Remzi Gür’ün vurduğu sayısız vurgundan sadece biridir. Hep diyoruz ya; bunlar durup dinlenmeden vururlar, soyarlar, hainlik ederler, canilik ederler, diye. Başka işleri yok bunların. İblis gibi durmadan şer düşünürler, şer işlerler bunlar...

Tayyipgiller’in deşifre olmuş vurgunlarını adlarıyla saymaya kalksak bile onlarca sayfa tutar yazdıklarımız. O bakımdan bunlara daha fazla girmeyelim.

Yine hep söylediğimiz gibi Tayyip, keramet sende değil, senin arkandakinde. Seni oralara tutup getirende. Yani ABD Em-

peryalistlerinde. Sende var olan sadece hırsızlığa, ihanete, zalimliğe dair potansiyeldir. İşte onlar bunu keşfetti sende. O yüzden seni Refah Partisi Beyoğlu İlçe Başkanırken keşfedip devşirdiler ve seni buralara taşıdılar. Bu hayâsızca zulümleri, ihanetleri yaptırıldılar.

İstanbul Belediye Başkanırken başladın çalmaya, kamu malı aşırıya. 7 tane hepsi de yüz kızartıcı suçlardan oluşan dosya yarattın. Bunlardan milletvekilliği dokunulmazlığı sayesinde paçayı kurtarmış durumdasın. Şimdi yargıyı da yargı olmaktan çıkardın ya. 17 Aralık sonrasında da açıkça ve kesince görüldüğü gibi soruşturmalar, yargılamalar artık millet adına yapılmamaktadır. Sadece Tayyipgiller adına yapılmaktadır. O bakımdan bundan sonra da dokunulmazlık zırhına da pek ihtiyacın kalmayabilir. Senin elinde olan mahkemelerin seni yargılayacak halleri yok ya. Böyle bir şey Bilal'in, Sümeyye'nin, Emine'nin seni suçlaması, çaldıklarını açıklaması gibi bir şey olur ki bu mümkün değil.

Sonra yine ABD'nin Ankara Büyükelçisinin açtığı yoldan Deniz Baykal ve Yüksek Seçim Kurulunun yardımlarıyla önün açılarak milletvekili ve Başbakan yapıldın. Oysa sen yasal bakımdan muhtar bile olamayacak durumdaydın. Amerika taşıdı seni buralara diyoruz ya işte hep. Laf olsun diye mi diyoruz, gerçek böyle.

Ortadoğu'da ABD'ye yaptığın taşeronlukla eline Müslüman kanı da bulaştırdın sen

Amerika'nın ve AB'nin **İkinci Körfez Savaşı** ve ardından gelen Irak işgalinde onlara yaptığın hizmetle ödemeye başladın diyetini. 5 milyon civarında Müslüman Iraklı kardeşimiz hayatını kaybetti bu savaşta. 11 yıl geçit aradan. Irak bugün bile hâlâ alev alev yanan bir cehennem. Her gün onlarca, yüzlerce insan ölüyor orada. Camiler bombalandı, minareler kurşunlandı, oradaki genç yaşlı insanlar bedenleri hareketsiz kalıncaya kadar kurşunlanarak öldürüldü. Yaralı kalmalarına bile izin verilmedi.

Binlerce, on binlerce Müslüman kadının ırzına geçti Batılı Emperyalistlerin askerleri.

Ve sen Tayyip, adamın A. Gül’le beraber dua ettin bu işgalci katiller sürüsü için, bu ırz, namus düşmanları için. “Bunların evlerine sağ salım dönmeleri için Allah’ıma dua ediyorum”, dedin.

Bırakalım Müslümanlığı da sen ne biçin insansın yahu? Hiç aynaya bakmıyor musun? Geceleri nasıl uyuyabiliyorsun sen?

Anlaşılmazsın Tayyip sen. İnsani ölçütler içinde sana bir yer bulmak mümkün değil. Yine hep diyoruz ya sen insan, hayvan, bitki değil de dördüncü türden bir canlısın. Tabii sadece sen değil, tüm avanen. “Tayyipgiller” diyoruz ya biz buna. Canlılar âleminin böyle bir bileşenisiniz siz.

Sonra efendin Obama emretti, Libya’ya bulaştın, sataştın. 100 bin Libyalı Müslümanın katlinde, Muammer Kaddafi’nin linç edilerek canice öldürülmesinde suç ortaklığı ettin emperyalist Haçlılarla. Libya da o zamandan bu yana bir cehennem.

Ardından Suriye... Durduk yerde, efendin öyle emir verdi diye, daha önceleri kardeşten de yakın olduğunu söylediğin Beşşar Esad ve yönetimine karşı harp ilan ettin. Onlarca ülkeden devşirilmiş Muaviye-Yezid diniyle, CIA-Pentagon diniyle doktrine edilip insanlıktan çıkarılmış, caniler sürüsü haline getirilmiş ciğer söken, yürek yiyen, koyun boğazlar gibi insan boğazlayan bu Ortaçağcı canavarları Güney illerimizde içtima ettin, eğittin (tabii CIA’yla birlikte), donattın ve Suriye Halkının üzerine saldın. 4 yıldan bu yana bu caniler ABD, Suudi, Katar, Kuveyt ve Türkiye’nin silahlarıyla, parasıyla donatılıp beslenerek kardeş Suriye insanlarımıza saldırıyorlar, öldürüyorlar onları, evlerini, işyerlerini, köylerini, şehirlerini yakıp yıkıyorlar. Kadınlarını, önce tecavüz edip sonra öldürüyorlar.

4 yıldan bu yana 200 bine yaklaşan Müslüman Suriyeli kardeşimiz hayatını kaybetti, bu saldırılarda. Milyonlarcası yerini, yurdunu, memleketini terk etti canını kurtarmak için. Ve sen Türkiye Halkının alınterinden çaldığın 2.5 milyar doları bu katiller

sürüsü için harcadın.

Yaptığın ihanet yetmezmiş gibi dar gelirli, yoksul, çalışan ve ezilen insanlarımızın el koyduğun emeklerinden oluşan 2.5 milyar doları heba ettin bunlar için.

İşte 10 Haziran’da da bunlardan IŞİD adlı olanı Irak’ta Türk TIR şoförlerini kaçırdı (32 kişiyi). 1 gün sonra da Türkiye’nin Musul Başkonsolosluğunu basıp buradan da 49 kişiyi rehin alıp götürdü. İşin garibi bunlardan 30 tanesi Konsolosluğu korumakla görevlendirilmiş Özel Harekât polislerinden oluşuyormuş. Ellerini silahlarına değmeden teslim olmuş bunlar da. Bu Ortaçağcı grubun hangi amaçla bu eylemleri yaptığını şu an için tam olarak bilemiyoruz. Ama şu kesin ki, bu eylemle Türkiye’yi çizmiş oluyorlar. Tabii Türkiye’yi bu hallere düşüren Tayyipgiller iktidardır. Hatırlanacağı gibi birkaç yıl önce de Tayyipgiller **“Mavi Marmara”** macerası ve faciasıyla Siyonist İsrail’e çizdirtmişlerdi Türkiye’yi.

Tayyip ve Dışişleri Bakanı **Davutoğlu** NATO’ya başvurdu, IŞİD’e karşı Türkiye’yi koruması için. 12 yıldan bu yana süren iktidarıyla Türkiye’yi öyle bir hale düşürdü ki, Türkiye bir Ortaçağcı silahlı örgüt karşısında bile kendini koruyamayacak hale geldi. Şu acıklı duruma bakın. Ama Tayyipgiller bu işte. Onlarda aslında sıçan kadar yürek yok. Tayyip’in meftunu olduğu Suudi Arabistan’ın bir yayın organı bile ne diyor Tayyip için: **“Kuru gürültü”**. İsrail ne demişti bu “Mavi Marmara” olayı sırasında Tayyip’in esip gürlemesi için: Bunları ciddiye bile almıyoruz. Yani ciddiyetsiz buluyor Tayyip’in efelenmesini ve ekliyor: **“Cevap vermeye bile gerek duymuyoruz”**.

ABD’nin olsun, Siyonistlerin olsun hatta Suudi’nin bile davranış psikolojisi uzmanı var yığınla. Bunlar Tayyip’in ciğerini okurlar. Kaldı ki Tayyip’i okuyup anlamak için uzun boylu deneyime de gerek yok.

Tayyipgiller ancak içerideki yani Türkiye’deki müritleştirilmiş, meczuplaştırılmış taraftarlarına satabilirler kendilerini “yürekli delikanlı”, diye. Onları kandırabilirler ancak. Yoksa dünya

âlem biliyor bunların korkaklığını, hainliğini, hırsızlığını.

CHP milletvekilleri söylüyor; Meclise bile 200 korumayla gelip gidiyormuş Tayyip.

Korkunun boyutunu düşünabiliyor musunuz?..

Aslında yaşam denmez onun yaşadığına. Böylesine korkular içinde yaşamak hayattan mı sayılır?..

İşkence aslında onun yaşamı. O biliyor çünkü bütün suçlarını. Yaptıklarını, ettiklerini en iyi o biliyor bir bir. Korkusu ondan...

İçeride de çok kan döktü bildiğimiz gibi Tayyip. Pamukova'daki hızlı tren faciasında, katliamında 42 kişinin canına kıydı yok yere, durup dururken. Roboski-Uludere'de 34 geçim derdindeki Kürt insanının canına kıydı. Yarısı çocuk yaşıydı bunların. Reyhanlı'da kendi kabulüne göre 53 masum insanımızın canına kıydı. Kendi elleriyle besleyip, büyütüp, silahlandırıp ve eğittiği Ortaçağcı, katliamcı, insan ciğeri, yüreği yiyen IŞİD meczupları eliyle yaptı bu katliamı. Bundan önce de Cîlvegözü'nde aynı katliamcı sapkınlar 14 insanımızı öldürttü. Ve Gezi İsyanı'mız sürecinde 10'u aşkın gencecik, tertemiz evladımızın canına kıydı.

Uzatmayalım. Hırsız, korkak, hain, acımasız, vicdansız ve katildir o. Nereye giderse gitsin hesap vermekten kurtulamayacak. Sadece o değil, tüm şürekâsı. İş tuttuğu tüm vurguncu Parababaları. Onlara uşaklık, hizmetkârlık eden satılmış medyanın tüm yazarçizerleri. Hepsini yaptıklarının bedelini ödeyecekler.

Tabî bunların hepsinin ağababası, efendisi, dünyanın başhaydut devleti ABD Emperyalistleri de onların müttefiki Avrupa Birliği Emperyalistleri de, onlar da bir gün **Nürnberg** benzeri bir **Ceza Mahkemesi**'nde yargılanacaklar ve hak ettikleri cezaya çarptırılacaklardır.

Tüm insanlık, bu emperyalist, sömürgen, kan içicileri ve onların Tayyipgiller benzeri yerli, hain işbirlikçilerini lanetleyecektir mutlaka. Tarihin lanetli sayfalarında yerlerini alacaklardır onlar...

Sonunda mutlaka halklar kazanacak, insanlık kazanacak, bu sömürgeci, kan dökücü asalaklar yok olup gidecekler.

Halkız, haklıyız, yeneceğiz! 12.06.2014